

บทที่ 3

กลุ่มเยาวชนชุมชนอุทธรณ์

กลุ่มเยาวชนนั้นได้เกิดจากศาสนจักรมองเห็นว่าเยาวชนจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสภาพภาคหน้าและจะต้องเป็นผู้สืบเจตนารมณ์ และกิจการต่างๆของศาสนจักร ถ้าเยาวชนไม่ได้รับการดูแลที่ถูกต้อง หรือปล่อยปละละเลยก็อาจจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สมบูรณ์ และไม่สามารถแบกภาระหรือเข้าใจในศาสนาได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้นเยาวชนควรได้รับรู้และปฏิบัติตนให้เป็นชาวคาทอลิกที่ดี และเป็นคนดีของสังคมด้วย สำหรับผู้ที่ริเริ่มในการใส่ใจดูแลเยาวชนทุกๆ ไป และเยาวชนที่คอยโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา คือ นักบุญคอน บอสโก ท่านทำให้พระศาสนจักรเริ่มเห็นความสำคัญของเยาวชนมากยิ่งขึ้นซึ่งในปัจจุบันนักบุญคอน บอสโก ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของเยาวชน

การดูแลเยาวชนเริ่มได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นและได้แพร่หลายไปยังประเทศต่างๆโดยพระศาสนจักรได้จัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อดูแลเยาวชนโดยเฉพาะ สำหรับประเทศไทยนั้น หน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลงานเยาวชนคือ ฝ่ายงานอภิบาลและธรรมทูต สำหรับในกรุงเทพฯ และพื้นที่ใกล้เคียงจะได้รับการดูแลจากหน่วยงานย่อยคือแผนกเยาวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โดยมีรูปแบบการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ความเป็นมาของกลุ่มเยาวชนกรุงเทพฯ

แผนกเยาวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้แบ่งรูปแบบกลุ่มเยาวชนเพื่อสะดวกในการดำเนินงานเป็น 2 รูปแบบคือ เยาวชนในโรงเรียน และเยาวชนในวัด เพื่อที่จะสามารถดูแลเยาวชนให้ครอบคลุมได้มากที่สุด

สำหรับรูปแบบการดำเนินงานของเยาวชนในโรงเรียน และเยาวชนในวัดนั้นจะมีลักษณะการดำเนินงานไม่เหมือนกันโดยมีลักษณะแตกต่างกันคือ เยาวชนในโรงเรียนจะมีการแต่งตั้งจิตตาศิการองค์กร เป็นผู้รับผิดชอบ และประสานงาน ส่วนเยาวชนตามวัดจะมีจิตตาศิการองค์กรของแต่ละเขตซึ่งมีทั้งหมด 6 เขต เป็นผู้ดูแลและดำเนินการภายในเขตที่ตนรับผิดชอบและจะมีจิตตาศิ

การประจำวัดแต่ละวัดเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อมีการแบ่งรูปแบบการดำเนินการออกจากรั้วที่ชัดเจน ทำให้ลักษณะการแบ่งกลุ่ม และการดำเนินกิจกรรมไม่เหมือนกันโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เยาวชนในโรงเรียน

เยาวชนในโรงเรียนหมายถึง เด็กๆที่กำลังศึกษาในระดับการศึกษาตั้งแต่อนุบาลถึงระดับอุดมศึกษามีการแบ่งกลุ่มตามช่วงอายุเพื่อความเหมาะสมในการดำเนินการ

รูปแบบของเยาวชนในโรงเรียน สามารถแบ่งย่อยได้ 4 องค์กรคือ

1.1 พลมารีเยาวชน

1.2 คณะพลศีล หรือองค์กรพลศีล

1.3 องค์กรกองหน้าร่าเริง

1.4 องค์กรวายุชีเอส

1.1 พลมารีเยาวชน

คณะพลมารีเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 กันยายน ค.ศ.1921 (พ.ศ.2464) โดย นายแฟร็งค์ คัพพี ณ ประเทศไอร์แลนด์ ส่วนพลมารีในประเทศไทยเริ่มขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่2 (ค.ศ.1939-1945) แต่ไม่ทราบวันเดือนปีที่แน่นอน แต่คาดว่าเริ่มก่อตั้งหลัง ค.ศ.1950 ความสนใจการแพร่ธรรมแบบพลมารี ค่อย ๆ แผ่กว้างออกไป และปี 1954 ปรากฏว่ามีพลมารีที่ วัดอัสสัมชัญ บางรัก วัดบ้านนา และ หนองรี (จ.นครนายก) และปี 1955 มีที่ ร.ร.อัสสัมชัญศรีราชา วัดหัวไผ่ วัดเขนด่ ปอล ฉะเชิงเทรา วัดปากน้ำเจ้าพระยา วัดบางเชือกหนัง ฯลฯ จากนั้นคณะพลมารีได้เติบโตขึ้นและมีการตั้งพลมารีเยาวชน (จูเรียเยาวชน) เมื่อ 28 ตุลาคม 1959 มี บราเดอร์วิททา ททัชรัตน์ เป็นประธาน โดยใช้ชื่อว่า “มารีสมภพ กรุงเทพฯ” และมีขอบเขตหน้าที่ภายในสังฆมณฑล กรุงเทพฯ แต่เนื่องจากมีจูเรียเยาวชนเพียงจูเรียเดียวในระบายนั้นเพื่อดูแลเปรสิเดียม 11 เปรสิเดียม บรรดาเปรสิเดียมที่จัดตั้งขึ้นในที่ห่างไกลจึงอยู่ในความดูแลของจูเรียนี้ด้วย

องค์ประกอบคูเรียวชนเหมือนกับคูเรียอื่นๆ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ 5 ตำแหน่ง คือ จิตตากริการ ประชาน รองประชาน เลขานุการ เพรัญญิก แต่ละตำแหน่งได้รับการเลือกด้วยวิธีต่อไปนี้

- จิตตากริการ คือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมณะประชุมสังฆมณฑลที่คูเรียปฏิบัติอยู่ และมีสิทธิของสมาชิกพลมารีทุกประการ

- ประชาน , รองประชาน , เลขานุการ , เพรัญญิก ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกของสภาคูเรีย อันประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรวมทั้ง จิตตากริการของเปรสดีเอมต่างๆคูเรีย เชาวชนเองก็เช่นเดียวกับเปรสดีเอม ก็ต้องขึ้นตรงต่อสภาสูงถัดขึ้นไป สำหรับในประเทศไทย คูเรียเชาวชนมารีสมภพ กรุงเทพฯ ต้องขึ้นตรงต่อเชนาคูสมารีสมภพ กรุงเทพฯ ซึ่งมีอยู่เพียงแห่งเดียว

คูเรียเชาวชนมารีสมภพ กรุงเทพฯ มีการประชุมกันเดือนละหนึ่งครั้ง ปัจจุบันประชุมกันในวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ณ ห้องประชุมใต้ดิน ตึกสำนักพระสังฆราช อาสนวิหารอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ (ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเชาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 24 -25)

กิจกรรมที่พลมารีเชาวชนทำเป็นประจำมีหลายกิจกรรมด้วยกัน เช่น

1.1.1 สัมมนาพลมารีเชาวชนประจำปี

เหตุที่ต้องมีการจัดสัมมนาทุกปี เพราะสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเชาวชน ความเปลี่ยนแปลงในการเป็นสมาชิกภาพเกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกปีจะมีสมาชิกใหม่เข้ามา ดังนั้นคูเรียจะเปิดโอกาสให้เชาวชนที่เข้ามาใหม่รู้จักกัน และได้รับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ และจิตตารมณ์ที่ถ่ายทอดกันมาโดยให้เชาวชนเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

1.1.2 งานฉลองคริสตมาส (พระคริสตสมภพ)

เมื่อถึงช่วงเทศกาลคริสตมาสหรือพระคริสตสมภพ คูเรียได้จัดให้บรรดาพลมารีเชาวชนได้มีโอกาสแสดงออกและร่วมงานรื่นเริงที่นำความสุขใจเพื่อเป็นกำลังใจให้เชาวชนได้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปโดยจัดกิจกรรมต่างๆเช่น คณะพลมารีเชาวชนที่ประจำตามโรงเรียนต่างๆพยายามจัดให้ทุกห้องเรียนมีถ้าพระกุมาร โดยให้นักเรียนในห้องนั้นรวมทั้งนักเรียนต่างศาสนา

(ถ้าทำได้) ช่วยกันคนละไม้คนละมือ และอธิบายความหมายที่ถูกต้องของคริสตมาสให้เพื่อนร่วมชั้นเข้าใจ โดยให้มีการจัดแผ่นโฆษณาความหมายของวันคริสตมาสไปติดตามบ้าน,สถานที่สำคัญต่างๆ และมีการจัดพิมพ์จดหมายเชิญชวนพี่น้องคริสตชนให้สวดภาวนา และพิธีกรรมประจำวัน อุทิศแก่วิญญาณชนต่างศาสนาสักวิญญาณหนึ่ง การรณรงค์คริสตมาสนี้ได้กระทำติดต่อกันมาหลายปี(ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเยาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 38)

1.2 คณะพลศีล ขบวนการศีลมหาสนิทสำหรับเยาวชน (Mouvement Eucharistique Des Jeunes) ชื่อย่อ M.E.J. (เอ็มเจ)

คณะพลศีลเริ่มก่อตั้งเมื่อประมาณ 100 ปีที่ผ่านมา โดยเยาวชนชายและหญิง รวมตัวกันเพื่อเข้าเป็นกลุ่ม เพื่อภาวนาในช่วงที่ทวีปยุโรปกำลังมีสงคราม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มนี้จึงเปลี่ยนชื่อเรียกตนเองว่า “ ผู้แพร่ธรรมโดยการภาวนา ” จนในปี ค.ศ.1962 พระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 ได้ประทานชื่อใหม่แก่องค์กรว่า “ขบวนการศีลมหาสนิทสำหรับเยาวชน” โดยเรียกเยาวชนที่ร่วมโครงการว่า “ สมาชิกขบวนการพลศีล ” มีความหมายว่า สมาชิกจากดินแดนที่แตกต่างกันและ เด็กจากทุกฐานะ สถานที่ที่รวมเด็ก ในปัจจุบันจะเป็นโรงเรียน บ้านพ่อเจ้าวัด โบสถ์ หรือตามหมู่บ้านก็ได้

สำหรับคณะพลศีลในประเทศไทยนั้น ตามหลักฐานที่เจอ พบว่ามีการก่อตั้งคณะพลศีลอย่างไม่เป็นทางการ ในปี ค.ศ.1925 โดยซิสเตอร์โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ต่อมาปี ค.ศ.1934 คณะพลศีลได้ก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพฯ และเชียงใหม่ โดยคณะอัครสุลิน ซึ่งมุ่งหวังอบรมเด็กทั้งที่เป็นคาทอลิกหรือมิใช่คาทอลิกให้เป็นคนดี หลังสงครามโลกครั้งที่สองกิจการของคณะพลศีลเกือบสลายตัว มาแมร์ปอลแห่งเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ได้ฟื้นฟูคณะขึ้นใหม่ เมื่อปี ค.ศ.1960 ถึง 1965 โดยมุ่งการแพร่ธรรมเป็นหลัก

จนกระทั่งปี ค.ศ.1966 มาแมร์ มารีนอแอล ฟราแซงด์ แห่งคณะอัครสุลิน จึงรับช่วงงานนี้ในฐานะ “ ผู้อำนวยการคณะพลศีลแห่งประเทศไทย ” จนถึงปี ค.ศ.1976 รวมเป็นเวลา 10 ปี คณะพลศีลในโรงเรียนและวัดต่างๆทั่วประเทศ จึงมีแนวการอบรม และจิตตารมณ์ร่วมกันเป็นแนวเดียว บางครั้งมาแมร์ต้องช่วยผู้อบรมแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจมีขึ้น แลกเปลี่ยนทัศนะและแสดงความคิดเห็นในการอบรม และผลที่ได้รับระหว่างผู้อบรมด้วยกัน จิตตารมณ์ประจำคณะในเวลานั้นคือคุณพ่อสงวน สุระศรางค์ เจ้าอาวาสวัดคอนเซ็ปชัน สามเสน กรุงเทพฯ งานพลศีลใน

ความอำนวยความสะดวกของมาเมร์ได้ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอระหว่างสิบปีนี้ โรงเรียนคาทอลิกหลายแห่งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดมีจำนวนพลีลเพิ่มขึ้น(ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเยาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 47)

ขบวนการศีลมหาสนิทสำหรับเยาวชน สมาชิกมีตั้งแต่ 9-19 ปี แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 เพลิงสวรรค์ อายุ 9-10 ปี

1.2.2 ผู้นำข่าวของพระคริสตเจ้า อายุ 11-13 ปี

1.2.3 ผู้นำข่าวของพระคริสตเจ้าในยุคปัจจุบัน อายุ 11-15 ปี

1.2.4 กลุ่มแห่งความหวัง อายุ 15-17 ปี

1.2.5 กลุ่มผู้แพร่ธรรม อายุ 17-19 ปี

1.3 กองหน้าร่ำเริง หรือขบวนการสากลแพร่ธรรมของเยาวชน (International Movement of Apostolate of Children)

กองหน้าร่ำเริง เป็นขบวนการที่มีต้นกำเนิดในประเทศฝรั่งเศส เริ่มโดยพระสงฆ์องค์หนึ่งชื่อ “ กัสแตง โกตัว ” รวบรวมบรรดาเด็ก ๆ ที่ร่ำเรอง ไม่มีจุดหมาย เนื่องจากผลของสงครามโลกครั้งที่ 2 ท่านได้คิดจะอบรมหลักศีลธรรม จึงตั้งชื่อกลุ่มว่า “ คริสตชนผู้มีหัวใจและวิญญาณเยี่ยงนักรบ ” มีสมาชิกในช่วงอายุ 1 – 6 ปี

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1966 มีการประชุมครั้งที่ 2 ที่กรุงโรม มีผู้แทนจาก 30 ประเทศมาร่วม จึงมีมติตั้งชื่อใหม่ว่า “ ขบวนการสากลแพร่ธรรมของเยาวชน ” I.M.A.C. (International Movement of Apostolate of Children) และในปี ค.ศ.1973 สำนักวาติกันจึงรับรองเป็นทางการว่า ขบวนการนี้เป็นหนึ่งในองค์การแพร่ธรรมของพระศาสนจักร (International Catholic Organization)

ขบวนการดังกล่าวนี้ได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยเมื่อ ค.ศ.1956 โดยการนำของ คณะซิสเตอร์อูร์สุลิน ซึ่งส่วนใหญ่มีกิจการต่าง ๆ อยู่ในโรงเรียนและหมู่บ้าน ในปี ค.ศ.1976 มี คณะสามเณรใหญ่แสงธรรม กับซิสเตอร์คณะพระหฤทัยแห่งประเทศไทย และคณะครูโรงเรียน กุหลาบวัฒนา ได้ร่วมกันฟื้นฟูขบวนการนี้ขึ้นมาใหม่ พยายามปรับปรุงแก้ไขจนบรรลุผลสำเร็จ จัดตั้งเป็นองค์กรหนึ่งในกิจการคาทอลิกอย่างเป็นทางการขึ้นตรงต่อสภาเยาวชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย(ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเยาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 72 - 73)

องค์กรกองหน้าร่ำเรียงที่ก่อตั้งมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาเด็ก ส่งเสริมและสนองตอบความต้องการธรรมชาติของเด็ก ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ปรับตัวตามพัฒนาการและสภาพแวดล้อมของเขา “ร่ำเรียง, กล้าหาญ”
2. เพื่อส่งเสริมการแพร่ธรรมของเด็ก อันเป็นก้าวแรกในการหล่อเลี้ยงชีวิตความเชื่อของเด็กในท่ามกลางพวกเขาตนเอง “เสีษสละ”

องค์กรกองหน้าร่ำเรียงมีวิธีการดำเนินการทั่ว ๆ ไป 4 ขั้นตอนดังนี้

1. มองดู (see) เมื่อพวกเขาทั้งหลายรวมกลุ่มกันแล้ว เปิดโอกาสให้แต่ละคนได้พูดหรือทำกิจกรรมที่สนใจ ให้สังเกตว่าเขาสนใจอะไรที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ในบ้าน ในสังคม ในกลุ่มเพื่อนของพวกเขา ฯลฯ พวกเขารู้สึกอย่างไร
2. ไตร่ตรอง (judge) กระตุ้นพวกเขาให้ช่วยกันคิดพิจารณาว่าจะทำอะไรดี ตกลงกันให้มีกิจกรรมเกิดขึ้น
3. ร่วมมือกันทำ (act) เมื่อกลุ่มตกลงกันว่าอย่างไรแล้ว ก็เป็นสิ่งที่แต่ละคนจะต้องลงมือกระทำตาม เป็นการเสีษสละตนเอง ช่วยกันทำ พัฒนาตนเองให้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในตนเองและในกลุ่ม มีประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้น

4. การแสดงออกถึงความสำเร็จ (celebration) เป็นความภาคภูมิใจเมื่อสามารถกระทำกิจกรรมนั้น ๆ สำเร็จ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน อาจจะมีการแสดงอะไรพิเศษ อาจจะเป็น บูชามิชชาโมทนาคุณพระเป็นเจ้า ฯลฯ ตามความเหมาะสม

กลุ่มกองหน้าร่ำเรียงนี้มีการรวมกลุ่มอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้คือ

1. แบบกลุ่มในโรงเรียน เป็นองค์กรคาทอลิกที่อยู่ในโรงเรียน มีโครงสร้าง มี กำหนดเวลาที่แน่นอน มีลักษณะเป็นกลุ่มกิจกรรม

2. แบบกลุ่มตามวัด เป็นการรวมตัวของพวกเด็ก มีผู้นำและผู้รับผิดชอบที่เป็นผู้ใหญ่สนับสนุนส่งเสริม มีกิจกรรมตามความเหมาะสม

3. แบบกลุ่มธรรมชาติ เป็นการรวมกลุ่มของพวกเขาเอง ไม่มีเวลาแน่นอน แล้ว แต่โอกาส (ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเยาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 84 - 85)

1.4 องค์กร วาย.ซี.เอส หรือกลุ่มผู้นักศึกษาคาทอลิก (Young Catholic Student)

องค์กรวาย.ซี.เอส.เกิดจากแนวคิดที่จะให้เยาวชนได้ตระหนักถึงบทบาทของตนในโลกปัจจุบัน และมีโอกาสร่วมกันศึกษาบทบาทของตนที่จะตอบสนองความต้องการของสังคมได้เด่นชัดยิ่งขึ้น ปัจจุบันนี้ขบวนการวาย.ซี.เอส. ระดับสากลมีการประชุมประสานงานทุก ๆ 4 ปี อย่างสม่ำเสมอโดยมีการคัดเลือกผู้ประสานงานเพื่อออกเยี่ยมเยียนช่วยเหลือสมาชิกวาย.ซี.เอส. ตามประเทศต่าง ๆ ของแต่ละภาคพื้นทวีป

องค์กรวาย.ซี.เอส.ในประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อประมาณปี ค.ศ.1957 (พ.ศ.2500) โดยนักบวช 2-3 ท่าน และเริ่มวาย.ซี.เอส. ขึ้นในโรงเรียนของนักบวชก่อน ให้มีการเผยแพร่และพัฒนาแนวคิดให้เหมาะสมกับประเทศไทยจนมีองค์กรวาย.ซี.เอส. กระจายไปในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยวาย.ซี.เอส. จะมุ่งพัฒนานักเรียนเยาวชนให้มีสำนึกต่อคนรอบตัว และความเชื่อทางศาสนาอย่างจริงจัง กล่าวคือเป็นชีวิตวาย.ซี.เอส.ที่มีทั้ง 3 มิติคือ ต่อตัวเอง ต่อคนอื่น และต่อพระเป็นเจ้า (ฝ่ายงานธรรมทูต แผนกเยาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 96)

2. กลุ่มเขาวงกตตามวัด

รูปแบบของกลุ่มเขาวงกตตามวัดนี้ จะแบ่งเป็นเขตทั้งหมด 6 เขต ในแต่ละเขตจะมีจิตคาริการเขตเป็นผู้ดูแลเขาวงกตตามวัดในเขตที่ตนเองปกครองดูแลอยู่ โดยแต่ละเขตมีพื้นที่ดังนี้

เขต 1 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ บางรัก พระนคร ป้อมปราบ สัมพันธวงศ์ ขานนาวา พระโขนง

เขต 2 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ พญาไท ดุสิต บางกะปิ หัวขวาง บางเขน ปากเกร็ด และธัญบุรี

เขต 3 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ ธนบุรี คลองสาน บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย ราษฎร์บูรณะ บางขุนเทียน ภาษีเจริญ หนองแขม คลิ่งชัน จังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนนทบุรี ยกเว้นอำเภอปากเกร็ด และอำเภอบางเลน

เขต 4 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ หนองจอก ลาดกระบัง ลำลูกกา จังหวัดฉะเชิงเทรา

เขต 5 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร

เขต 6 ประกอบไปด้วยวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้คือ จังหวัดอยุธยา จังหวัดปทุมธานี (ยกเว้นอำเภอลำลูกกา และอำเภอธัญบุรี) จังหวัดอ่างทอง จังหวัดนครนายก และจังหวัดสุพรรณบุรี (อักษรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ , 2532 : 9 - 10)

เขาวงกตตามวัดในที่นี้คือ เด็กๆที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านรอบๆวัดและพื้นที่ใกล้เคียงกับวัดนั้นๆ มีการรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน โดยมีจิตคาริการวัดเป็นผู้ดูแลและให้มีจิตคาริการเขตคอยดูแลเขาวงกตตามวัดซึ่งอยู่ภายในเขตนั่นๆ

สำหรับกลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูสนั้นอยู่ภายใต้การดูแลของจิตตาศึกษาเขต 3 ซึ่งทำการดูแลวัดที่อยู่ภายในพื้นที่ ธนบุรี คลองสาน บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย ราชบุรีบูรณะ บางขุนเทียน ภาษีเจริญหนองแขม คลิ่งชัน จังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนนทบุรี ขกเว้นอำเภอปากเกร็ด และอำเภอบางเลน จากพื้นที่ทั้งหมด มีวัดที่อยู่ภายใต้การดูแลทั้งหมด 7 วัดด้วยกัน

กลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูสมีการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปีโดยร่วมกิจกรรมกับทางวัดและทางชุมชน ผู้วิจัยจึงมีโอกาสดำเนินการร่วมกลุ่มเพื่อทำการสังเกตและบันทึกข้อมูลทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลโดยการสร้างความสัมพันธ์กับเยาวชนและคนในชุมชนได้ดีพอสมควร การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลศึกษาถึงการใช้ชีวิตประจำวันในชุมชน พฤติกรรมต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัฒนธรรมภายในชุมชนเป็นหลักใหญ่ในการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเยาวชนเพื่อจะได้นำไปวิเคราะห์ต่อไป โดยการกล่าวถึงบุคคลภายในชุมชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนผู้วิจัยจะใช้นามสมมติแทน

กลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูส

กลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูส ไม่ทราบแน่ชัดว่าได้เริ่มก่อตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อใด แต่ปรากฏหลักฐานถึงกลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูสในปี พ.ศ. 2500 และยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน กลุ่มเยาวชนนี้เป็นกลุ่มของเด็กภายในชุมชนภูฎีจีน ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของคุณพ่อเจ้าอาวาส และคุณพ่อรองเจ้าอาวาสวัดฆางตาคูรูส โดยเรียกตนเองว่า กลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูส

กลุ่มเยาวชนวัดฆางตาคูรูสหมายถึง เด็กๆทุกคนที่อยู่ภายในชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 10 ถึง 25 ปี หรืออาจจะมากกว่านั้น ถ้าเยาวชนแต่งงานก็จะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเยาวชนได้ เพราะว่สิ้นสุดสภาพความเป็นเยาวชน สำหรับการงานจะมีเยาวชนส่วนหนึ่งที่จะมีตำแหน่งที่แน่นอนภายในกลุ่มเพื่อทำหน้าที่คอยติดต่อประสานงานระหว่างวัด ชุมชน และเยาวชนในชุมชนเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีตำแหน่งต่างๆดังต่อไปนี้

1. ประธานกลุ่มเยาวชน ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานกับวัด ชุมชน จิตคาริการเขตในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ
2. รองประธานกลุ่มเยาวชนคนที่ 1 ทำหน้าที่ช่วยประธานกลุ่มประสานงาน
3. รองประธานกลุ่มเยาวชนคนที่ 2 ทำหน้าที่ช่วยประธานกลุ่มประสานงาน
4. เลขานุการ ทำหน้าที่นัดประชุมกลุ่มเยาวชน จัดบันทึกการประชุม และรายงานการประชุม
5. ประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆของกลุ่มเยาวชนภายในชุมชน และเขียนบทความลงในสารวัด
6. ฝ่ายพิธีกรรม ทำหน้าที่ดูแลกิจกรรมที่เกี่ยวกับทางวัดโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆคือ เด็กชวมิชชา และกลุ่มนักขับร้อง
7. ฝ่ายนันทนาการและกีฬา ทำหน้าที่ดูแลกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนันทนาการและกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนระหว่างวัด เป็นต้น
8. เพรียญฎิก ทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของกลุ่มเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆโดยอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่

การคัดเลือกผู้ที่จะมาทำหน้าที่ต่างๆของกลุ่มเยาวชนจะทำโดย เยาวชนภายในกลุ่มจะเสนอชื่อที่เหมาะสมกับตำแหน่งต่างๆของกลุ่มเยาวชน โดยตำแหน่งแรกที่มีการคัดเลือกคือ ตำแหน่งประธานกลุ่มเยาวชน และก่อดำเนินการคัดเลือกตำแหน่งอื่นๆในลำดับต่อมา เมื่อมีการเสนอชื่อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นเยาวชนจะทำการลงคะแนนเสียงด้วยการเขียนชื่อผู้ที่เยาวชนคิดว่ามีความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นๆลงในกระดาษ เมื่อเสร็จสิ้นการลงคะแนนเสียง ก็จะมีการนับคะแนนเสียง ผู้ใด ได้คะแนนเสียงสูงสุดก็จะ ได้รับการดำรงตำแหน่งนั้นๆ

การดำรงตำแหน่งของกลุ่มเขาวขนนั้น แต่ละตำแหน่งจะมีวาระการดำรงตำแหน่งครั้งละ 2 ปี และถ้ามีผู้ใดออกจากตำแหน่งก่อนหมดวาระก็จะดำเนินการคัดเลือกใหม่ และให้ทำหน้าที่ตามระยะเวลาที่เหลืออยู่

เมื่อผู้วิจัยสอบถามเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งต่างๆในกลุ่มเขาวขนจะมีลักษณะเป็นอย่างไร ก็ได้รับคำตอบจากเขาวขนชื่อ อ้อม ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นเลขานุการกลุ่มว่า คนที่จะมาดำรงตำแหน่งทุกตำแหน่งควรเป็นคนที่กล้าคิดกล้าทำ กล้าที่จะเสนอความคิด พูดคุยกับผู้ใหญ่ กลุ่มสภาอภิบาล สามารถร่วมทำงานกับเขาวขน และผู้ใหญ่ทุกคนในชุมชน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปได้อย่างเรียบร้อย ถ้าคนไหนมีคุณสมบัติใกล้เคียงลักษณะนี้ก็จะได้รับการคัดเลือก แต่เขาวขนส่วนใหญ่ไม่ค่อยยกย่องกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นเท่าไร จะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่กล้า เช่น นาย โอ่ง เป็นต้น ทุกคนจะลงคะแนนเลือกให้เข้ามาทำงาน คนที่เข้ามาทำงานในกลุ่มเขาวขนมีจำนวนไม่มากนัก เขาวขนส่วนมากจะมาช่วยงานในช่วงที่มีกิจกรรมใหญ่ๆ เพราะเขาวขนทุกคนนั้นยังอยู่ในวัยเรียนเป็นส่วนมากมีบางส่วนที่ทำงานพร้อมกับศึกษาไปพร้อมๆกัน และทำงานแล้วอย่างเคียวอีกส่วนหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีอดีตเขาวขนคอยมาให้ความช่วยเหลือแนะนำกับเขาวขนในการทำงานต่างๆ เพื่อให้การทำกิจกรรมต่างๆเป็นไปได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น เพราะกลุ่มเขาวขนเป็นเด็กที่มีอายุอยู่ในช่วงประมาณ 8 - 25 ปี การดำเนินการต่างๆอาจจะประสบปัญหาบ้าง การช่วยเหลือในลักษณะนี้ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือที่เห็นได้ชัดเจนเพราะ เป็นลักษณะการพบเจอกันภายในชุมชน การพูดคุยปรึกษาปัญหา เพราะทุกคนภายในชุมชนจะรู้จักกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว นอกจากนี้ผู้ที่ให้คำปรึกษาส่วนหนึ่งเป็นญาติของเขาวขนด้วย

ลักษณะการรวมกลุ่มของกลุ่มเขาวขน

การรวมกลุ่มของเขาวขนจะมีลักษณะการรวมกลุ่มแบบหลวมๆ คือ เมื่อมีการจัดกิจกรรมใหญ่ๆภายในชุมชน เช่น งานฉลองวัด จึงเห็นการปรากฏตัวที่ชัดเจนของกลุ่มเขาวขนที่ช่วยเหลือในการปฏิบัติกิจกรรม นอกจากนั้นจะไม่ค่อยพบเห็นการรวมกลุ่มชัดเจนการรวมกลุ่มในเวลาปกติ จะเป็นการรวมกลุ่มแบบเพื่อนที่อยู่ในช่วงอายุใกล้เคียงกัน การศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน และพบกันในช่วงเวลาเย็นหลังจากเลิกเรียน หรือหลังเลิกงาน

การรวมกลุ่มที่เกิดขึ้นในช่วงที่มีงานสำคัญๆประจำปีนั้นเยาวชนที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ จะมีการรวมตัวคุยกันที่บ้านของเยาวชนคนใดคนหนึ่ง ส่วนมากจะเป็นบ้านของอ้อม ซึ่งเป็นเลขาคณะของกลุ่มเยาวชน และชายซึ่งเป็นหัวหน้าเยาวชนจะเข้าไปคุยกับคุณพ่อเจ้าอาวาส สถานิกบาลเพื่อรับทราบหน้าที่ที่เยาวชนจะรับมาทำ หรือคิดและเสนอกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือกิจกรรมหลักที่มีอยู่แล้ว

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าการรวมกลุ่มของเยาวชนจะแยกออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มที่ 1 เป็นเยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ชัดเจนภายในกลุ่มเยาวชน เยาวชนที่อยู่ภายในกลุ่มนี้จะมีอยู่ประมาณ 10 – 12 คน อยู่ในช่วงอายุ 17 – 25 ปี และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีฐานะปานกลางถึงศึกษาในชุมชน สมาชิกในกลุ่มนี้ได้แก่ ชาย เก่ง อ้อม ทอง ปอง เปิ้ล บุษ อ้อม เป็นต้น กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มเยาวชนที่ไม่มีตำแหน่งหน้าที่ใดๆในกลุ่มเยาวชน แต่มีหน้าที่ที่จะต้องทำกิจกรรมร่วมกับทางวัดอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ คือ การช่วยพิธีกรรมของวัด เยาวชนกลุ่มนี้มีประมาณ 10 คน ได้แก่ นุ่น เอ นุ่น ออ จีบ นก กระบุง เยาวชนกลุ่มนี้จะทำงานตามที่คนสนใจเท่านั้น อายุประมาณ 15 – 20 ปี มีฐานะปานกลาง การศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น และกำลังศึกษาในระบบการศึกษานอกโรงเรียนและทำงานไปด้วย ในเรื่องของตำแหน่งหน้าที่ภายในกลุ่มเยาวชน เยาวชนกลุ่มนี้ไม่สนใจเท่าไร และมาร่วมกิจกรรมเมื่อมีกิจกรรมสำคัญบ้างเป็นบางครั้ง ไม่ชอบให้กลุ่มเยาวชนกลุ่มแรกมาออกคำสั่งให้ทำงาน เพราะมีความคิดว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มแรกเอาเปรียบ คอยแต่สั่งให้คนอื่นทำงาน ส่วนตนเองไม่ค่อยทำเท่าไร ทำให้เยาวชนทั้ง 2 กลุ่มนี้ค่อนข้างจะไม่พอใจซึ่งกันและกัน เวลามีการจัดกิจกรรมขึ้นมาถ้ากลุ่มใดมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมนั้นมากอีกกลุ่มหนึ่งจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว

งานที่เป็นงานขอแรงจากผู้ใหญ่ภายในชุมชนเยาวชนกลุ่มแรกจะเป็นผู้รับหน้าที่จัดการ เช่น การแสดงต่างๆของเยาวชน เช่น งานผู้สูงอายุในชุมชน งานประชุมต่างๆ งานฉลองวัด ฯลฯ ซึ่งจะเป็นลักษณะงานที่จะต้องประสานงานกับทางคุณพ่อ และทางชุมชน กลุ่มแรกจะรับผิดชอบในงานหลักๆ ส่วนงานที่จะต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เช่น ตำแหน่งนักขับร้อง พิธีกรอ่านบทอ่าน เด็กช่วยมิสซา นักดนตรี กลุ่มเยาวชนกลุ่มที่ 2 จะเป็นผู้ทำงาน

ส่วนเยาวชนกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มสุดท้ายได้แก่ เยาวชนซึ่งมีอายุ 8 – 14 ปี การศึกษาส่วนใหญ่ยังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีฐานะทางครอบครัว ปานกลาง จำนวนประมาณ 30 คน เยาวชนในกลุ่มสุดท้ายนี้ จะเป็นเยาวชนที่ไม่ค่อยสนใจในการทำกิจกรรมใดๆสักเท่าไร แต่ถ้ามีกิจกรรมที่ทำแล้วได้รับสิ่งตอบแทนเป็นสิ่งของต่างๆก็จะมา

เข้าร่วม เช่น การร้องเพลงตามบ้านในช่วงเทศกาลคริสตมาส เป็นต้น ถ้าเป็นกิจกรรมที่ไม่มีของตอบแทนก็จะมาร่วมกิจกรรมบ้างในบางครั้งตามแต่ความรู้สึกของตนเองว่าอยากจะมาหรือไม่อยากมาร่วมกิจกรรม

แต่เมื่อคุณมาร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆภายในชุมชนนั้นพบว่า ถึงจะมีการจัดแข่งกันบ้างภายในกลุ่มเยาวชน แต่การทำงานกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เยาวชนส่วนมากจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองตามที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบอยู่ในกิจวัตรประจำวัน และมีบางส่วนที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานแต่ว่าตนเองไม่ว่าง ไม่อยากมา จึงไม่มาทำหน้าที่ มาทำกิจกรรมตามเวลาที่สะดวก เมื่อคุณโดยรวมเยาวชนจะมีการแบ่งหน้าที่การทำงานที่ค่อนข้างชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อนกัน ต่างฝ่ายก็จะรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างดี ถ้ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นก็พยายามแก้ไขในส่วนที่มีความผิดพลาด เพื่อไม่ให้ฝ่ายที่ชัดเจนมาต่อว่าว่าทำหน้าที่ไม่ดี กลุ่มเยาวชนกลุ่มแรกจะคอยประสานงานกับคุณพ่อ สภากาชาด กรรมการชุมชนเป็นหลัก ส่วนกลุ่มเยาวชนกลุ่มที่สองก็จะทำงานในส่วนของพิธีกรรมเป็นหลักตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำอย่างชัดเจน เรียกได้ว่าแทบจะไม่เคยหยุดทำงานเลย ส่วนกลุ่มเยาวชนกลุ่มสุดท้ายจะมาร่วมตามที่ตนเองอยากมาและทำตามที่คุณพ่อส่งให้ทำโดยไม่รู้สึกว่าถูกส่งให้ทำ ถ้ามาร่วมกิจกรรม เพราะว่าคุณพ่อที่จะมาช่วยอยู่แล้วและเมื่อไม่ได้มาร่วมกิจกรรมก็ไม่ได้ถูกต่อว่าอะไร

การแบ่งกลุ่มในเรื่องของการรับผิดชอบงานจะแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ภายในกลุ่มเยาวชน
2. เยาวชนที่รับผิดชอบในด้านพิธีกรรม
3. เยาวชนที่ไม่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อการทำงานใดๆ

ในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะทำงานตามที่ตนเองรับผิดชอบ กลุ่มที่ 1 จะมีหน้าที่เป็นคนประสานงานเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆในวันสำคัญทางศาสนา และงานในชุมชน สำหรับกลุ่มที่ 2 จะทำหน้าที่ฝ่ายพิธีกรรมเป็นปกติประจำตลอดทั้งปี คือ การช่วยเหลือในพิธีมิชชาโดยแบ่งได้เป็น ฝ่ายต่างๆคือ เด็กช่วยมิชชา จะมีป้อ และนกเป็นผู้รับผิดชอบหลักดูแลเด็กๆที่ทำหน้าที่นี้ เด็กช่วยมิชชามีความสำคัญ เพราะเป็นคนที่คอยเตรียมอุปกรณ์ต่างๆในการประกอบพิธีมิชชาในแต่ละครั้งให้กับคุณพ่อในพิธีมิชชาแต่ละครั้งจะต้องมีเด็กช่วยมิชชาอย่างน้อย 1 คนโดยสลับกันทำ

หน้าที่ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มนักขับร้องซึ่งแบ่งเป็น นักขับร้อง และพิธีกรอ่านบทอ่าน ในปัจจุบันมีนักขับจำนวนประมาณ 6 คนทำหน้าที่ ส่วนพิธีกรคือ ผู้ที่ขึ้นไปอ่านบทอ่านจากหนังสือปฐมกาล หนังสือวิวรณ์ จดหมายของนักบุญอัครสาวกที่เขียนถึงกลุ่มคนต่างๆ ฯลฯ มีอยู่ 2 คนคือ เอ ที่กั้ง และกระปุก แต่ไม่ค่อยทำหน้าที่เพราะสถานที่ทำงาน และบ้านไกลจากวัด ยกเว้นนุ่นจะเป็นคนทำหน้าที่นี้ค่อนข้างสม่ำเสมอ ส่วนคนเล่นอิลেকโทรมีหลายคนคอยสลับสับเปลี่ยนกันมีทั้งหมด 4 คน โดยทั้ง 4 คนผลัดกันมาเล่นดนตรีเช่นเดียวกับเด็กชั่วมิสซา สำหรับคนก่อสวดมีประมาณ 2 คน ในปัจจุบันไม่มีเขวachsenมาทำหน้าที่ก่อสวด ต้องให้กลุ่มพลมารีคือ คุณวรรณิ และคุณด้อม มาช่วยเหลือทำหน้าที่นี้แทนตลอดมาประมาณ 2 ปีแล้ว เขวachsenก็ยังไม่สามารถหาคนทำหน้าที่ก่อสวดได้ และพิธีกรไม่ค่อยมาทำหน้าที่เช่นเดิมทำให้คุณวรรณิ และคุณด้อมทำหน้าที่นี้แทนอีกหน้าที่หนึ่ง

การจัดเวรการทำหน้าที่ในฝ่ายพิธีกรรมนั้นจะมีการสับเปลี่ยนเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อตรวจสอบว่าเขวachsenคนไหนมีวันว่างที่จะมาทำหน้าที่โดยไม่ไปธุระหรือคิดงานอื่น แต่ถ้าเขวachsenไม่สามารถทำหน้าที่ในวันที่คุณได้รับมอบหมายมาได้ ส่วนมากก็จะพยายามติดต่อเขวachsenคนที่ว่างให้มาทำหน้าที่แทนหรือจะแลกเปลี่ยนวันในการทำหน้าที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างเขวachsenด้วยกันไม่ถึงเป็นหลักเกณฑ์ตายตัว

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มเขวachsenพบว่าฝ่ายพิธีกรรมที่ทำงานอย่างสม่ำเสมอมากที่สุดรองลงมาคือ เขวachsenที่ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมสำคัญๆ ได้แก่ กลุ่มของชาย ซึ่งเป็นประธานกลุ่มเขวachsen และกลุ่มสุดท้ายคือ กลุ่มของฮ้วน กลุ่มนี้จะมาทำหน้าที่ตามคำขอให้มาช่วยทำงานมากกว่าการที่จะเข้ามาทำด้วยตนเอง จะมีบ้างที่จะมาร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง แต่ก็มีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องกับบ้างเล็กน้อย เมื่อมาดูความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเขวachsenพบว่า จะมีการติดต่อพูดคุยกันบ้างเท่าที่จำเป็น จะคุยกันเฉพาะเรื่องงานเท่านั้น เมื่อคุยกันจบเรียบร้อยแล้วต่างคนก็จะไปรวมกลุ่มกับกลุ่มเพื่อนของตนเอง ในบางครั้งร่วมงานกันอาจมีการพูดคุยกระทบกระทั่งกันบ้างเล็กน้อย เมื่อเกิดความไม่พอใจถ้ากลุ่มใดมีการกระทำที่เด่นเกินไป ลักษณะการพูดคุยกระทบกระทั่งจะเป็นการพูดคุยๆ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นเรื่องปกติของเขวachsen ถ้าฝ่ายไหนทนได้ ก็จะทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นหรือเฉยๆเสีย แต่ถ้าไม่พอใจก็จะมีอาการพูดคุยได้กลับไปบ้างเป็นบางครั้ง แต่ความไม่พอใจซึ่งกันและกันนี้ ไม่ค่อยจะรุนแรงเท่าไร ส่วนมากจะเก็บความรู้สึกไม่พอใจไว้ในใจ และต่างฝ่ายต่างทำงานของตนโดยไม่ก้าวก้ำกั๊น ภาพรวมของการทำงานกิจกรรมอยู่ในลักษณะค่อนข้างดีในสายตาของคนในชุมชน ดังนั้นการทำกิจกรรมใหญ่ๆ สามารถจัดและผ่านพ้นไปด้วยดี ส่วนงาน

สำคัญๆรองลงมา ต่างฝ่ายจะทำหน้าที่เฉพาะของตน ภาพรวมของกลุ่มเยาวชนจึงดูแล้วมีการรวมกลุ่มที่มั่นคงพอสมควร

การมีส่วนร่วมของกลุ่มเยาวชนวัดบางตากุ้งี่

การศึกษาการมีส่วนร่วมของกลุ่มเยาวชนวัดบางตากุ้งี่นั้น ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการศึกษาถึงสภาพการดำเนินชีวิตของเยาวชนในชุมชน และการจัดกิจกรรมสำคัญๆของวัดและชุมชน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สภาพความเป็นอยู่ของเยาวชน

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยทั่วไป ด้วยการศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของเยาวชนโดยเลือกเยาวชนจำนวน 3 คนที่ร่วมทำกิจกรรมกับทางกลุ่มอยู่เป็นประจำ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. นุ่น

นุ่นเป็นเด็กผู้หญิงอายุ 18 ปี รูปร่างลักษณะค่อนข้างตัวม มีนิสัย บุคลิกท่าทาง ก่อนข้างเปิดเผย พุดจาโผงผาง ร่าเริงและจริงใจ

นุ่นปัจจุบันอาศัยอยู่กับมารดา พี่สาว และญาติผู้พี่อีก 1 คน อยู่ที่แฟลตภายในชุมชน ส่วนบิดาได้เสียชีวิตไปแล้ว มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด นุ่นมีโอกาสได้เรียนหนังสือถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นจึงต้องออกมาทำงานเพราะฐานะทางบ้านไม่ค่อยดีนัก ทุกคนจึงต้องช่วยกันทำงาน โดยมารดาของนุ่นทำงานอยู่ที่บริษัทแห่งหนึ่งทำหน้าที่ แม่บ้าน ส่วนนุ่น พี่สาว และญาติผู้พี่ ทำงานอยู่ร้านเกมส์คอมพิวเตอร์แห่งหนึ่งแถวบ้านหม้อมีรายได้พอสมควร เนื่องจากต้องทำงานแต่มีความอยากเรียนต่อ จึงเข้าสมัครเรียนต่อในระบบการศึกษานอกโรงเรียนโดยเรียนกับญาติผู้พี่ ซึ่งกำลังจะเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเตรียมที่จะสมัครเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่วนน้องสาวของนุ่นกำลังศึกษาต่ออยู่ที่โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เพราะสนใจที่จะบวชเป็นซิสเตอร์ ทุกคนภายในครอบครัวก็สนับสนุน นุ่นมีญาติที่อาศัยอยู่ห้องใกล้เคียงๆกันบนแฟลต ก็จะมีการติดต่อกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ เป็นที่ปรึกษาในเรื่องต่างๆ และยังมีเพื่อนๆที่สนิทอาศัยอยู่บนแฟลตชั้นอื่นๆอีกหลายคนด้วย

สำหรับหน้าที่ในกลุ่มเยาวชน นุ่นรับหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายพิธีกรรมแต่ได้ลาออกในเวลาต่อมา ในปัจจุบันนุ่นจะทำหน้าที่เป็นนักขับร้องและเล่นอิเล็กทรอนิกส์ให้กับทางวัด ในช่วงเวลาที่ว่างหลังจากเลิกงาน ในวันอาทิตย์ และอื่นๆตามที่ตนเองมีเวลาว่าง นุ่นทำงานกับกลุ่มเยาวชนมาหลายปีแล้ว เมื่อผู้วิจัยได้พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มเยาวชน การเข้าร่วมกลุ่มของเยาวชนในทัศนคติของนุ่นนั้น นุ่นกล่าวว่านุ่นไม่ใช่เยาวชน แต่มาช่วยขับร้องและเล่นดนตรีให้กับวัดเท่านั้น ซึ่งทางกลุ่มเยาวชนเขาได้นับรวมเข้าไปเองว่าอยู่ในกลุ่ม

นุ่นชอบร้องเพลง และเล่นดนตรีจึงอาศัยการฝึกหัดด้วยตนเอง และเรียนรู้จากพี่ๆที่เล่นดนตรีให้กับทางวัดมาก่อน โดยอาศัยเครื่องดนตรีของทางวัดในการฝึกหัดเล่น กระทั่งอ่านโน้ตเพลง และเล่นอิเล็กทรอนิกส์ได้ก็พอสมควร จนสามารถเล่นในพิธีมิสซาได้ นุ่นรับหน้าที่ทั้งการเป็นพิธีกรอ่านบทอ่าน นักขับร้อง หรือนักดนตรีแล้วแต่การจัดเวรในการทำหน้าที่ เช่น ในมิสซาเช้าของวันอาทิตย์ นุ่นจะเป็นผู้เล่นอิเล็กทรอนิกส์ ในมิสซาสายของวันอาทิตย์เป็นนักขับร้อง และในพิธีมิสซาค่ำของวันอาทิตย์ก็จะเป็นพิธีกรอ่านบทอ่าน เป็นต้น

จากการที่นุ่นไม่ได้นับตนเองเป็นกลุ่มเยาวชน ทำให้เยาวชนบางคนไม่ค่อยพอใจในตัวนุ่นบ้างแต่ไม่มากนักเพราะว่านุ่นทำงานให้กับทางวัด และถือเป็นการช่วยเยาวชนมากพอสมควร เมื่อกลุ่มเยาวชนมีการจัดกิจกรรมไปท่องเที่ยว นุ่นจะไปเสมอเพราะว่านุ่นมีสิทธิที่จะได้ไปเนื่องจากเป็นคนทำงานคนหนึ่งเช่นกัน แต่ต้องทนกับการพูดกระทบกระทั่งบ้างเล็กน้อย นุ่นไม่ได้สนใจอะไรมากนัก ใช้ชีวิตไปตามปกติ เมื่อถึงเวลาทำงานที่ตนเองต้องรับผิดชอบก็จะไปทำ แต่ถ้าไม่ใช่งานของตนเองก็จะไม่เข้าไปช่วยเหลือ ถึงแม้ว่านุ่นจะมีวันว่างเพียงวันเดียวคือ วันอาทิตย์แต่ต้องมาช่วยมิสซาทั้ง 3 รอบ นุ่นก็ยังมีเวลาที่เป็นส่วนตัวในการที่จะไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ภูเขา ขนสัตว์ หรือเดินซื้อของที่เชิงสะพานพุทธหลังเลิกงานในช่วงค่ำได้ นอกจากกิจกรรมที่ทำในพิธีมิสซาของทางวัดแล้ว นุ่นยังชอบที่จะไปร่วมกิจกรรมอื่นๆทางศาสนาที่จัดนอกชุมชน หรืองานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เพราะว่า นุ่นรู้จักเยาวชนในวัดอื่นๆมากพอสมควร การไปร่วมกิจกรรม นุ่นจะไปด้วยตนเองบ้าง หรือขอโดยสารรถของชุมชนที่ต้องไปร่วมงานบ้าง นุ่นชอบที่จะไปงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนามากกว่าที่จะไปเที่ยวเล่นตามศูนย์การค้า เพราะารู้สึกสนุกสนานกว่า แต่อย่างไรก็ต้องกลับมาให้ทันพิธีมิสซาในช่วงค่ำ เพื่อทำหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบให้ได้ และถ้าคิดว่ากลับมาไม่ทันจริงๆ หรือมีธุระสำคัญ นุ่นจะรีบติดต่อให้คนอื่นมาทำหน้าที่แทนทันที เมื่อผู้วิจัยสอบถามว่าจะเลิกทำหน้าที่เป็นนักขับร้องเมื่อไหร่ นุ่นตอบว่าจะทำหน้าที่ไปเรื่อยๆจนกว่าจะเบื่อ หรือมีคนมาทำหน้าที่ตรงนี้มากๆแล้วค่อยเลิก หรือถ้างานยุ่งมากก็คงไม่มีเวลาไปอีกแล้ว

2. ป้อ

ป้อเป็นเด็กผู้ชายอายุประมาณ 20 ปี ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลเยาวชนที่ทำหน้าที่เป็นเด็กช่วยมิชซา ป้อเป็นเด็กที่มีรูปร่างสูง พูจาก่อนข้างคิดซัดแต่ไม่ถึงกับคิดถ่าง มีนิสัยเรียบร้อยเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปัจจุบันนี้ป้ออาศัยอยู่กับแม่ และพี่น้องอีก 2 คนอยู่ที่แฟลตชั้นที่ 4 ฝั่งตรงข้ามกับบ้านของนุ่น ส่วนบิดาเพิ่งเสียชีวิตไปเมื่อไม่นานมานี้ ในอดีตบิดาของป้อทำหน้าที่ทั่วไปและช่วยเหลืองานของวัด ป้อจึงช่วยงานของวัดร่วมกับพ่อเป็นระยะเวลาหลายปี เมื่อบิดาได้เสียชีวิตลง มารดาของป้อก็ทำหน้าที่แทนพ่อและป้อก็ยังช่วยมารดาทำงานให้กับวัดอยู่เช่นเดิม

ป้อเข้ามาทำหน้าที่เป็นเด็กช่วยมิชซาได้เพราะ บิดาของป้อได้ชักจูงให้ป้อเข้ามาทำหน้าที่นั้นนอกเหนือจากการช่วยงานภายในวัด ในช่วงแรกป้อไม่ค่อยอยากมาช่วยงานเท่าไรหรอกแต่พอทำไปเรื่อยๆก็ไม่รู้สึกเมื่อจึงทำงานมาเรื่อยๆ ป้อจึงทำหน้าที่เด็กช่วยมิชซาและดูแลเด็กๆที่ทำหน้าที่นี้ด้วยจนกระทั่งในปัจจุบัน

3. ชาย

ชายเป็นหัวหน้าของกลุ่มเยาวชนในปัจจุบัน โดยอาศัยอยู่กับบิดาและพี่สาว มารดาเสียชีวิตแล้ว ภายในบ้านของตนเองซึ่งอยู่ติดกับวัดซางตาครู้ส ชายศึกษาจบในระดับปริญญาตรีและกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท อายุประมาณ 27 ปี เป็นคนที่กล้าแสดงออก กล้าเสนอความคิดเห็น มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถพูดคุยกับผู้ใหญ่ในชุมชนได้ ทำให้การดำเนินงานของกลุ่มเยาวชนเป็นไปได้อย่างดี เพราะได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ส่วนมากในชุมชน

ชายจะมีหน้าที่คอยชักชวน หรือชักจูงให้เด็กๆภายในชุมชนเข้าร่วมทำงานในกลุ่มเยาวชน ซึ่งส่วนมากก็จะชักชวนคนที่รู้จักสนิทสนมให้ลองมาร่วมทำงาน จึงมีเยาวชนซึ่งอายุใกล้เคียงกับชายและการศึกษาอยู่ระดับใกล้เคียงกับชาย ทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งโดยเฉพาะกลุ่มที่สองไม่ค่อยพอใจนักเพราะรู้สึกเหมือนถูกแบ่งพรรคแบ่งพวก ว่าเป็นพวกที่มีการศึกษาสูงกับพวกที่มีการศึกษาน้อย แต่ชายเป็นคนที่เก่งทำให้ปัญหาในส่วนนี้ไม่ค่อยรุนแรง สามารถเชื่อมประสานได้อย่างเรียบร้อย

นอกจากการเข้าร่วมประชุมกับทางผู้ใหญ่ในชุมชนแล้ว ชายยังทำหน้าที่จัดประชุมย่อยภายในกลุ่มเยาวชน เพื่อแบ่งหน้าที่ในการทำงานและรับฟังความคิดเห็นจากเยาวชนคนอื่นๆ

และนำมาเสนอให้กับทางผู้ใหญ่รับฟัง และถ้าเห็นด้วย ก็สามารถจัดทำกิจกรรมเพิ่มเติมได้อีกด้วย และเนื่องจากชายยังสามารถเล่นดนตรีได้อีกด้วยจึงมาทำงานในด้านพิธีกรรม โดยเป็นคนหนึ่งที่เล่นอิเล็กทรอนิกส์ในขณะที่ประกอบพิธีมิสซา

จากคุณสมบัติดังกล่าวมาแล้วในข้างต้น ทำให้ชายได้รับเลือกเป็น ประธานเยาวชน เขต 3 นอกเหนือจากประธานกลุ่มเยาวชนวัดซางตาครู้สอีกหนึ่งตำแหน่งด้วย

จากตัวอย่างสภาพโดยทั่วไปของเยาวชนที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล จะเห็นได้ว่าเยาวชนทั้ง 3 คนมีความชอบและพอใจในงานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่และทำหน้าที่ๆตนเองได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ สำหรับสภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปของเยาวชนนั้น ไม่ค่อยแตกต่างกันเท่าใด เพราะอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันและบ้านของเยาวชนก็อยู่ใกล้กันอีกด้วย ทำให้การร่วมมือในการทำงานจึงเป็นไปได้ด้วยดี

นอกเหนือจากการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปของเยาวชนแล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการรวมกลุ่มและการมีส่วนร่วมของกลุ่มเยาวชน โดยศึกษาจากการทำกิจกรรมต่างๆของเยาวชนในชุมชนที่สำคัญๆต่อไปนี้คือ

กิจกรรมเทศกาลมหาพรตและการฉลองปัสกา

เทศกาลปัสกาคือ ช่วงเวลาระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ เพื่อทำให้ประวัติศาสตร์แห่งความรอดของมนุษยสมบูรณ์

เทศกาลมหาพรต เป็นช่วงเวลาของการเตรียมตัวของคริสตชนประมาณ 40 วันก่อนวันฉลองปัสกา วันเริ่มต้นของเทศกาลนี้จะเป็นวันพุธ เรียกว่าวันพุธรับเถ้า (The Ash Wednesday โปรเตสแตนต์เรียกวันพุธขี้เถ้า) คริสตชนจะมารับขี้เถ้าที่ได้จากการเผาใบลาน และผ่านพิธีเสกจากพระสงฆ์แล้ว ในวันที่คริสตชนจะถือศีลอดโดยรับประทานอาหารอิมได้เพียงมื้อเดียว ส่วนอีก 2 มื้อจะรับประทานเพียงครั้งเดียวจากปกติและงดขนม อาหารว่าง และงคทานเนื้อ สัตว์บก และสัตว์ปีกทุกชนิดด้วยตลอด 40 วันนี้ คริสตชนจะใช้ชีวิตภาวนาสำรวจตัวเอง งดความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ สำนึกถึงความผิดที่ตนได้กระทำและชดเชยด้วยการใช้โทษบาป ในขณะที่เดียวกันนี้ ก็จะมีการเสกสละทรัพย์สิ้นและสิ่งของให้แก่พี่น้องที่ขาดแคลน โดยทางวัดจะจัดเตรียมกระปุก

มหาพรตให้กับสัตบุรุษที่ไปวัด เพื่อทำการอดออม ลดละกิเลส และเสียดสละให้กับคนที่ยากจนกว่า เมื่อสิ้นสุดเทศกาล สัตบุรุษก็จะพร้อมเข้าสู่สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ (Holy Week)

สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ เริ่มต้นที่วันอาทิตย์ใบลาน (Palm Sunday โปรดเสแค้นเรียกว่าวันทางตาล) ซึ่งเป็นการระลึกถึงวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างถ่อมถ่อม และในพระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า ชาวเยรูซาเล็มได้นำใบลานมาปูตามทางที่พระองค์เสด็จผ่านไป พระองค์ประทับอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนถึงวันพฤหัสบดี ซึ่งตลอดเวลาทรงทราบดีถึงการสิ้นพระชนม์ที่กำลังจะมาถึง พระองค์ประสงค์ที่จะสอนให้สานุศิษย์ทราบถึงความหมายของการเป็น “ผู้นำ” ว่าเป็นการรับใช้คนอื่น ๆ จึงทรงล้างเท้าให้แก่สานุศิษย์ ดังนั้นในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ (Holy Thursday) จึงมีพิธีล้างเท้าขึ้นตามวัดต่าง ๆ นอกจากพระเยซูคริสต์จะทรงล้างเท้าให้แก่สานุศิษย์แล้ว ยังได้เสวยอาหารค่ำ (มื้อสุดท้าย) ร่วมกับสานุศิษย์ด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงถูกจับในคืนวันพฤหัสบดี และถูกตัดสินให้ประหารชีวิตโดยการตรึงกางเขน ทรงสิ้นพระชนม์ในตอนบ่าย 3 โมงของวันศุกร์ คริสตชนจึงถือศีลอดอาหารอีก 1 วันในวันนี้ และเรียกวันนี้ว่าวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์

จากเหตุการณ์ดังกล่าว ในปัจจุบันทางวัดคาทอลิกทั้งหมดได้จัดพิธีระลึกถึง ซึ่งวัดข้างคาทอลิกก็ได้จัดกิจกรรมเช่นกัน การเตรียมงานจะเริ่มทำตั้งแต่วันเสาร์ โดยกลุ่มกิจกรรมของวัดทุกกลุ่มจะมาช่วยกันเตรียมงาน คุณพ่อเป็นผู้จัดหาใบลานสดมาให้ในตอนเช้าของวันเสาร์ แล้วนำใบลานมาวางไว้ที่หน้าบ้านพักพระสงฆ์ จากนั้นตัวแทนจากกลุ่มต่างๆ และชาวบ้านบางส่วนจะแบ่งใบลานไปเพื่อช่วยกันพับใบลาน สำหรับกลุ่มเขาวงกตนั้น ปอซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายพิธีกรรมในปัจจุบัน จะเป็นผู้ที่นำใบลานมาที่กลุ่มแล้วช่วยกันพับให้เสร็จ โดยนั่งพับกันบริเวณหน้าบ้านพักพระสงฆ์ หรือที่โรงเรียนข้างคาทอลิกศึกษา การพับใบลานนี้จะพับเป็นรูปทรงต่างๆ เช่น ตัวกึ่ง ข้าวโพด บันได ฯลฯ เมื่อพับเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนจะนำใบลานมาวางรวมกันไว้ที่บริเวณโรงอาหารของโรงเรียนข้างคาทอลิกศึกษา เนื่องจากวัดข้างคาทอลิกกำลังทำการบูรณะอยู่ไม่สามารถมาทำพิธีที่วัดได้ คุณพ่อได้ย้ายสถานที่ประกอบพิธีมิสซาไปที่หอประชุมโรงเรียนข้างคาทอลิกศึกษาแทน โดยเรียกกันว่า “วัดน้อย”

เมื่อถึงเช้าวันอาทิตย์ก็จะมีบางคนนำเอาใบลานที่เหลือมาพับเป็นรูปทรงตามที่ตนเองต้องการ ชาวบ้านก็เริ่มทยอยมาที่บริเวณวัดน้อยและหีบใบลานที่พับไว้แล้วคนละ 2 - 3 อันมาถือเพื่อรอพิธีเสกใบลาน เมื่อถึงเวลา 8.30 น. ซึ่งเป็นเวลาเริ่มพิธีมิสซาสาวย คุณพ่อจะทำการเสกใบ

ลานโดยการพรมน้ำสรงที่กองใบลานที่เหลืออยู่และบริเวณรอบๆ จากนั้นจะทำพิธีแห่ใบลานรอบวัด โดยมีคุณพ่อนำหน้าขบวนแห่ และตามด้วยสวดบวงษที่มาร่วมพิธี โดยแห่ใบลานรอบวัด 1 รอบ เพื่อเป็นการระลึกถึงวันที่พระเยซูเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม โดยที่ชาวเยรูซาเล็มนำเอาใบลานมาปูตามทางเดินเพื่อเป็นการต้อนรับที่พระองค์เสด็จมา เมื่อทำการแห่ใบลานเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะประกอบพิธีมิสซาคามปกติ และก่อนที่สิ้นสุดพิธีมิสซา คุณพ่อได้ประกาศชื่อผู้แสดงเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูทั้ง 12 คนในวันพฤหัสบดี ซึ่งชาวคาทอลิกทุกคนจะเรียกว่า วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ (Holy Thursday) เพื่อเป็นการระลึกถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ล้างเท้า และเช็ดเท้าให้กับสานุศิษย์ 12 คน เป็นการแสดงว่าพระองค์ซึ่งเป็นบุตรของพระเจ้า กลับมารับใช้สานุศิษย์ซึ่งเป็นศิษย์และทำงานที่ต่ำต้อยที่สุด เพื่อสอนให้ทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะผู้ที่มีมากกว่าต้องช่วยผู้ที่มีน้อยกว่า ก่อนที่พระองค์จะถูกจับตัวและสิ้นพระชนม์ในเวลาต่อมา จากรายชื่อที่ประกาศส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุในชุมชนคือ มีอายุประมาณ 40-60 ปี และเป็นผู้ชายทั้งหมด ทางวัดได้ลงรายชื่อในสารวัดเพื่อประกาศให้ชาวบ้านในชุมชนทราบโดยทั่วกัน และเมื่อจบการประกาศข่าวภายในวัดแล้วก็ยังเป็นอันสิ้นสุดพิธีมิสซาในวันแห่ใบลาน

ในระหว่างวันจันทร์ถึงวันพุธมีการประกอบพิธีมิสซาคามปกติ และเมื่อถึงวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์จะมีการประกอบพิธีล้างเท้าสานุศิษย์ 12 คนในพิธีมิสซาเวลาค่ำ เมื่อใกล้ถึงเวลาทำพิธีมิสซา ผู้ใหญ่ในชุมชนที่เป็นตัวแทนสานุศิษย์ทั้ง 12 คนจะสวมชุดสีขาว และไปนั่งยังเก้าอี้ที่ทางวัดได้จัดเตรียมไว้ให้คือ บริเวณแถวหน้าของที่นั่งภายในวัดน้อย จากนั้นจะเริ่มการประกอบพิธีมิสซาคามปกติ เมื่อถึงช่วงท้ายก็จะเป็นการประกอบพิธีล้างเท้าให้กับสานุศิษย์ คุณพ่อทั้งสองจะถูกเข่าลงข้างหน้าผู้ที่ได้รับเลือกมาเป็นสานุศิษย์ทีละคนและค่อยๆ เทน้ำล้างเท้าแล้วเช็ดเท้าให้แห้ง โดยมีคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสให้ความช่วยเหลือในขณะที่ทำการล้างเท้าเมื่อกระทำการล้างเท้าสานุศิษย์เป็นที่เรียบร้อย เด็กช่วยมิสซาจะตีเกราะรัวระวะหนึ่งเพื่อเป็นสัญญาณว่าพระเยซูได้ถูกทหารโรมันจับตัวไป หลังจากนั้นจะคงใช้เสียงดนตรีทุกชนิดทุกอย่าง เพราะถือว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความโศกเศร้า ไม่เหมาะสมกับการเล่นดนตรี หรือการจัดงานรื่นเริงใดๆทั้งสิ้น

ภายในคืนนี้จะมีตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ในชุมชนทั้งหมด 12 กลุ่มมาผลัดกันเฝ้าผู้ศีล ซึ่งชาวคาทอลิกเชื่อว่าศีลมหาสนิทที่บรรจุอยู่ในผู้ศีลนั้นก็คือ ตัวแทนของพระเยซู เมื่อพระองค์ตกอยู่ในช่วงเวลาที่ท่านมีอันตราบ พระองค์ไม่มีใครอยู่เป็นเพื่อนเลย ดังนั้นการเฝ้าศีลในคืนวันนี้จึงเปรียบเสมือนการอยู่เป็นเพื่อนพระเยซู เมื่อยามที่พระองค์ไม่มีใครและต้องการคนอยู่เป็นเพื่อน

การเฝ้าศึลนั้นจะเริ่มผลัดกันเฝ้าศึลตั้งแต่หลังพิธีมิชชาเล็ก การเฝ้าศึลนี้จะเป็นการผลัดกันคอยสวดภาวนา สลับกับการร้องเพลงอยู่ตลอดเวลา กลุ่มที่ถูกจัดในการเฝ้าศึลนั้นก็คือกลุ่มต่าง ๆ ภายในชุมชน เช่น กรรมการชุมชน พลมารี สภากิบาล ชิสเตอร์โรงเรียนช่างศึลศึกษาและช่างศึลคอนแวนต์ กลุ่มเขาวชน ชาวบ้านทั่วไป โดยจะผลัดกันเฝ้ากลุ่มละ 30 นาที กลุ่มเขาวชนเป็นกลุ่มที่ 4 ที่ทำการเฝ้าศึล แม้ว่าจะมีการจัดกลุ่มเฝ้าศึล แต่จริง ๆ แล้วถ้าใครว่างไม่ติดธุระใด ๆ ก็สามารถเข้ามาสวดภาวนา ซึ่งจะนั่งสวดภาวนาอยู่นานเท่าใดก็ได้

สำหรับกลุ่มเขาวชนนั้น ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์พบว่า เขาวชนที่มาทำการเฝ้าศึลมีทั้งหมดประมาณ 12 คน ส่วนมากจะมีอายุประมาณ 15 ปีขึ้นไปเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ในกลุ่มเขาวชนเกือบทั้งหมดเช่น ปอง เป็ด อ้อม ชาย อดัง นุ่น กระจุก ดอง ฟูย เอ ตา เก้ง เป็นต้น และชาวบ้านในชุมชนอีกเล็กน้อย สำหรับเด็กเล็ก ๆ นั้นไม่มีเลข ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเวลาในการเฝ้าศึลของกลุ่มเขาวชนอาจจะคึกเกินไปทำให้เด็กเล็กในชุมชนไม่สะดวกที่จะมา

การเฝ้าศึลในปีที่ผู้วิจัยเข้าไปศึกษานั้น ภายในบริเวณสถานที่เฝ้าศึลจะมีบราเคอร์นั่งอยู่ทางด้านหน้าเป็นผู้นำในการก่อสวด ลักษณะการนั่งเฝ้าศึลของกลุ่มเขาวชนจะนั่งกระจายกัน โดยจับกลุ่มๆละ 3 - 4 คน โดยกลุ่มแรกนั่งอยู่ทางด้านหน้ากับบราเคอร์ใกล้ๆกับเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มนี้คือ ชาย อ้อม ปอง และเก้ง ส่วนเขาวชนกลุ่มที่ 2 จะนั่งถัดมาจากเขาวชนกลุ่มแรกเล็กน้อยมีประมาณ 3-4 คนเช่นกันได้แก่ อดัง ดอง ฟูย ตา สำหรับกลุ่มเขาวชนที่นั่งเฝ้าศึลในวันนี้มีประมาณ 3-4 คนเช่นกันคือ นุ่น เอ กระจุก จีบ เขาวชนกลุ่มนี้นั่งรวมกลุ่มกันอยู่ใกล้ประตูทางเข้าของวัดน้อยซึ่งเป็นสถานที่เฝ้าศึลในปีนี้ ลักษณะของการนั่งเฝ้าศึลของกลุ่มเขาวชนนั้นจะนั่งเฝ้าร่วมกับเพื่อนที่สนิทสนมด้วยกันถ้าไม่สนิทสนมจะนั่งแยกออกมา นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านในชุมชนประมาณ 5 -10 คน ร่วมนั่งเฝ้าศึลอยู่ด้วย โดยบราเคอร์เป็นผู้ถือไมโครโฟนพูดนำการก่อสวดแล้วทุกคนจะสวดตามบทสวดที่บราเคอร์ได้เริ่มก่อสวดแล้ว เมื่อครบ 30 นาที กลุ่มที่รับผิดชอบในการเฝ้าศึลกลุ่มต่อมา จะมารับหน้าที่ต่อไป โดยมีบราเคอร์นำก่อสวดเช่นเดิม

หลังจากที่เฝ้าศึลเรียบร้อย เขาวชนต่างคนต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้าน การเฝ้าศึลนั้นจะดำเนินไปเรื่อยๆจนเวลา 24.00 น.

เมื่อถึงวันศึลศักดิ์สิทธิ์ซึ่งชาวบ้านมักจะเรียกว่า “ วันพระตาย ” คือวันที่พระเชษฐวงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน จะมีการจัดพิธีมิชชาในช่วงเวลาประมาณ 15.00 น.ของวันศึลศักดิ์สิทธิ์ ภายในช่วงเช้าทางวัดจะมีการจัดเตรียมสถานที่โดยมีการจัดฉากเป็นรูปภาพภูเขาและมีการตั้ง

ไม้กางเขนขนาดใหญ่เพื่อใช้ในพิธีการถอดพระ มีการจัดเตรียมเครื่องเสียงและอุปกรณ์ในการสร้างเทคนิคต่างๆโดยมีผู้ที่รับผิดชอบ 2 คน คือ คุณหน้อย และคุณใหญ่ เป็นผู้รับผิดชอบทุกปี ส่วนเขวชนได้แก่ ปอง อ้อม ชาย ตอง และแก้ง ช่วยกันคิดภาพและตกแต่งด้วยดอกไม้เพื่อใช้ในพิธีเดินรูป 14 ภาครอบๆวัดในช่วงค่ำก่อนพิธีการถอดพระ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้ใหญ่ช่วยกันตกแต่งกุหาสำหรับแม่พระศพหลังพิธีการถอดพระอยู่ที่บริเวณหน้าวัดอีกกลุ่มหนึ่ง เมื่อใกล้เวลา 15.00 น. ทุกคนจะหยุดทำงานชั่วคราวเพื่อกลับไปเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เป็นชุดค่ำซึ่งถือว่าเป็นชุดไว้ทุกข์ของคนไทยเป็นการแสดงความเศร้าเสียใจเพื่อเข้าร่วมพิธีมิชชาในเวลา 15.00 น. ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่เราได้ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

พิธีมิชชาเริ่มขึ้นเมื่อเวลา 15.00 น. มีสัตบุรุษเข้าร่วมพิธีจำนวนมากประมาณ 200 - 250 คน พิธีมิชชาในครั้งนี้จะไม่เหมือนพิธีมิชชาในเทศกาลอื่นๆ คือจะไม่มีการเล่นดนตรีหรือเครื่องเคาะใดๆทั้งสิ้นเพราะถือว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความเศร้าโศกเสียใจ การประกอบพิธีมิชชาในปีนี้คุณพ่อเจ้าอาวาสประกาศว่า มีการจัดเตรียมพิธีรดน้ำพระศพตามแบบประเพณีไทยด้วย

ในช่วงสุดท้ายของพิธีมิชชา สัตบุรุษจะแสดงความเสียใจ เคารพรักคือพระเยซูโดยการรูดไม้กางเขน ซึ่งการที่จะเข้าไปแสดงความเคารพ สัตบุรุษจะพนมมือเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบแล้วก้มลงรูดไม้กางเขนทีละคนแล้วค่อยแยกย้ายกันกลับบ้านเพื่อเตรียมตัวมาร่วมพิธีในช่วงค่ำ แต่สำหรับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเตรียมงานจะรีบดำเนินการต่อทันทีหลังจากเลิกพิธีมิชชา สำหรับกลุ่มเขวชนยังจัดสถานที่รอบๆวัดยังไม่เรียบร้อย จึงมาจัดสถานที่ต่อและเสร็จในเวลาประมาณ 17.00 น. เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มที่รับดำเนินการจัดสถานที่นี้คือกลุ่มเขวชนที่มีตำแหน่ง เขวชนคนอื่นไม่ได้มาช่วยเหลือเลย

พิธีถอดพระจะเริ่มเมื่อเวลาประมาณ 19.00 น. สัตบุรุษได้ทยอยมากันก่อนเวลาพอสมควรแล้วมารวมตัวกันที่บริเวณลานกว้างหน้าวัดข้างศาลาครูต เมื่อถึงเวลา 19.00 น. คุณพ่อจะเดินออกมาเพื่อเป็นประธานในพิธีการเดินรูป 14 ภาค พร้อมกับเขวชนที่แต่งตัวเป็นทหารโรมันจำนวน 4 คน ระหว่างการประกอบพิธี เขวชนอีกส่วนหนึ่งคือ นุ่น จีบ กระปุก บราเดอร์ และคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาส จะอยู่ที่เด่นที่คอยอ่านบทสวดและนำการร้องเพลง ขณะประกอบพิธี ระหว่างการเดินรูป 14 ภาคนี้จะมีตัวแทนจากกลุ่มต่างๆภายในหมู่บ้านคอยเดินผลัดกันแบกไม้กางเขนขนาดใหญ่ตามไปด้วย แต่ก็ไม่ได้กำหนดว่าผู้ที่แบกไม้กางเขนได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่เป็นสมาชิกในกลุ่มนั้นๆเท่านั้น สัตบุรุษทั้งชาย และหญิงมีสิทธิที่จะร่วมแบกด้วย เพราะไม่ได้มีสัตบุรุษของวัดข้างศาลาครูตเท่านั้นที่มาร่วมในพิธีนี้ มีสัตบุรุษของวัดอื่นมาร่วมพิธีที่นี่เช่นกัน เพราะว่ามีวัดเพียง 2

แห่งเท่านั้นที่มีพิธีการถอดพระ และสามารถถอดรูปพระออกมาจากไม้กางเขนได้จริงๆ ซึ่งทางวัด
 ซางคาครูตเป็นวัดหนึ่งที่สามารถปลดพระศพลงมาจากไม้กางเขน

การแบ่งกลุ่มในการรับผิดชอบการแบกไม้กางเขนมีทั้งหมด 11 กลุ่มด้วยกัน สำหรับ
 กลุ่มเยาวชนวัดซางคาครูตนั้นรับผิดชอบเป็นกลุ่มที่ 10 เยาวชนที่ทำการแบก ไม้กางเขนเท่าที่ผู้วิจัย
 สังเกตเห็นจะเป็นเยาวชนกลุ่มเดียวกับที่ได้จัดเตรียมสถานที่ในช่วงบายนั่นเอง นอกนั้นก็เป็นสัต
 บุรุษทั้งชายและหญิงร่วมแบกไม้กางเขน

การเดินรูปจะมาหยุดที่ไม้กางเขนขนาดใหญ่ที่เตรียมไว้สำหรับพิธีการถอดพระเมื่อ
 ถึงในช่วงเวลานี้สัตบุรุษที่มาร่วมพิธีจะนั่งบริเวณลานวัดเพื่อดูพิธีการถอดพระ

พิธีการถอดพระนี้จะมีผู้ใหญ๋ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ทำการปลดพระศพลงมาจาก ไม้
 กางเขนจำนวน 6 คนตามที่ได้มีการบันทึกเอาไว้ในพระคัมภีร์ และมีเยาวชนร่วมด้วยหลายคน โดย
 แสดงเป็นนักโทษ 2 คน แสดงเป็นแม่พระ 1 คน เพื่อนของแม่พระ 1 คน นักบุญยอแซฟอีก 1 คน
 และทหารโรมันอีก 2 คน

การจัดพื้นที่ในการแสดงนั้นจะมีการทำฉากด้านหลังเป็นภาพภูเขาและมีไม้กางเขน
 ขนาดใหญ่มีหุ่นจำลองพระศพถูกตรึงอยู่ตรงกลาง และมีไม้กางเขนขนาดเล็กอีก 2 อันตั้งอยู่ทาง
 ด้านซ้ายและขวา เพื่อให้เยาวชนที่แสดงเป็นนักโทษยืนอยู่ เหมือนถูกตรึงด้วยไม้กางเขนตาม
 ลักษณะในพระคัมภีร์ มีการปูพระสีแดงเป็นทางยาวออกมาจากประตูวัด จนถึง ไม้กางเขนอันกลาง
 มีการตั้งเชิงเทียนเป็นระยะๆ พิธีจะเริ่มโดยการเดินรูป 14 ภาคในช่วงก่อนที่พระเยซูจะสิ้นพระ
 ชนม์บนไม้กางเขน โดยเปิดเสียงประกอบเล่าเรื่องราวต่างๆ เมื่อถึงคอนพระเยซูสิ้นพระชนม์ จะมี
 การจุดระเบิดเสียงดังจำนวนหลายนัดด้วยกัน หลังจากนั้นจะเป็นการแสดงการปลดพระศพลงจาก
 ไม้กางเขน ขณะที่แสดงก็จะมีเสียงประกอบเล่าเรื่องราวตลอดเวลา เมื่อถอดพระศพเป็นที่
 เรียบร้อยก็นำพระศพมาไว้ในบุษบกที่ได้จัดเตรียมไว้แล้ว หลังจากนั้นจะทำการแห่พระศพรอบ
 วัด 1 รอบ โดยเยาวชนทำหน้าที่อ่านบทสวดและร้องเพลงประกอบอยู่ตลอดเช่นกัน เมื่อแห่พระ
 ศพกลับมาตั้งไว้หน้าวัดแล้วก็มีการทำพิธีอาบน้ำพระศพ ซึ่งคล้ายกับการรดน้ำศพของศาสนา
 พุทธ คือใช้น้ำอบไทยรดไปบริเวณพระหัตถ์ของพระศพ โดยมีเยาวชนยืนอยู่ด้านละ 4 คน โดย 2
 คนแรกจะเป็นผู้จัดเตรียมน้ำอบในการรดพระศพ และอีก 2 คนจะนำน้ำสำหรับรดพระศพใส่ขวด
 ใบเล็กๆคอยแจกให้กับสัตบุรุษที่มาร่วมงานทุกคน พิธีทั้งหมดเสร็จสิ้นเมื่อเวลาประมาณ 22.00 น.
 จำนวนผู้มาร่วมในพิธีถอดพระในครั้งนี้คาดว่ามิประมาณ 600 – 800 คน และเมื่อผู้วิจัยคุยกับ

เขาวชนกลุ่มนักขับร้องได้รับคำบอกเล่าว่า จำนวนคนที่เข้าร่วมพิธีนี้มีจำนวนน้อยกว่าทุกปี คือ ในปีก่อน ๆ จะมีจำนวนมากกว่านี้ และคนในหมู่บ้านก็เข้าร่วมกิจกรรมน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นคนจากที่อื่นเสียมากกว่า และจำนวนนักขับที่มาร้องเพลงในวันนี้ก็น้อยมากเมื่อเทียบกับหลายปีก่อน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะไม่ว่างหรือไม่สะดวกที่จะเข้าร่วมพิธี

สำหรับพิธีการต่อมาก็คือ พิธีฉลองปีสกา หรืออีสเตอร์ โดยจะมีการจัดเตรียมการตั้งแต่ในช่วงเช้าของวันเสาร์ เวลาประมาณ 8.00-12.00 น. โดยทางวัดจะจัดเตรียมไข่ไก่ประมาณ 1,000 ฟองที่ต้มสุกเป็นที่เรียบร้อยเพื่อแจกสัตบุรุษที่มาร่วมพิธีในวันปีสกา (วันอาทิตย์) โดยไข่ไก่ทั้งหมดนั้นจะมีการตกแต่งด้วยการห่อกระดาษสีต่างๆและผูกโบว์อย่างสวยงาม ผู้ที่รับผิดชอบในการตกแต่งไข่นี้คือ กลุ่มเขาวชน โดยมีบรรดาจารย์เป็นผู้ควบคุมดูแลร่วมกับเขาวชน ผู้ที่ร่วมรับผิดชอบในส่วนนี้ก็คือ ปอง จะดูแลเด็กเล็กที่มาช่วยกันตกแต่งไข่ให้สวยงาม ซึ่งส่วนมากมาทำการช่วยเหลือได้เพราะเป็นวันหยุด โดยมีทั้งหมดประมาณ 20 คนอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 8 - 15 ปีเป็นส่วนใหญ่ซึ่งจะนั่งทำอยู่บริเวณหน้าบ้านพักพระสงฆ์ มีเขาวชนบางส่วนนำไข่กลับไปห่อที่บ้าน เมื่อห่อเสร็จเป็นที่เรียบร้อยก็นำกลับมารวมกันไว้ การตกแต่งไข่ใช้เวลาประมาณครึ่งวันก็เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

นอกจากนี้ยังมีเขาวชนอีกส่วนหนึ่งคือ ปือ และนง ได้ช่วยกันกรอกน้ำใส่ขวดพลาสติกเป็นจำนวนมาก เพื่อเตรียมไว้สำหรับพิธีเสกน้ำ เสกไฟ ในช่วงค่ำของคืนวันเสาร์ และใช้แจกสัตบุรุษผู้มาร่วมพิธีด้วยความสะดวกในการนำกลับบ้าน นอกจากนี้ชาวบ้านทั่วไปในชุมชนก็มีการเตรียมอาหารสด อาหารแห้ง นม ผลไม้ต่างๆ เพื่อนำเข้าพิธีเสกอาหารในพิธีมิชชาในช่วงค่ำของคืนวันเสาร์เพื่อนำกลับมารับประทานฉลองเช่นกัน

ก่อนเริ่มพิธีในวันเสาร์เวลาค่ำ สัตบุรุษที่มาร่วมพิธีจะหาซื้อเทียนปีสกา พวงมาลัย เพื่อใช้ร่วมในพิธีเสกน้ำ เสกไฟ เสกอาหาร สัตบุรุษอีกส่วนหนึ่งจะนำเอาอาหารที่ตนเองเตรียมไว้มาวางในที่ๆทางวัดได้จัดเอาไว้ เพื่อรอการเสก เมื่อถึงเวลา 19.00 น.ก็จะเริ่มประกอบพิธีมิชชาตามปกติ และทำพิธีเสกน้ำ เสกไฟ และเสกอาหาร พิธีเสกน้ำจะทำภายในวัด ส่วนพิธีเสกไฟจะทำที่ลานหน้าวัดเพราะ ต้องก่อกองไฟขนาดใหญ่ การเสกน้ำนั้นทำเพื่อให้หน้าที่เตรียมไว้เป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์สามารถนำมาใช้ในพิธีโปรคศีลล้างบาป พิธีทางศาสนา และให้สัตบุรุษนำกลับบ้านเพื่อใช้ประกอบพิธีทางศาสนาในยามฉุกเฉิน ส่วนไฟที่เสกนั้นจะใช้จุดเทียนปีสกา และใช้จุดเทียนของผู้เตรียมพร้อมจะเป็นคริสตชนถือในพิธีรับศีลล้างบาป ไฟปีสกานี้จะหมายถึงพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชนะความตายแล้ว และจะเป็นแสงสว่างแห่งชีวิตของพวกเขาตลอดไป

พิธีบูชามิซซาในวันนี้ จะมีภาคหรือพื้นความเชื่อของคริสตชนด้วย เพื่อให้ทุกคนระลึกถึงคำปฏิญาณของตนเองในวันรับศีลล้างบาป และเพิ่มความเชื่อความศรัทธาในคำสอนของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะเสริมสร้างชีวิตภายในของคริสตชนให้เติบโตควบคู่ไปกับความเจริญของโลกทางวัตถุ เพื่อให้มีชีวิตที่สมดุลพร้อมๆกับการพยายามสร้างสรรค์โลกให้สมบูรณ์และมีสันติภาพมากยิ่งขึ้น

จากนั้นสัตบุรุษก็จะต่อเทียนจากกองไฟ ถือว่าเป็นการจุดเทียนจากไฟศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ทำการเสกแล้ว พร้อมกับนำเอาอาหารและน้ำที่ได้ทำการเสกเสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นกันกลับบ้าน มีสัตบุรุษบางส่วนที่นำเอาอาหารที่มาร่วมพิธีเสกมอบให้กับคุณพ่อทั้งสองท่านรับประทานที่บ้านพักพระสงฆ์ด้วย

พิธีปีสกาหรืออีสเตอร์คือ การฉลองที่พระเยซูทรงกลับฟื้นคืนชีพ ศาสนจักรจึงไร้ไขเป็นสัญลักษณ์ในการเกิดใหม่ พิธีมิซซาในปีสกา (วันอาทิตย์) จะทำในเวลา 8.30 น. สัตบุรุษบางส่วนจะนำเอาไข่มาร่วมในพิธีโดยมาวางรวมกับไข้ที่ทางวัดได้จัดเตรียมไว้ พิธีมิซซาจะดำเนินไปตามปกติ และเพิ่มการเสกไข้ให้กลายเป็นไข้ปีสกา เพื่อจะได้แจกให้กับสัตบุรุษที่มาร่วมพิธีทุกคน

กิจกรรมในเทศกาลมหาพรตและการฉลองปีสกา นี้ จะเห็นได้ว่างานส่วนใหญ่ที่กลุ่มเยาวชนทำ ส่วนมากจะเป็นงานที่ได้รับมอบหมายจากทางวัด ในส่วนของการตกแต่งสถานที่ทางวัดให้อิสระเต็มที่ในการจัดแต่งให้สวยงาม แต่ก็จะมีผู้ใหญ่เข้ามาช่วยทำงานร่วมมือกันอยู่ตลอดเวลา แต่งานที่กลุ่มนักขับทำส่วนมาก เป็นงานที่จะต้องทำอย่างสม่ำเสมออยู่แล้วคือ การเล่นดนตรีนำสวดภาวนา และร้องเพลง ซึ่งแทบจะไม่ต้องมีการดูแลควบคุมนัก แต่มีการบอกกล่าวกันเล็กน้อย กลุ่มนักขับก็จะสามารถเข้าใจและทำงานได้ทันที โดยงานส่วนใหญ่มักจะเป็นงานของเยาวชนที่มีวุฒิภาวะพอสมควร ที่จะรับผิดชอบหน้าที่ๆได้รับมอบหมายให้สำเร็จเรียบร้อย สำหรับพวกเด็ก ๆ นั้นจะเข้ามาช่วยงานในส่วนที่ทำงานง่าย ๆ และค่อนข้างที่จะสนุกสนาน เช่น การตกแต่งไข้ปีสกา มากกว่าการที่จะต้องรับผิดชอบงานหลักๆซึ่งเด็กๆจะมีความสุขมากในการทำไข้ปีสกา และไข้ที่แตกเล็ก ๆ ก็จะได้รับประทานไประหว่างทำงาน

หลังจากงานฉลองปีสกาจะมีการประกอบพิธีมิซซาตามปกติ และมีวันสำคัญ ๆ บ้างแต่ในที่นี้ผู้วิจัยไม่ขอกล่าวถึง เพราะโดยทั่วไปการประกอบพิธีและกิจกรรมต่างๆ ที่กลุ่มเยาวชนทำนั้นส่วนมากก็จะเป็นกิจกรรมโดยทั่ว ๆ ไป และเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ โดย

เฉพาะกลุ่มนักขับ เพราะการประกอบพิธีมิชซา จะต้องอาศัยเขวชนกลุ่มนักขับนี้เป็นหลัก ในการทำพิธี ไม่ว่าจะเป็เด็กช่วยมิชซา นักขับ คนก่อสร้าง ฯลฯ

การมีส่วนร่วมที่ค่อนข้างเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในกรณีที่จะต้องทำงานกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ และวันสำคัญที่ผู้วิจัยได้สังเกตและเก็บข้อมูลคือ ช่วงวันฉลองวัด

การฉลองวัดทางศาตร์

สำหรับการฉลองวัดนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลได้ 2 ครั้ง คือ ได้เข้าไปเก็บข้อมูลในปี พ.ศ.2539 และปี พ.ศ.2540 ซึ่งทำให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและความแตกต่างของการทำกิจกรรมของกลุ่มเขวชนใน 2 ปี ซึ่งในที่นี้จะขอแบ่งช่วงเวลาของการฉลองวัดทั้ง 2 ครั้ง ดังนี้

การฉลองวัดในปี พ.ศ. 2539

การฉลองวัดนั้นคือ งานสหุขามิชซาที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการฉลองครบรอบการก่อตั้งวัด หรือวันสำคัญที่ทางวัดยึดถือ เป็นช่วงเวลาที่จะจัดงานสหุขามิชซา สำหรับโบสถ์ทางศาตร์ได้จัดงานฉลองวัดทุกปีในวันที่ 14 กันยายน หรือใกล้เคียงกับวันที่ 14 กันยายน ซึ่งเป็นวันที่ได้รับพระราชทานที่ดินเพื่อก่อสร้างวัดและชุมชน อีกทั้งยังตรงกับวันฉลองกางเขนศักดิ์สิทธิ์และได้นำมาเป็ชื่อวัดอีกด้ว

การฉลองวัดในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เข้ามาสังเกตการณ์กิจกรรมโดยทั่วไปๆ ปีนี้ได้จัดทำ การฉลอง 1 วัน โดยเริ่มทำการเตรียมตั้งแต่วันศุกร์ก่อนวันอาทิตย์ฉลองวัด การเตรียมการนี้ทำ โดยกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนซึ่งมีกลุ่ม สภากีบาลเป็นหลัก ชาวบ้านในชุมชนก็จะร่วมมือกันในการทำงาน สำหรับกลุ่มเขวชนได้รับมอบหมายในเรื่องการจัดเตรียมสถานที่ ซึ่งจัด ณ หอประชุมโรงเรียนชางศาตร์ศึกษา บริเวณโรงอาหารโรงเรียนชางศาตร์ศึกษา และบริเวณลานรอบวัดชางศาตร์ศึกษา เริ่มจากการเตรียมจัด โต๊ะที่นั่งภายในหอประชุมโรงเรียนชางศาตร์ศึกษา หรือเรียกกันว่า วัดน้อย ให้มีจำนวนที่นั่งเพิ่มขึ้นจากปกติ และจัดเก้าอี้จำนวน 20 -30 ตัว สำหรับกลุ่มนักเรียนคาทอลิกของโรงเรียนชางศาตร์ศึกษาที่จะมาทำหน้าที่นักขับร้องหลักแทนนักขับของวัด และเตรียมเดินที่ไว้ อยู่ด้านนอกบริเวณลานวัด 2 จุดใหญ่ๆด้วกัน จุดแรกเป็นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้สำหรับการขายของต่างๆ และอีกที่หนึ่งเป็นจุดประชาสัมพันธ์ซึ่งจะอยู่ใกล้ๆกับทางเข้าวัดน้อยโดยเขวชนที่มาจัด

เตรียมสถานที่ที่มีจำนวนมากพอสมควรคือประมาณ 10 - 15 คน มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยมีผู้ใหญ่ภายในชุมชน และอาจารย์โรงเรียนช่างคาศึกษามาร่วมช่วยในการจัดเตรียมสถานที่ด้วย

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มต่างๆของทางวัด ที่มาช่วยเหลืองานในด้านการจัดเตรียมอาหาร สำหรับเลี้ยงสัตบุรุษที่มาร่วมในงานนี้

เมื่อถึงวันฉลองวัด กิจกรรมต่างๆจะเริ่มขึ้นตั้งแต่เวลาเช้าประมาณ 6.00 น. มีการจัดพิธีมิชชาเช้า สำหรับผู้ที่ต้องมีหน้าที่ในการเตรียมงานในช่วงสายจึงไม่สามารถร่วมสพฐามิชชาได้ และเมื่อใกล้เวลา 8.00 น. จะเริ่มมีการจัดตั้งวางของขาบบริเวณลานวัด มีการติดตั้งเครื่องเสียงที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ภายในงาน และมีระบบการถ่ายทอดที่วิวจรูปปิด เพื่อถ่ายทอดพิธีให้กับสัตบุรุษที่อยู่ตามเค้นท์ด้านนอกให้เห็นการทำและสามารถร่วมพิธีได้ สถาอภิวัดผู้ที่รับผิดชอบในการทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ จะกล่าวรายละเอียดเกี่ยวกับงานต่างๆ และชักชวนให้สัตบุรุษที่มาร่วมงานคุณิทรศการเกี่ยวกับการบูรณะวัดหลังปัจจุบัน อธิบายผังที่นั่งที่ทางวัดจัดเตรียม และประกาศรับบริจาคเงินเพื่อช่วยในการบูรณะวัดด้วย นอกจากนี้มีการจัดเตรียมอาหารว่าง ชา กาแฟไว้สำหรับสัตบุรุษที่มาร่วมงานทุกคนที่บริเวณสนามบาสของโรงเรียนช่างคาศึกษา มีการนำคอกกุหลาบออกมาจำหน่ายแก่สัตบุรุษ โดยไม่คิดราคาที่ตายตัวแล้วแต่สัตบุรุษจะทำบุญตามกำลังศรัทธาของแต่ละคนเพื่อนำไปบูชาแม่พระ และพระธาตุไม้กางเขน

เวลาประมาณ 9.00 น. มีสัตบุรุษมาร่วมงานเพิ่มมากขึ้น มีการจองที่นั่งเพื่อร่วมพิธีสพฐามิชชา และมีบางส่วนก็จะทยอยไปเก็บบาปในหลังที่ได้มีการจัดเตรียมไว้ให้ ก่อนจะถึงพิธีสพฐามิชชา เพื่อที่จะสามารถรับศีลมหาสนิทได้ สัตบุรุษที่มาเก็บบาปมีจำนวนมากเป็นพิเศษทำให้ต้องมีคุณพ่อหลายท่านมาฟังการเก็บบาปเพื่อให้ทันเวลา และไม่ทำให้สัตบุรุษต้องเข้าแถวรอนานจนเกินไป กลุ่มนักเรียนคาทอลิกของโรงเรียนช่างคาศึกษา เริ่มทยอยมายังที่ได้จัดเตรียมไว้ก่อนถึงเวลาพิธีกรรม สำหรับกลุ่มเยาวชนมีการจัดตั้งโต๊ะขายขนมฝรั่งกุฎีจีนอยู่บริเวณใกล้กับทางเข้าวัดน้อย มีเยาวชนประมาณ 3 คนคือ ชาย เก้ง และอ้อม ทำหน้าที่ในการขายขนมในช่วงเช้าก่อนจะเริ่มพิธี และในช่วงหลังที่พิธีเสร็จสิ้นแล้ว

สัตบุรุษที่มาร่วมพิธีในวันนี้มีจำนวนมากประมาณ 1,000 คน ซึ่งเป็นสัตบุรุษภายในชุมชน และสัตบุรุษจากวัดอื่นๆเรือ ทำให้ผู้ที่เข้ามาร่วมพิธีฉลองวัดมากเป็นพิเศษ คุณพ่อที่มาร่วมในพิธีฉลองวัดก็มีจำนวนมากด้วยเช่นกัน โดยมีบางส่วนเดินทางมาทางเรือ

พิธีฉลองวัดเริ่มขึ้นเวลาประมาณ 10.00 น. จะมีการตีทุกระฆังการีฆ้องเป็นทำนองเพลง “ กางเขนชัย ” และรัวระฆังเพื่อเริ่มพิธีสพฐามิซซา โดยจะมีพระคาร์ดินัลหรือพระอัครสังฆราชเป็นประธานในการประกอบพิธีและมีพระสงฆ์เข้าร่วมพิธีประมาณ 10 องค์ มีการแห่สัญลักษณ์ของวัดซางตาครู้ส คือ พระธาตุไม้กางเขน รอบวัด 1 รอบ โดยจัดริ้วขบวนที่สวยงาม หลังจากแห่พระธาตุเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สัตบุรุษจะนำเอาดอกกุหลาบมาสักการะและบูชาพระธาตุภายหลังจากเสร็จพิธี

การเลี้ยงอาหารสัตบุรุษที่มาร่วมงานหลังเสร็จพิธีทางวัดได้จัดเตรียมไว้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มต่างๆ และสัตบุรุษภายในชุมชนจะมาร่วมกันจัดเตรียมอาหารนานาชาติเมื่อรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว สัตบุรุษจะเดินเลือกซื้อของที่ขายบริเวณลานวัดกลับบ้าน เช่น ภาชนะดินเผา ไข่ต่างๆ ขนมฝรั่งกุฎีจีน หมูหัน เป็นต้น

หลังจากที่ดำเนินงานฉลองวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมีการรวมกลุ่มเยาวชนไปรับประทานอาหารร่วมกัน เพื่อเป็นการขอบคุณที่ได้ช่วยเหลือในการให้ความร่วมมือในการทำงาน โดยจะมีคุณพ่อเจ้าอาวาสไปร่วมงานขอบคุณนี้เป็นประจำ

การฉลองวัดในปี พ.ศ. 2540

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในการฉลองวัดในปีพ.ศ. 2539 ทำให้ทราบว่าในปีพ.ศ. 2540 จะมีการฉลองวัดหลังปีจจุบันครบรอบ 80 ปี แต่ผู้วิจัยไม่สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเตรียมงานของทางวัดและทางกลุ่มเยาวชน ว่าได้มีการจัดเตรียมกิจกรรมใดๆบ้าง เพราะว่าผู้วิจัยไม่ได้เข้าร่วมการประชุมในเรื่องการจัดเตรียมงาน จึงได้ทราบกำหนดการ และกิจกรรมต่างๆ เมื่อใกล้วันงานไม่กี่วัน ในการฉลองวัดทุกปีที่ผ่านมาจะมีลักษณะคล้ายๆกัน แต่ในปีนี้ได้มีกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมมากกว่าทุกปี โดยเพิ่มวันฉลองจากเดิม 1 วันเป็นการจัดงานฉลองเป็น 3 วัน เนื่องจากว่าในการฉลองวัดในปี พ.ศ.2540 นี้ เป็นการฉลองครบรอบ 80 ปีของวัดหลังนี้ ซึ่งบูรณะเสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อประมาณปลายเดือนสิงหาคม และได้ทำการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ในการประกอบพิธีมิซซาเข้าไปสู่วัดที่ได้รับการบูรณะแล้ว ระหว่างเตรียมการฉลองวัดนั้น ทางวัดได้มีการประชุมกลุ่มต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ และมีการจัดตั้งกลุ่มนักขับเฉพาะกิจ คือ นักขับร้องเพลงภาษาละติน ส่วนมากจะเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเยาวชน

แต่สำหรับกิจกรรมที่เยาวชนได้ริเริ่มทำเพิ่มเติมมากกว่าในทุกปีที่ผ่านมาคือ มีการจัดประชาสัมพันธ์โดยการติดโปสเตอร์บริเวณหน้าหน้า ประชาสัมพันธ์งาน 80 ปี วัดช่างดาครู๊ส ในส่วนที่เยาวชนได้จัดทำคือ ในช่วงของระยะเวลาการฉลองวัด 3 วัน ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน - วันที่ 14 กันยายน จัดกิจกรรมการเล่นชิงช้าสวรรค์ ม้าหมุนและชิงปิง เพื่อเป็นการหารายได้ให้กับทางวัด เยาวชนจะทำหน้าที่ติดต่อหาเครื่องเล่น และทำหน้าที่ดูแลเรื่องรายได้ มีการตั้งโต๊ะ 1 ตัว เอาไว้สำหรับการขายบัตรในบริเวณสถานที่ตั้งเครื่องเล่น แบ่งหน้าที่โดยมีอ้อมเป็นผู้ขายบัตร เป็ลเป็นคนถือโทรโข่งประกาศชักชวนให้คนที่เดินผ่านไปมาซื้อบัตรเล่นเครื่องเล่น และเยาวชนอื่นๆ เช่น ชาย เก้ง คอยช่วยเหลือในการขายบัตรอีกด้วย ในวันแรกนั้นไม่ค่อยมีคนมาเล่นมากเท่าไร เพราะว่าเป็นเล่นเฉพาะเวลากลางคืนเท่านั้น ทำให้วันที่ 2 มีการเปิดเครื่องเล่นในเวลากลางวันด้วย และขออนุญาตให้เด็ก ๆ ในโรงเรียนช่างดาครู๊สศึกษาออกมาเล่นได้ ทำให้มีคนมาเล่นเครื่องเล่นมากขึ้น และในช่วงเวลากลางคืนก็จะมีเด็ก ๆ ในชุมชนและนอกชุมชนมาเล่นเกมส์ด้วย ทำให้วันที่ 2 มีผู้เล่นและหารายได้ ได้มากกว่าวันที่ 1 สำหรับในวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันฉลองวัดวันสุดท้าย เยาวชนจะต้องไปร่วมทำกิจกรรมในพิธีสหุขามิชาส่วนหนึ่ง และมีการจัดกิจกรรมกลางแจ้งที่ต้องดูแล ทำให้ต้องหยุดกิจกรรมเครื่องเล่นต่าง ๆ จนกว่าจะเสร็จสิ้นพิธีมิสซา แล้วเปิดทำการหลังพิธีมิสซา ทำให้รายได้ที่เก็บได้จากการนำเครื่องเล่นเข้ามามีจำนวนมากพอสมควร

ลักษณะการแบ่งหน้าที่ในการควบคุมกิจกรรมเครื่องเล่น กลุ่มเยาวชนได้ว่าจ้างชิงช้าสวรรค์ ม้าหมุน ชิงปิงอัดลม/ปิงตุ๊กตา มาจากภายนอก โดยเสียค่าเช่าเป็นรายวัน กลุ่มเยาวชนจะทำหน้าที่คอยขายบัตรเล่นเครื่องเล่น จำหน่ายบัตรละ 5 บาท เล่นเครื่องเล่นได้ทุกชนิด แล้วแต่จะเล่น เครื่องเล่นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ปิงอัดลม คนเล่นส่วนมากจะเป็นเด็กผู้ชาย แต่เด็กผู้หญิงจะนิยมเล่นชิงช้าสวรรค์ และม้าหมุนมากกว่า สำหรับรายได้ที่ได้รับหลังหักค่าใช้จ่ายนั้นจะมอบให้กับทางวัดเพื่อสมทบทุนในการบูรณะวัดช่างดาครู๊ส

บรรยากาศขณะจัดกิจกรรมเครื่องเล่นนั้น ก่อนข้างจะสนุกสนานพอสมควร เพราะคนในชุมชนจะรู้จักกันหมด กลุ่มเยาวชนก็จะพยายามชักชวนให้คนที่เดินผ่านไปมาบริเวณที่จัดเครื่องเล่นให้มาเล่น ซึ่งในบางครั้งการชักชวนของกลุ่มเยาวชน ก็ทำให้คนในชุมชนไม่ชอบ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะรู้จักกันมากเกินไป ทำให้คำพูดที่ใช้ในการชักชวนก่อนข้างสนิทสนมเกินไป จนบางครั้งเข้าไปก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวบ้าง การจัดกิจกรรมเครื่องเล่นโดยรวมค่อนข้างประสบความสำเร็จพอสมควร

นอกเหนือจากกิจกรรมเครื่องเล่นที่กลุ่มเยาวชนจัดเพิ่มเป็นพิเศษแล้ว ก็ยังมีกิจกรรมที่เยาวชนได้ทำอยู่ในกิจกรรมการฉลองวัดด้วยดังนี้

กลุ่มนักขับปกลีแล้วจะทำกิจกรรมให้กับทางวัดในส่วนของประกอบพิธีมิชชาเป็นประจำทุกวัน สำหรับกลุ่มนักขับในกิจกรรมการฉลองวัดนี้สิ่งที่พิเศษขึ้นมาจากพิธีมิชชาทุกวันก็คือ จะมีจำนวนเยาวชนเข้ามาช่วยในการร้องเพลงเป็นนักขับเพิ่มขึ้นและเด็กช่วยมิชชาปกลีจะมีคนทำ 2 คน ก็จะมีจำนวนเด็กช่วยมิชชาเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 10 คน สลับกันทำหน้าที่ในแต่ละวัน และในวันฉลองวัดวันที่ 14 กันยายน ก็จะใช้เด็กช่วยมิชชาร่วมพิธีทั้งหมดเท่าที่มี

ในปัจจุบันพิธีมิชชามีพิธีกรอ่านบทอ่านเพียง 1 คนเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว และไม่มีพิธีกรที่เป็นเยาวชนมาทำหน้าที่เลย มีแค่สมาชิกกลุ่มพลมารีมาช่วยงานในการก่อสวดและเป็นพิธีกรอ่านบทอ่านอยู่ทุกวัน ซึ่งจริงๆแล้วจะต้องมีพิธีกรสลับกันอ่านบทอ่าน 2 คน ซึ่งพิธีกรในวันฉลองวัดวันที่ 1 และวันที่ 2 เยาวชนจะเป็นผู้อ่าน แต่ในวันฉลองสำคัญที่สุดจะให้ ผู้ใหญ่อ่านบทอ่านแทน สำหรับนักดนตรีและนักขับร้องของกลุ่มเยาวชนนั้นมีนักดนตรีอย่างน้อย 3 คน และนักขับจำนวนหนึ่ง ถ้าในมิชชาปกลีจะมีนักดนตรีเล่นดนตรี 1 คน นักขับร้อง 1-2 คน เท่านั้น แต่ในการฉลองวัดครบรอบ 80 ปีนี้ นักขับร้องได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นประมาณ 20 คน ร่วมกันร้องเพลงอย่างตั้งใจมาก

ในวันที่ 1 เป็นการประกอบพิธีมิชชา เสกวัด และถ้าแม่พระหลังจากการบูรณะเสร็จสิ้น จำนวนเยาวชนและสัตบุรุษที่มาร่วมงานมีจำนวนมากพอสมควร โคขมิเยาวชนที่เป็นนักขับมีประมาณ 20 คน ร่วมกันร้องเพลงในพิธีมิชชาฉลองวัด

วันที่ 2 ของการฉลองวัด มีการทำพิธีมิชชาตามปกติ สำหรับจำนวนเยาวชนที่เข้ามาช่วยร่วมเป็นนักขับร้องเพิ่มขึ้นอีกเป็น 30 คน ส่วนมากจะมีอายุประมาณ 15 – 20 ปี ร่วมกันร้องเพลงสวดในพิธีมิชชาอย่างพร้อมเพรียงกัน ทำให้มีผู้ใหญ่ถึงกับเอ่ยชมว่า ในรอบหลายปีที่ผ่านมา การร้องเพลงของกลุ่มนักขับในวันนี้ร้องเพลงได้ดีที่สุดและมีจำนวนนักขับเยอะกว่าทุกวัน ถึงแม้ว่าจะไม่มากตามที่ได้คาดหมาย เหตุที่มีนักขับมาร้องเพลงในพิธีมิชชาเพิ่มมากขึ้นอาจจะเป็นเพราะว่าในวันฉลองวัดวันสุดท้าย ซึ่งเป็นวันฉลองใหญ่ กลุ่มนักขับไม่ได้ร้องเพลง แต่ทางวัดได้ติดต่อให้นักเรียนจากโรงเรียนขอแซฟอุปถัมภ์ และโรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ มาเล่นดนตรีและขับร้องเพื่อให้งานฉลองวัดครบรอบ 80 ปีมีความยิ่งใหญ่ ทำให้กลุ่มเยาวชนที่เป็นนักขับร้องอยากที่จะแสดงพลังของกลุ่มนักขับออกมาร่วมกับพิธีในการฉลองวัดอย่างเต็มที่ เมื่อมีการสอบ

ถามถึงความรู้สึกของเขาวชนกลุ่มนักขับหลายๆ คนเช่น นุ่น กระปุก พบว่า ทุกคนพร้อมใจและ
เต็มใจที่จะร้องเพลง เพราะว่อยากร้องเพลงและร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับงานฉลองวัดครบ 80 ปี

กลุ่มเขาวชนที่ดูแลในส่วนของกิจกรรมกลางแจ้ง (เครื่องเล่นต่างๆ) ก็ได้มีการเปิด
เครื่องเล่นทั้งวัน และหยุดในช่วงมิชชา โดยมีเด็กนักเรียนจากโรงเรียนในบริเวณใกล้เคียง และคน
ในชุมชน มาเล่นเครื่องเล่นจำนวนมากพอสมควร

ในวันที่ 3 ซึ่งเป็นการฉลองวัดในวันสุดท้ายมีการจัดพิธีศหุขามิชชา โดยมีพระคาร์-
ดินัลเป็นประธานในพิธีโดยจะเริ่มในเวลา 10.00 น. รูปแบบงานในวันนี้เหมือนกับการฉลองวัดใน
ปีที่ผ่านมาที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลไปแล้ว เพียงแต่เปลี่ยนสถานที่จัดงานจากหอประชุมโรงเรียนชาว
ตาศรีศึกษา เป็นโบสถ์ชาวตาศรีซึ่งได้รับการบูรณะเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อมาคู่ที่กลุ่มเขาวชน
เขาวชนส่วนใหญ่ก็จะช่วยงานต่างๆ ไป ดูแลเครื่องเล่นในช่วงก่อนพิธีเริ่ม และช่วงหลังเสร็จสิ้นพิธี
นอกจากนี้ยังได้ช่วยจัดเตรียมอาหารว่างเพื่อให้สัคบุตรที่มาร่วมพิธีได้รับประทาน กลุ่มนักขับไม่
ได้ทำหน้าที่อะไรที่ชัดเจน ยกเว้นเด็กช่วยมิชชาเท่านั้นที่จะทำหน้าที่ในพิธีศหุขามิชชา แต่มีนัก
ขับส่วนหนึ่งไปช่วยงานฝ่ายจัดเลี้ยง และแจกหนังสือให้กับสัคบุตรที่มาร่วมงานฉลองวัด

หลังจากเสร็จงานฉลองวัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว กลุ่มเขาวชนก็ได้นัดกันรับประทานอาหาร
อาหาร เพื่อเป็นการขอบคุณกับทุก ๆ คนที่มาช่วยงานให้สำเร็จเรียบร้อยในเวลา 19.00 น. ในการ
เลี้ยงขอบคุณครั้งนี้จัดเลี้ยงที่ร้านอาหาร “ ชังโภชนา ” ซึ่งมีการจองห้องสำหรับรับประทานอาหาร
เอาไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเขาวชนเป็นผู้เลือกสถานที่ ผู้ที่ไปร่วมรับประทานอาหารในครั้งนี้ได้แก่
เขาวชนที่ร่วมช่วยกันทำงานทั้งหมด ผู้ใหญ่ที่ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเขาวชน และคุณพ่อเจ้าอาวาส
และคุณพ่อโฮเซ ซึ่งเป็นพระสงฆ์ชาวสเปนซึ่งมาเรียนภาษาไทยและเคยอยู่ที่วัดชาวตาศรีสมาก่อน
จะย้ายไปอยู่ จ.อุตรธานี ที่ได้กลับมาร่วมงานฉลองวัด และมาร่วมรับประทานอาหารด้วย

ก่อนการรับประทานอาหารจะมีการสวดขอบคุณพระเจ้า ที่ทำให้งานทั้งหมดดำเนิน
ไปได้ด้วยความเรียบร้อย จากนั้นก็รับประทานอาหารกันอย่างสนุกสนาน และพูดคุยเล่นกันภายใน
ในกลุ่มเพื่อนสนิทตลอดเวลา เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว มีการพูดคุยเปิดเผยความรู้สึกเกี่ยวกับ
การทำงาน ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาวชนแต่ละคนได้รับว่าเป็นอย่างไร ส่วนมากเขาวชนจะ
บอกว่ารู้สึกดีที่ได้ช่วยงานของวัดจนสำเร็จเรียบร้อย และสนุกสนานในการทำงานมาก ส่วนผู้ใหญ่
ที่คอยช่วยเหลือเขาวชนกล่าวว่าจะช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่เขาวชนต่อไป หลังจากนั้นคุณพ่อ
เจ้าอาวาสได้กล่าวขอบคุณกลุ่มเขาวชนที่ได้ช่วยงานให้กับทางวัด งานฉลองวัดผ่านพ้นไปได้

ด้วยดี นอกจากนี้ยังได้แนะนำผู้วิจัให้กับกลุ่มเยาวชนได้รู้จักด้วย และคุณพ่อนำสวดขอบคุณพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงเดินทางกลับในเวลาประมาณ 22.00 น.

หลังจากเสร็จสิ้นการฉลองวัดแล้ว การดำเนินชีวิตประจำวันโดยทั่วไปของคนในชุมชน และเยาวชนก็ดำเนินไปตามปกติ จนกระทั่งวันที่ 22 กันยายน ทางกลุ่มเยาวชนได้ทำการตีพิมพ์ประกาศเรียกประชุมเยาวชนในวันที่ 27 กันยายน 2540 เพื่อร่วมกันสรุปผลกิจกรรมที่ได้เสร็จสิ้นลงไป และการจัดเตรียมงานที่จะต้องรับผิดชอบ ในกิจกรรมที่จะต้องทำในช่วงเวลาที่เหลือของปี โดยการเรียกประชุมนั้น จะทำการบอกกล่าว 2 วิธีด้วยกัน คือ

1. การตีพิมพ์ตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชนที่มีคนเดินผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก เช่น ที่ท่าเรือข้ามฟาก บริเวณศาลาสนามศุข ทางเดินในชุมชน เพื่อให้เยาวชนที่สนใจเข้าร่วมการประชุม

2. การส่งจดหมายให้กับผู้ที่ทำหน้าที่ภายในกลุ่มเยาวชนอย่างสม่ำเสมอเช่น นักจับเด็กช่วยมิชชา หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งภายในกลุ่มเยาวชน

ในรายละเอียดของสื่อทั้ง 2 จะบอกถึงสถานที่ที่ใช้ในการประชุม คือ บ้านพักพระสงฆ์ และเวลาในการประชุมคือ 20.00 น. หรือหลังจากพิธีมิชชาในช่วงค่ำเสร็จเรียบร้อย และกำลังชวนให้เยาวชนทุกคนเข้ามาร่วมการประชุม ซึ่งเป็นโอกาสแรกที่คุณพ่อได้เข้าร่วมการประชุมของกลุ่มเยาวชนวัดช่างดาครุส

การประชุมเริ่มเวลาประมาณ 20.00 น. ภายหลังจากเลิกพิธีมิชชาค่ำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เยาวชนก็จะมารวมตัวกันเพื่อเข้าประชุมที่บ้านพักพระสงฆ์ ในวันนั้นมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดประมาณ 20 คน การประชุมจะเริ่มด้วยการสวดบทสวด “ข้าแต่พระบิดา” ร่วมกัน จึงค่อยเริ่มการประชุม โดยประธานกลุ่มเยาวชนก็คือ นาย ได้เริ่มต้นการประชุมโดยการรายงานถึงกิจกรรมที่ทางกลุ่มได้ทำในงานฉลองวัดที่ผ่านมา ว่าได้มีการดำเนินการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยหาเครื่องเล่น เพื่อเป็นการหารายได้ให้กับทางวัดแทนการขายขนมฝรั่งกุฎีจีนเหมือนทุกปีที่ผ่านมา และบอกรายรับรายจ่ายให้กับเยาวชนทุกคนได้ทราบ ปรากฏว่าได้รายได้สุทธิทั้งหมดประมาณ 20,000 บาท และได้มอบให้กับคุณพ่อเจ้าอาวาสเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

หลังจากนั้นชาย ได้แจ้งข่าวเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับการขอความร่วมมือในการรักษา ทรัพย์สินสมบัติของทางวัด อันเนื่องจากทางวัดได้ทำการบูรณะวัดและปรับปรุงสภาพแวดล้อม บริเวณวัดให้สวยงามแล้ว ดังนั้นก็อยากให้ทุกคนช่วยกันดูแล จากนั้นประธานเขาวชนก็แจ้งให้ ทราบถึงการเตรียมงานคริสตมาส โดยแบ่งหน้าที่ให้กับเขาวชนแต่ละคนดูว่าจะทำหน้าที่อะไรบ้าง โดยแบ่งออกเป็น 14 ฝ่าย ให้เขาวชนทุกคนช่วยกันรับผิดชอบดูแล ซึ่งงานสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ฝ่ายใหญ่ ๆ ก็คือ

1. การร้องเพลงตามบ้านในชุมชนและภายนอกชุมชน
2. การจัดงานในคืนวันคริสต์มาส (24 ธันวาคม พ.ศ. 2540)

หลังจากนั้นที่ประชุมก็ได้เปิดเผยให้เขาวชนทุกคนได้เสนอข้อคิดเห็นสิ่งที่ตนเอง อยากให้เกิดขึ้นในชุมชน และการทำงานว่าควรเป็นแบบใด ซึ่งก็มีคนเสนอเรื่องต่าง ๆ มากมาย เช่น ชวนอยากได้สถานที่สำหรับเตะฟุตบอล ซึ่งบริเวณหน้าวัดเตะฟุตบอลไม่ได้ เมื่อจะใช้สนาม กีฬาของโรงเรียนข้างตากรัฐศึกษา ก็คิดว่านักเรียนซ้อมวอลเลย์บอลไม่เลิกทำให้ไม่มีที่ในการเตะ ฟุตบอล อยากให้แบ่งสนามว่าเวลาไหนจะสามารถเข้าไปเล่นฟุตบอลได้บ้าง ซึ่งชายรับปากว่าจะ พยายามไปเจรจาที่จะขอเวลาให้เล่นฟุตบอลในช่วงเวลา 17.30-18.30 น.ได้ ปัญหาต่อมาที่ชาย บอกว่าทางวัดได้ฝากมาบอกคือ เด็กที่ขี่จักรยานเล่นรอบๆวัด ขอบส่งเสียงดังในเวลาที่ประกอบ พิธีมิชซา อยากให้ช่วยกันดูแลและควบคุมโดยเฉพาะช่วงที่ประกอบพิธีมิชซานั้น อยากให้หยุดขี่ จักรยานจะเป็นไปได้หรือเปล่า เขาวชนที่ชอบขี่จักรยานเล่นก็คือ เล็ก บอกว่าจะช่วยบอกเพื่อนๆ ด้วยกันให้ได้รับทราบ หลังจากนั้นตัวแทนกลุ่มนักขับก็คือ นุ่น ได้เสนอปัญหาของตัวเองว่า มี เขาวชนร่วมทำหน้าที่น้อยมากแทบจะไม่มีเลขทำให้คนที่ทำอยู่เหนื่อยมาก อยากขอให้ช่วยประกาศ ชักชวนให้เด็กๆภายในหมู่บ้านมาสมัครเป็นนักขับร้อง ซึ่งทางประธานกลุ่มเขาวชนก็ได้รับปากว่า จะพยายามประกาศรับสมัครคนมาช่วยงานให้เพิ่มมากขึ้น การประชุมเสร็จสิ้นเวลาประมาณ 21.20 น.

หลังจากการดำเนินการประชุมทางกลุ่มเขาวชนก็ได้เริ่มดำเนินการเตรียมกิจกรรม ต่างๆ ตามที่แต่ละฝ่ายได้รับมอบหมายดูแลเช่น ฝ่ายหาสปอนเซอร์ ก็ได้ประกาศลงในสารวัดขอ รับบริจาคสิ่งของหรือเงิน เพื่อที่จะนำมาจัดกิจกรรมเกมสอซดาว โดยพยายามลงประกาศใน สารวัดเป็นระยะ ๆ เพื่อขอรับบริจาคสิ่งของ และมีการจัดประชุมย่อยๆหลังจากนั้นที่ผู้วิจัยไม่ สามารถเข้าไปร่วมในการประชุม ทำให้ไม่ทราบรายละเอียดที่เกี่ยวกับการเตรียมงานในช่วงเวลา

ต่อมา แต่ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปร่วมการประชุมกลุ่มเยาวชนของเขต 3 กิจกรรมเยาวชนสัมพันธ์เขต 3 ณ วัดแม่พระสกตสงเคราะห์ และกิจกรรมค่ายเยาวชน ณ บ้านสวนขอแซฟ สามพราน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

การประชุมกลุ่มเยาวชนเขต 3

กลุ่มเยาวชนได้ไปประชุมกับเยาวชนเขต 3 ทั้งหมดเพื่อสรุปผลงานที่ทางกลุ่มเยาวชนแต่ละวัดได้ทำว่าเป็นอย่างไร โดยจัดประชุมในวันที่ 4 ตุลาคม 2540 เวลา 14.30 น. ณ วัดแม่พระสกตสงเคราะห์ บางบัวทอง กลุ่มเยาวชนวัดซางตาครู้สได้ประกาศลงในสารวัดว่า จะมีการประชุมกลุ่มเยาวชนเขต 3 ขึ้น ถ้าเยาวชนผู้ใดสนใจให้มาติดต่อ เพื่อจะได้ทราบจำนวนคนที่แน่นอน และผู้วิจัยไปติดต่อกับชายซึ่งเป็นหัวหน้าเยาวชนว่า ผู้วิจัยขอเข้าไปร่วมฟังการประชุมด้วย ชายได้บอกวันเวลาและสถานที่ในการขึ้นรถเพื่อไปร่วมการประชุม

เมื่อถึงเวลากลุ่มเยาวชนประมาณ 10 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่มีตำแหน่งภายในกลุ่มและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมบ่อยๆ รวมตัวกันขึ้นรถตู้ของทางวัดซางตาครู้สในเวลา 12.00 น. และออกเดินทางเมื่อเวลา 12.30 น. ถึงวัดแม่พระสกตสงเคราะห์ในเวลา 14.00 น. ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่จะพักท่ายาเวนจากวัดอื่นๆที่รู้จักกันเป็นอย่างดี และรับประทานอาหารว่างก่อนเข้าสู่อการประชุม โดยสถานที่ที่ใช้ในการประชุมคือ ห้องสมุดโรงเรียนแม่พระสกตสงเคราะห์

การประชุมกลุ่มเยาวชนเขต 3 นี้ เป็นการประชุมกลุ่มเยาวชนที่อยู่ในเขต 3 ทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยวัดทั้งหมด 7 วัด ได้แก่ วัดดวงหทัยนิรมลของแม่พระ วัดพระแม่สกตสงเคราะห์ วัดศีลมหาสมิทธิ วัดซางตาครู้ส วัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ วัดนักบุญหลุยส์มารีย์ บางแค และวัดธรรมมาสน์นักบุญเปโตร จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมในวันนี้มีทั้งหมดประมาณ 22 คน และจิตตาศึกษาของกลุ่มเยาวชนเขต 3 ซึ่งก็คือ คุณพ่อวิษณุกรณ์ เกตุภาพอีก 1 องค์

การประชุมเริ่มจากคุณพ่อจะเป็นผู้นำในการก่อดวงท่านได้แจกจ่ายข้อความสั้นๆในพระวรสารให้กับเยาวชน และให้เยาวชนอ่านข้อความจากพระวรสารแล้วสรุปเล่าเรื่องราวความรู้สึกของตนเองออกมา ปรากฏว่ามีแค่ ชาย ซึ่งเป็นประธานกลุ่มเยาวชนวัดซางตาครู้ส และเป็นประธานกลุ่มเยาวชนเขต 3 คนเดียวที่พูด นอกนั้นไม่มีใครพูดเลย ส่วนผู้วิจัยนั้นไม่สามารถพูดได้ เพราะไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ได้รับ แต่ได้สังเกตเยาวชนที่มาร่วมการประชุมโดยส่วนใหญ่พบว่าเยาวชนแต่ละคนไม่ค่อยอยากที่จะพูดสักเท่าไร จึงทำให้ชายต้องพูดเป็นคนแรกแต่ก็ไม่มีเยาวชน

อื่นๆทุกคาม ซึ่งคุณพ่อก็ไม่ได้บังคับว่าจะต้องพูดทุกคน คุณพ่อได้เว้นระยะช่วงหนึ่ง เมื่อมั่นใจว่าไม่มีใครพูดต่อแน่ๆ คุณพ่อจึงให้เข้าสู่การประชุม โดยได้แบ่งการประชุมเป็นวาระต่าง ๆ เรื่องแรกของการประชุมก็คือ เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่ปีศักดิ์สิทธิ์ คือ ปี ค.ศ. 2000 โดยการแจกเนื้อเพลง jubilee song ให้หัดร้องเพลงเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับเยาวชนตามวัดต่าง ๆ โดยการเปิดวีดีโอเพลง jubilee song ให้ชมหลายรอบ จากนั้นจึงให้ตัวแทนเยาวชนที่มาร่วมการประชุม หัดร้อง และหัดทำประกอบเพลง เพื่อที่จะได้นำไปประชาสัมพันธ์ให้กับคนในชุมชนของคนต่อไป

รายละเอียดเนื้อหาการประชุมในช่วงแรก ได้มีรายงานผลการประชุมครั้งที่ผ่านมาของกลุ่มเยาวชนเขต 3 โดยเลขาฯกลุ่มเยาวชนเขต 3 และมีการประเมินผลงานกิจกรรมการเดินทางไปเยี่ยมผู้ป่วยโรคเอดส์ และบ้านพักคนชราในงาน “เพื่อชีวิตที่โลกกลม” ปรากฏว่าผู้ร่วมงานน้อยมาก และรู้สึกว่ายาวนานไม่ค่อยอยากไปร่วมงานเท่าไร กิจกรรมมีความหลากหลาย เยี่ยมชมสถานที่หลายแห่งมากเกินไป แต่เมื่อไปแล้วก็รู้สึกว่าเข้าใจอะไรมากขึ้นเกี่ยวกับผู้ป่วยโรคเอดส์ กลุ่มเยาวชนจึงมีการสรุปผลว่า ถ้าจะมีการจัดงานในครั้งต่อไปควรจัดงานไปที่แห่งเดียวดีกว่าไปหลายๆที่ และได้มีการเสนอในที่ประชุมว่า อยากจัดงานเกี่ยวกับผู้อาวุโสมากกว่า

หลังจากนั้นก็มีการรายงานถึงการจัดกิจกรรมของกลุ่มเยาวชนในวัดต่าง ๆ ที่ได้ทำในช่วงเวลาที่ผ่านมา ดังนี้

1. วัดดวงหทัยนิรมลของแม่พระ ปากถัด ได้มีการจัดฉลองวัดในช่วงเดือนสิงหาคม กลุ่มเยาวชนได้มีการจัดกิจกรรมขนาน้ำอ้อดลม ของซำร่วย และข้าวโพดคั่ว เพื่อหารายได้ให้กับทางวัด และในวันอาทิตย์ที่ผ่านมา มีการมอบใบประกาศเยาวชนดีเด่นของวัด

2. วัดพระแม่สกตสงเคราะห์ บางบัวทอง ได้มีการจัดกิจกรรมงานวันแม่ในช่วงเดือนสิงหาคม ในเดือนกันยายนมีการแห่แม่พระ การจัดบอร์ดแสดงกิจกรรมต่าง ๆ และมีการสวดมนต์ตามบ้าน

3. วัดช่างคาครู้ส ในช่วงเดือนกันยายนมีการฉลองวัด เขาวชนช่วยกิจกรรมร้องเพลงในวัด มีการจัดกิจกรรมบันเทิงกลางแจ้ง ได้แก่ ชิงช้าสวรรค์ ยิงปืน เพื่อหารายได้เข้าสมทบทุนกองทุนในการบูรณะวัด และได้มีการจัดประชุมกลุ่มเขาวชน เพื่อขอความร่วมมือในการดูแลความสะอาดเรียบร้อยของวัด เรื่องเด็กที่จักรยานรบกวนช่วงเวลาทำมิชชา เป็นต้น

4. วัดแม่พระประจักษ์เมืองสุรุด บางสะแก ในช่วงเวลาที่ผ่านมายังไม่มีการทำกิจกรรมอะไรเป็นพิเศษ แต่ในเดือนตุลาคมจะมีการจัดเตรียมสัมมนาเขาวชนของทางวัด

5. วัดศีลมหาสนิท ในช่วงเดือนสิงหาคม มีการจัดกิจกรรมวันแม่และการสวดสยาประจำ

6. วัดนักบุญหลุยส์มารีย์ บางแค ไม่มีเขาวชนมาร่วมการประชุม

7. วัดธรรมมาสน์นักบุญเปโตร ไม่มีเขาวชนมาร่วมการประชุม

การประชุมเรื่องต่อมา คือ เรื่องโครงการอบรมเด็กช่วยมิชชาประจำเขต 3 โดยจะจัดที่วัดนักบุญหลุยส์มารีย์ ในวันที่ 10 - 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540 ให้กับเด็กที่จะช่วยพิธีมิชชา โดยคุณพ่อวิษณุกรณ์ ได้ขออาสาสมัครจากกลุ่มเขาวชนช่วยเหลือดูแลเด็ก ๆ ที่จะเข้าอบรมเด็กช่วยมิชชาตามหมายกำหนดการ กลุ่มเขาวชนที่เข้าร่วมประชุมก็ได้จัดคนช่วยงานให้

และหลังจากกิจกรรมโครงการอบรมเด็กช่วยมิชชา ได้มีการประชุมเรื่องการจัดงานเขาวชนสัมพันธ์เขต 3 โดยที่ประชุมได้เสนอหาสถานที่จัดงาน วันเวลา และกิจกรรมที่จะจัดว่าเป็นอย่างไร มีเขาวชนหลายๆคนเสนอข้อคิดเสนอแนะว่า ควรมีกิจกรรมที่สนุกสนาน และสอดแทรกคำสอนลงไป โดยจัดเป็นเกมส์ต่างๆให้เขาวชนที่มาร่วมงานได้ร่วมกิจกรรม ที่ประชุมจึงสรุปผลการประชุมว่า ให้มีการจัดงานในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 เนื่องจากเป็นวันหยุด และใกล้วันฉลองปีพระเยซูคริสตเจ้า และเริ่มเข้าสู่ปีพระจิตเจ้า ได้หมายกำหนดการคร่าว ๆ ดังนี้

8.00 - 8.30 น. ลงทะเบียน

8.30 - 9.30 น. เปิดงาน และเข้าร่วมพิธีมิชชา

10.00 - 11.00 น. มีการสัมมนาเปิดออกพูดคุยกับจิตคาริการเขาวชนของวัดต่าง ๆ

11.00 - 12.30 น. พบเจ้าอาวาสวัด และสภาอภิบาล

12.30 - 13.30 น. รับประทานอาหาร

13.30 - 15.30 น. การทำกิจกรรม

การประชุมเขาวชนเขต 3 ได้ปิดการประชุมเมื่อเวลาประมาณ 16.30 น. กลุ่มเขาวชนจากวัดต่างๆแยกย้ายกันกลับ บรรยากาศระหว่างทางกลับของเขาวชนวัดฆางตาคูร์สนั้น เขาวชนก็พูดคุยกันอย่างสนุกสนานแหวกันอยู่ตลอดเวลาเพราะเขาวชนที่ไปประชุมเป็นกลุ่มเขาวชนที่มีตำแหน่งในกลุ่มเขาวชน ส่วนกลุ่มที่ไม่มีตำแหน่งหน้าที่ใดๆไม่ได้มาร่วมประชุมด้วยทำให้ไม่มีการพูดจากระทบกระทั่งกัน

ภายหลังการประชุมกลุ่มเขาวชนวัดฆางตาคูร์สก็มีการจัดประชุมย่อย ๆ ขึ้นอีกหลายครั้งเพื่อเตรียมงานที่จะต้องทำ ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าร่วมประชุมด้วยได้ เพราะจัดประชุมค่อนข้างที่จะส่วนตัว และเป็นการประชุมเล็ก ๆ เพื่อเตรียมงานเขาวชนสัมพันธ์ และงานคริสต์มาส

กิจกรรมเขาวชนสัมพันธ์เขต 3

กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลต่อมาก็คือ กิจกรรมเขาวชนสัมพันธ์เขต 3 ซึ่งได้จัดกิจกรรมที่วัดพระแม่สกลสงเคราะห์ บางบัวทอง ในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 โดยกลุ่มเขาวชนของวัดฆางตาคูร์ส และวัดบางบัวทองได้เป็นกลุ่มหลักในการจัดงาน โดยกลุ่มเขาวชนวัดฆางตาคูร์สได้ไปจัดเตรียมสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และจัดทำบอร์ดรวบรวมผลงานของวัดแต่ละวัดในเขต 3 จัดแสดงไว้ที่หน้าห้องประชุมที่ใช้ในการจัดงาน ตั้งแต่คืนวันที่ 14 พฤศจิกายน โดยออกเดินทางไปจำนวนหนึ่ง และในวันที่ 15 พฤศจิกายน เขาวชนที่เหลือของวัดฆางตาคูร์สซึ่งจะประกอบด้วยผู้ที่ร่วมกิจกรรมเป็นประจำกับกลุ่มเขาวชน และเขาวชนที่ถูกชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรม มีการนัดเพื่อรวมตัวกันออกเดินทางในเวลา 6.30 น. ก็มีเขาวชนหลายคนมารอตรงที่จุดนัดพบตรงเวลาเช่น ดอง ปุ๊ช ป๊อ เป็นต้น และมีการไปตามเพื่อนๆเขาวชนที่บอกว่าจะมาด้วย ใช้เวลาในการตามเขาวชนพอสมควรจึงออกเดินทาง มีเขาวชนจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 20 คน โดยใช้รถตู้

ของทางวัด 2 คันและได้ออกเดินทางในเวลา 7.00 น. เพื่อที่จะไปทันเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงเช้า ระหว่างการเดินทางเขวชนส่วนใหญ่ก็หลับพักผ่อนในรถจนกระทั่งถึงสถานที่จัดงาน

กลุ่มเขวชนวัดฆางตากรู้สเดินทางถึงวัดพระแม่สกลสงเคราะห์ก่อนเป็นกลุ่มแรกเมื่อเวลา 7.30 น. เขวชนวัดฆางตากรู้สที่มาจัดเตรียมสถานที่เช่น ปอง เบิ้ล ชาย อ้อม เก้ง ก็ออกมาต้อนรับและมีการพูดคุยทักทายกันอย่างสนุกสนานพอสมควร เขวชนบางส่วนก็แยกย้ายกันเดินสำรวจสถานที่จัดงาน

เมื่อถึงเวลา 8.15 น. กลุ่มเขวชนจากวัดในเขต 3 เดินทางมาถึง พร้อมลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม โดยกลุ่มเขวชนวัดฆางตากรู้ส คือ อ้อม และเก้ง รับหน้าที่ในการลงทะเบียนเขียนป้ายชื่อและวัดที่เขวชนมา เพื่อให้ทราบว่า เป็นเขวชนจากวัดใดให้กับทุกคนที่มา และร่วมกันรับประทานอาหารเช้า โดยที่เขวชนของแต่ละวัดก็จะจับกลุ่มคุยกันเองยังไม่ค่อยมีการคุยข้ามกลุ่ม เมื่อถึงเวลา 9.00 น. เขวชนทุกคนเตรียมเข้าพิธีมิชชา ณ วัดแม่พระสกลสงเคราะห์ก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

หลังจากนั้นเมื่อถึงเวลา 10.00 น. ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมแรกคือ การสัมมนา และตอบคำถามโดยคุณพ่อซึ่งเป็นจิตตาริการจากวัดต่าง ๆ ในเขต 3 ได้มีการเปิดงานและได้กล่าวถึงการดำเนินการจัดงานในปีที่ผ่านมา ซึ่งครั้งนี้จัดเป็นปีที่ 2 ของการจัดดำเนินงาน จากนั้นก็ได้มีการแสดงขำถึงการเตรียมตัวต้อนรับปีศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการแสดงชุด Jubilee Song โดยกลุ่มเขวชนวัดพระแม่สกลสงเคราะห์ เพื่อเป็นการตอกย้ำและประชาสัมพันธ์ให้เขวชนที่มาร่วมงานในวันนี้ได้รับทราบถึงความสำคัญของปีศักดิ์สิทธิ์ที่คนทุกชาติร่วมกันเฉลิมฉลองรับปีศักดิ์สิทธิ์

หลังจากนี้ก็มีกิจกรรมสันทนาการ โดยการหัดร้องเพลงชื่อ บทเพลงแห่งการแบ่งปัน โดยคุณพ่อสมชายซึ่งเป็นจิตตาริการแผนกเขวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เนื้อหาของเพลงที่ร้องจะพูดถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันในสังคม ไม่ว่าจะเป็มนุษย์หรือสัตว์ต่าง ๆ ลักษณะจะเป็นเพลงที่ค่อนข้างเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเขวชนที่จะทำ เรียนรู้เรื่องการแบ่งปันกันในสังคม และมีการเล่นเกมส์เล็กน้อย เขวชนส่วนใหญ่ที่ร่วมงานก็สนุกสนานกับกิจกรรมสันทนาการพอสมควร

เมื่อถึงเวลาประมาณ 11.30 น. ก็เริ่มเข้าสู่การสัมมนาและตอบคำถามเขวชนโดยคุณพ่อจิตตาริการของกลุ่มเขวชนในวัดต่างๆภายในเขต 3 ที่มา และมีคุณพ่อสมชาย อัญชลีพรสันต์ จากแผนกเขวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ มาร่วมในการตอบปัญหาด้วย

จากการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาการตอบปัญหาเขวชนโดยคุณพ่อจากวัดต่าง ๆ นั้น ในช่วงแรกเขวชนไม่ค่อยที่จะกล้าถามปัญหา หรือแสดงความรู้สึกอะไรมากนัก แต่เมื่อมีการถามคำถามระยะหนึ่ง เขวชนที่มาร่วมงานเริ่มกล้าที่จะถามคำถามเพื่อไขข้อข้องใจของเขวชนที่มีในการทำกิจกรรมต่างๆ และความรู้สึกของเขวชนได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปคำถามที่เขวชนได้ถามและคุณพ่อได้ตอบคำถามได้ดังต่อไปนี้

เขวชน : เขวชนและวัดจะเป็นอย่างไร มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการอย่างไรในความคิดของคุณพ่อ

คุณพ่อ : เขวชนนั้นเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของทางวัด ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อสร้างให้เขวชนเป็นคนที่มีความดี โดยที่วัดนั้นจะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนทุกคนในสังคม เพราะงานอภิวาลของทางวัดนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน และจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่ทางวัดทุกวัดได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ก็คือ จะต้องพัฒนาเขวชนให้เป็นบุคคลที่มีความดีของสังคม เพราะเขวชนจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่และรับผิดชอบหน้าที่สืบสานงานของพระศาสนาจักรต่อไป

หน้าที่หลักของเขวชนที่อยู่ในความดูแลของวัดนั้นที่จะละเลยไม่ได้ก็คือ จะต้องเซื้อฟังคุณพ่อเจ้าวัดไม่เช่นนั้นคงจะไม่สามารถเรียกได้ว่า เป็นกลุ่มเขวชนภายใต้การดูแลของวัดนั้น ๆ แต่ถึงอย่างไรเขวชนก็มีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ให้คุณพ่อเจ้าวัดรับฟังได้เช่นกัน

เขวชนนั้นก็ยังมีข้อผิดพลาดบ้างในการทำงาน คงไม่มีใครที่จะทำถูกต้องได้ทั้งหมด แต่เมื่อเวลาผิดพลาดก็ควรเข้าหาพระ และมาวัดเพราะการทำกิจกรรมที่วัดนั้นก็เหมือนกับว่าได้กลายเป็นครอบครัวเดียวกัน เวลาพบข้อผิดพลาดจะได้ทำการแก้ไขได้ ดังนั้นบทบาทของผู้นำกลุ่มเขวชนควรจะเป็นผู้ที่ให้มากกว่าผู้รับและให้เดินรอยตามพระเจ้าซึ่งเป็นผู้ที่ให้ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทนอีกทั้งกลุ่มเขวชนควรจะทำหน้าที่มีขั้นตอนเสมอ เพื่อที่ว่าเวลาประชุมกันกับคุณพ่อเพื่อเสนอจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะได้จัดกิจกรรมได้อย่างเป็นระบบ และคุณพ่อเจ้าวัดจะได้ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นชอบในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่

เขวชน : พบว่ามีผู้ใหญ่บางคนได้ตั้งข้อคิด เกี่ยวกับกลุ่มเขวชนเราควรจะทำอย่างไร

- คุณพ่อ : ในบางครั้งการทำงานของเขาวรณนั้น ไม่ได้เป็นที่แพร่หลายให้คนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการรับรู้มากนัก และถ้าเขาวรณทำกิจกรรม แต่ไม่ได้มีการบอกกล่าว หรือการปรึกษาคุณพ่อแล้ว ก็จะไม่มีการทราบได้เลยว่า กลุ่มเขาวรณกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่ ดังนั้น คุณพ่ออาจเป็นสื่อกลาง เพื่อทำความเข้าใจระหว่างเขาวรณ และผู้ใหญ่ในชุมชนได้ เพราะคุณพ่อทุกคนคิดว่าเขาวรณทุกคนคือคนของวัด ไม่ใช่ส่วนเกินของวัด หรือของสังคม
- เขาวรณ : คุณพ่อเบื่อบ้างหรือไม่ที่เขาวรณชอบขอสิ่งต่าง ๆ กับทางคุณพ่อและทางวัด
- คุณพ่อ : คุณพ่อทุกคนไม่เคยเบื่อที่เขาวรณจะขอทำสิ่งต่าง ๆ แต่จะต้องขอในสิ่งที่ถูกที่ควร และสามารถรับผิดชอบดูแลได้จริง ๆ เท่านั้น แต่ถ้าขอในสิ่งที่เกินความสามารถของเขาวรณที่จะควบคุมดูแลก็คงจะให้ไม่ได้เช่นกัน
- เขาวรณ : เขาวรณวัดคลั่งจนถึงแม้ว่าจะมีเขาวรณมาทำงานร่วมกิจกรรมน้อยเพราะปัจจัยต่าง ๆ แต่ถึงอย่างไรก็เต็มใจที่จะมาเข้าร่วมกิจกรรม แต่ในบางครั้งก็อยากที่จะทราบว่า คุณพ่อจิตตาศึกษา รู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับเขาวรณที่มีจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับเขาวรณของวัดอื่น
- คุณพ่อ : ถึงแม้ว่ากิจกรรมเขาวรณของวัดคลั่งชันมีน้อยก็ตาม แต่คุณพ่อก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะกิจกรรมที่เขาวรณทำทุกกิจกรรมนั้น เขาวรณก็แสดงให้เห็นว่าทุกคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานดี ไม่ได้มีข้อบกพร่องใด ๆ ถึงแม้จะมีเขาวรณบางส่วนหรือผู้ใหญ่บางคนอาจจะรู้สึกไม่ค่อยดีกับเขาวรณ และทางวัดก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรในการทำงานคือไปในอนาคตของกลุ่มเขาวรณ และทางวัดเลย
- เขาวรณ : เขาวรณกำลังประสบปัญหาของการต่อเนื่อง และการสืบทอดกิจกรรมของกลุ่มเขาวรณ เพราะว่าเขาวรณที่ทำงานในปัจจุบันนั้นจะมีอายุเฉลี่ยใกล้เคียงกันทำอย่างไรจึงจะสามารถชักชวนหรือสร้างแรงจูงใจให้เขาวรณรุ่นเด็ก ๆ มาร่วมทำกิจกรรมต่อได้
- คุณพ่อ : การชักชวนเพียงแต่ภายนอก คงจะไม่เพียงพอในการทำงานเท่าใดนัก กลุ่มเขาวรณในปัจจุบันคงจะต้องแสดงศักยภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมว่าเป็นอย่างไร และส่งผลอย่างไรให้กับตัวเขาวรณเมื่อเข้ามาทำกิจกรรม หรือมีการพัฒนาใด ๆ เกิดขึ้น

บ้างเพราะถ้าเมื่อเข้ามาทำกิจกรรมแล้วได้ประโยชน์ เขาวชนรุ่นเด็กก็อาจจะเข้ามา
ร่วมทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

เขาวชน : เขาวชนในปัจจุบันนี้ได้มีบทบาทมากมายที่จะต้องทำ ปรากฏว่ากลุ่มเขาวชนเองนั้น
ได้แบ่งการทำงานออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ทำงานเสมอ และกลุ่มที่ไม่ทำงาน
ใดๆจะทำอย่างไรเพื่อที่จะดึงให้กลุ่มที่ไม่ทำงานเข้ามาช่วยทำงานเพิ่มมากขึ้น

คุณพ่อ : กลุ่มที่ไม่ทำงานนั้น อาจจะทำงานก็ได้แต่ลักษณะการทำงานจะเป็นในลักษณะที่คิดว่า
ถ้ามีงานอะไรให้ช่วยจึงค่อยมาช่วยทำแต่ถ้าไม่มีการชักชวนหรือเรียกให้มาทำกิจ
กรรมก็คงไม่มาทำ เพราะไม่ชอบที่จะรวมกลุ่ม หรือเขาวชนกลุ่มนี้อาจมีปัญหาต่างๆ
อยู่ ดังนั้น ควรที่จะชักชวนหรือทำความเข้าใจกันให้เรียบร้อยก่อน ไม่ควรคิดเอาเอง
ว่ามีกลุ่มเขาวชนที่ทำงานและเขาวชนที่ไม่ทำงาน ซึ่งจริง ๆ อาจจะไม่มีปัญหาอะไร
เลย

การสัมภาษณ์คำถามเขาวชนได้เสร็จสิ้นลงเมื่อเวลาประมาณ 12.20 น. ประธานกลุ่ม
เขาวชนเขต 3 ก็คือ ชาย ได้กล่าวขอบคุณคุณพ่อทุกท่านที่มาช่วยตอบคำถาม และให้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับบทบาทของเขาวชนแก่ทุกคนที่มาร่วมงานในวันนี้ หลังจากนั้นได้มอบกระเช้าดอกไม้
เล็กๆให้กับคุณพ่อทุกคน และได้เชิญพวกท่านผูกข้อมือให้กับเขาวชนที่มาทำกิจกรรมในวัน
เขาวชนสัมพันธ์เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคุณพ่อกับผู้ที่มาร่วมงานทุกคน เขาวชน
วัดซางตาครุส ได้ขึ้นไปให้คุณพ่อผูกข้อมือเป็นกลุ่มแรกจากนั้นก็ค่อยๆทยอยออกมาให้คุณ
พ่อผูก ส่วนคนที่ยังไม่ได้ให้คุณพ่อผูกข้อมือให้และคนที่ได้รับการผูกข้อมือเสร็จเรียบร้อยแล้วได้
ช่วยกันร้องเพลงเช่น ดอกไม้ให้คุณ ฯลฯ เพื่อสร้างบรรยากาศในขณะผูกข้อมือ ผู้วิจัยได้ถ่ายรูป
เพื่อเก็บบรรยากาศขณะผูกข้อมือให้กับเขาวชน มีคุณพ่อท่านหนึ่งได้เรียกให้ผู้วิจัยมาผูกข้อมือด้วย
อย่างมัวแต่ถ่ายรูปเพลิน ผู้วิจัยจึงขอให้คุณพ่อผูกข้อมือด้วยอีกคนหนึ่ง จนกระทั่งคุณพ่อทุกคนได้
ผูกข้อมือเขาวชนครบทุกคนเป็นอันเสร็จสิ้นกิจกรรมในช่วงเช้า ในเวลา 13.00 น. เขาวชนทั้งหมด
ร่วมกันรับประทานอาหารกลางวัน

การรับประทานอาหารกลางวัน เขาวชนเริ่มจะรวมกลุ่มใหญ่ขึ้นมากกว่าช่วงการรับ
ประทานอาหารในตอนเช้าเพราะ ได้พบเพื่อนเขาวชนต่างวัดที่รู้จักกันที่อยู่ในวัยเดียวกัน แต่มี
เขาวชนบางส่วนอีกเช่นกันที่ยังจับกลุ่มเฉพาะในวัดของตนเองเท่านั้น การรับประทานอาหารกลาง
วันนี้ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 30 นาที

เมื่อถึงเวลาประมาณ 13.40 น. เขาชวนเริ่มกลับเข้ามาในห้องประชุมจนเกือบครบ จึงเริ่มกิจกรรมต่อเป็นกิจกรรมสันตนาการ 2 เกมส์ ก็คือ เกมเสียบตะเกียบลงในขวดน้ำอัดลม และ เกมรวมกลุ่มขึ้นกันบนกระดาษหนังสือพิมพ์ โดยมีชายเป็นผู้นำกิจกรรมทั้งสองเกมส์ และมีคุณพ่อคอยดูกิจกรรมที่ทำตลอดเวลาอยู่ห่างๆ ทั้ง 2 เกมส์นี้ เป็นกิจกรรมสันตนาการที่เขาชวนทุกคนมีส่วนร่วมเกือบทุกคนและทำให้เขาชวนที่ไม่รู้จักกันมาพูดคุยกันมากขึ้น ในการทำกิจกรรมนี้เขาชวนทุกคนสนุกสนานกันมาก

หลังจากที่เล่นกิจกรรมสันตนาการจบแล้ว ชาย จึงนำเข้าสู่กิจกรรมในช่วงบ่ายคือ กิจกรรม “ฐาน” โดยการแบ่งเขาชวนที่มาร่วมงานออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน เพื่อแยกกันเข้าร่วมกิจกรรมในฐานต่าง ๆ 3 ฐานดังนี้

ฐานที่ 1 ชื่อว่า “ความรัก” ลักษณะกิจกรรมที่ให้ทำก็คือ ทุกคนจะได้รับการแจกหัวใจครึ่งดวง แล้วจับคู่หัวใจให้เต็มดวง จากนั้นออกมาพูดข้อความที่เขียนลงในหัวใจซึ่งทั้งหมดเป็นข้อความสั้นๆ ในพระวรสาร บทอ่านต่างๆ ซึ่งก็มีเขาชวนบางคนรู้ว่ามาจากบทอ่านอะไร บางคนก็ไม่ว่าข้อความที่ได้รับมาจากไหน บางคนเมื่อทราบข้อความนั้นๆ แล้ว คิดไม่ออกว่าจะพูดอะไรเกี่ยวกับข้อความนั้นก็รีบขอเปลี่ยนกับเขาชวนคนอื่นๆ เพื่อหาข้อความที่ตนเองจะสามารถพูดออกมาได้ เขาชวนทุกคนก็พยายามพูดออกมาได้น้อยบ้างมากบ้างปนกันไป เมื่อจบกิจกรรมฐานนี้เป็นที่เรียบร้อย เขาชวนที่รับผิดชอบในกรณีกิจกรรมฐาน “ความรัก” นี้ก็ได้อธิบายถึงความรักที่ทุกคนจะได้รับโดยเฉพาะความรักจากพระเป็นเจ้า ซึ่งจะดำรงอยู่กับทุกคนตลอดไป

ฐานที่ 2 ชื่อว่า “ความไว้วางใจ” ก่อนที่จะเข้าฐาน 2 นั้นก็จะมีการให้จับคู่เช่นกัน แล้วนั่งแบ่งเป็น 2 แถว โดยให้คนสุดท้ายของแต่ละแถวเป็นคนบอกข้อความให้กับคนข้างหน้า จนกระทั่งถึงคนแรกสุด แล้วให้เขียนรูปออกมาทั้งหมด 2 ครั้งซึ่งก็มีการบอกผิดบอกถูกปะปนกันไป นอกจากนี้เขาชวนที่ดูแลกิจกรรมฐานนี้ได้ให้เขาชวนที่ทำกิจกรรมในฐาน “ความไว้วางใจ” ให้เขียนข้อความลงในกระดาษถึงเขาชวนแต่ละคนที่ตนเองได้จับฉลากจับคู่ในตอนต้นว่าจะสามารถเชื่อใจอะไรกับใครได้บ้าง เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็ใส่ข้อความนั้นลงในกล่อง ซึ่งแยกเป็นกล่องไว้วางใจ และกล่องไม่ไว้วางใจ เมื่อเขาชวนทุกคนผ่านกิจกรรมที่ฐานนี้ เขาชวนซึ่งได้ดูแลกิจกรรมที่ฐาน “ความไว้วางใจ” ได้ออกมาสรุปให้ทุกคนรับฟังว่า จากกิจกรรมที่ทำนี้ทุกคนยังเหลือความไว้วางใจให้แก่กันและกันอยู่มากกว่าความไม่ไว้วางใจกัน

ฐานที่ 3 ชื่อว่าฐาน “ ความเชื่อ ” ซึ่งการทำกิจกรรมในฐานที่ 3 นี้ค่อนข้างน่าสนใจ เพราะทำกิจกรรมในบริเวณสุสานของทางวัด ทำให้เยาวชนที่ร่วมกิจกรรมในฐานนี้ค่อนข้างตื่นเต้น และให้ความสนใจมากกว่าฐานอื่นๆ โดยเยาวชนที่เป็นผู้นำกิจกรรมนี้ให้เยาวชนเข้าไปในห้อง ๆ หนึ่ง โดยเยาวชนผู้ที่เข้าไปจะต้องทำการปิดตา และให้ผู้นำได้นำทางเพื่อหาทางออกให้กับเพื่อนเยาวชนทุกคน ในแต่ละกลุ่มที่เข้าไปในนั้นใช้เวลาไม่นานนักในการหาทางออก แต่เมื่อเปิดตาก็พบว่าห้องที่เข้าไปนั้นไม่มีอะไรเลย ไม่ได้มีคีย์หรือมีสิ่งของวางเกะเกะเท่าใดนัก เหมือนความรู้สึกขณะที่เดินปิดตาอยู่ในห้อง และผู้รับผิดชอบกิจกรรมในฐานนี้ได้สรุปกิจกรรมในฐานที่ 3 ว่า ถ้าในแต่ละกลุ่มมีความเชื่อในผู้นำของตน ทุกคนก็จะพบทางออกไม่ว่าจะทำงานใด ๆ ก็ตาม สำหรับชาวคริสตังแล้ว ทุกคนก็ต้องมีความเชื่อว่าจะทำงานใด ๆ ก็ตามนั้น ถึงแม้จะประสบปัญหาใด ๆ คริสตังทุกคนก็จะมีพระเจ้าเป็นผู้นำทาง หาทางออกให้กับทุก ๆ คนได้

กิจกรรมฐานทั้ง 3 ฐาน เป็นกิจกรรมที่นำเอาเรื่องความเชื่อในขั้นพื้นฐานของศาสนาคริสต์มาใช้โดยหยิบความเชื่อในบางข้อ เนื่องจาก ไม่สามารถทำได้ครบทุกข้อแต่ก็ตรงตามจุดประสงค์ที่ตัวแทนกลุ่มเยาวชนได้ตกลงกันไว้ กิจกรรมฐานทุกฐานเสร็จสิ้นเมื่อเวลาประมาณ 15.30 น. และได้มีการรวมกลุ่มเยาวชนที่มาร่วมงานที่ห้องประชุมอีกครั้ง ให้เยาวชนที่มาร่วมงานได้มีการพูดคุยถึงข้อเสนอแนะในการร่วมกิจกรรมว่ารู้สึกอย่างไร ในตอนแรกก็ไม่มีเยาวชนพูดเลย จึงขอให้ตัวแทนเยาวชนแต่ละวัดออกมาพูด ตัวแทนเยาวชนส่วนใหญ่จะตอบว่า มีความสนุกสนานพอสมควร แต่อยากให้มีเวลาในการทำกิจกรรมจาก 1 วัน เป็น 2 วันก็ได้ จะได้สนิทสนมกับเพื่อน ๆ จากวัดอื่น ๆ มากกว่านี้ ก่อนการเล่นเกมที่จะมีการแนะนำตัวเพื่อจะได้รู้จักและจำชื่อได้ดีขึ้น อีกทั้งอยากให้ทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ได้นำข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและกับคนรอบข้างซึ่งน่าจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หลังจากที่ตัวแทนเยาวชนพูดจบ คุณพ่อวิษณุกรรมซึ่งได้สังเกตการณ์ในกิจกรรมตลอดเวลานั้นได้ให้ข้อสรุป และข้อคิดในการทำกิจกรรม 3 ข้อ ดังนี้คือ

1. ขอให้มีความพากเพียร ตั้งใจ ก้าวไปข้างหน้าเพื่อให้บรรลุผล
2. ให้รู้จักเพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา อย่าคิดว่าสิ่งที่ตนเองพบหรือที่มีอยู่แล้วนั้น เป็นสิ่งที่ดีที่สุด
3. ควรรู้จักการพึ่งพาพระเป็นเจ้าในการทำงานต่าง ๆ

ถ้าเขาวชนสามารถปฏิบัติตนได้อย่างที่กล่าวสรุป ก็จะเป็นคนที่ดีของสังคม และร่วมกันทำงานเพื่อวัดของเขาวชน เพื่อเขต และเพื่อประเทศชาติต่อไปในอนาคต

เขาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีประมาณ 70 คน และได้มีการทำความรู้จักซึ่งกันและกันพอสมควร เมื่อถึงเวลาเดินทางแยกย้ายกันกลับบ้าน

กิจกรรมค่ายเขาวชน ของแผนกเขาวชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

หลังจากที่เสร็จสิ้นงานเขาวชนสัมพันธ์เขต 3 แล้ว กิจกรรมที่เขาวชนทุกเขตได้มาร่วมตัวกันอีกก็คือ กิจกรรมวันชุมนุมศีลศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มทางศาสนา หลายกลุ่มกระจายกันไปไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเขาวชนในโรงเรียน และกลุ่มเขาวชนตามวัด กลุ่มต่างๆ ของผู้ใหญ่เช่น กลุ่มพระจิต เป็นต้น โดยมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายเขาวชนจากทุกเขตในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ 21-23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 ณ สามเณรลัยนักบุญขอแซฟ สามพราน นครปฐม

กิจกรรมรวมกลุ่มเขาวชนในครั้งนี้อย่างผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลพบว่า เขาวชนจากทุกวัด และเขาวชนจากทุกองค์กรในโรงเรียนได้มาเข้าร่วมกิจกรรมกันอย่างพร้อมเพรียง แต่เขาวชนวัดบางดาครูสนั้นปรากฏว่ามีคนไป 1 คนก็คือ นุ่นซึ่งเป็นผู้ที่พาผู้วิจัยไปร่วมกิจกรรม เมื่อสอบถามก็ได้รับคำตอบจากนุ่นว่าทุก ๆ ปีจะมีเขาวชนจากวัดบางดาครูสนมาร่วมงานไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ทำไมปีนี้ไม่มีใครมาร่วมกิจกรรมนี้เลย แม้ว่าเขาวชนที่มาก็เข้าร่วมกิจกรรมในวันที่ 2 ของการเข้าค่าย ไม่ได้มาตั้งแต่วันแรก ซึ่งก็มีเขาวชนมาเข้าค่ายในวันที่ 2 อีกหลายคน ก่อนการร่วมกิจกรรมจะมีการลงทะเบียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม จากการสังเกตการณ์พบว่า มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดประมาณ 200 คน โดยการดำเนินกิจกรรมจะอยู่ในบริเวณบ้านสวนขอแซฟเป็นหลัก กิจกรรมส่วนมากจะเป็นการพูดคุยและสนทนากร โดยมีหัวหน้าในการทำกิจกรรมซึ่งเป็นเขาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย และผู้ที่ทำงานด้านเขาวชนโดยเฉพาะเป็นผู้ดูแลส่วนมากจะเป็นเขาวชนเขต 1 เลียเป็นส่วนใหญ่ ที่จะขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่ม มีหน้าที่คอยช่วยเหลือเขาวชนที่เข้าค่ายให้ดำเนินกิจกรรมไปด้วยความเรียบร้อย

ลักษณะของกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บข้อมูล กิจกรรมในช่วงเช้าจะเป็นในลักษณะของการพูดคุยกันระหว่างคุณพ่อและเขาวชน สลับกับการซ้อมลีลาประกอบเพลง jubilee song

เพื่อใช้ในการแสดงในวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 หลังจากที่รับประทานอาหารกลางวันเรียบร้อยแล้ว ชาวชนทั้งหมดก็ได้ไปร่วมงานเปิดนิทรรศการเผยแพร่การทำงานของกลุ่มต่างๆ ในโรงเรียนขอแซฟฟูปัดมัท และมีการแบ่งกลุ่มเยาวชนเพื่อแจกกระดาษคำถามให้หาคำตอบภายในงานนิทรรศการ กลุ่มใดหาได้มากที่สุดจะได้รับการชมเชย ชาวชนทุกคนช่วยร่วมมือกันหาคำตอบอย่างสนุกสนาน การทำกิจกรรมนี้จะช่วยให้เยาวชนสนใจอ่านเนื้อหาภายในนิทรรศการ และช่วยในการรับรู้ว่าองค์กรต่าง ๆ ของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกได้ทำกิจกรรมใด ๆ บ้างที่หาประโยชน์ให้สังคม

จากนั้นมีการทำกิจกรรมร่วมระหว่างองค์กรเยาวชนในโรงเรียนและเยาวชนเขต โดยการฝึกหัดแสดงลีลาประกอบเพลง jubilee song บริเวณอนุสาวรีย์พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ในช่วงเปิดอนุสาวรีย์และประกาศปีพระจิตเจ้าอย่างเป็นทางการในระหว่างการศึกษา คุณพ่อพยายามบอกเยาวชนว่า เป็นการแสดงถึงพลังของเยาวชนให้ผู้ใหญ่เห็นว่าเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตมีความพร้อมและความสามารถแค่ไหน

หลังจากนั้นจึงเดินทางไปยังศาลากลางน้ำ เพื่อร่วมพิธีมิชซาพร้อมกับให้เยาวชนได้รับการแก้บาป เพื่อเตรียมตัวเตรียมใจที่จะร่วมกิจกรรมการสวดเทเซ่ (Taize') ในช่วงค่ำ เป็นกิจกรรมที่มีคนร่วมซึ่งเป็นทั้งเยาวชนและกลุ่มต่าง ๆ ของคาทอลิกที่ได้เข้ามาร่วมประชุมทำกิจกรรมที่ศูนย์สัมนานบ้านผู้หว่านอีกกลุ่มหนึ่งด้วย

หลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว ชาวชนก็มีเวลาว่างพอประมาณที่จะนั่งคุยได้ทำ ความรู้จักเพื่อนต่างวัดที่มาร่วมกิจกรรมกันได้ เมื่อถึงช่วงเวลาการสวดเทเซ่จึงมีการรวมกลุ่มทุกกลุ่มรวมทั้งกลุ่มเยาวชนโดยพร้อมเพรียง แล้วเดินทางไปยังศาลากลางน้ำเพื่อเตรียมตัว การสวดเทเซ่จะเป็นการสวดบทภาวนาซ้ำ ๆ กันในความเงียบ พร้อมๆกับการอธิษฐานขอพรต่อพระเป็นเจ้า บรรยากาศของการสวดมนต์จะอยู่ในความมืด มีแต่แสงเทียนเท่านั้น เสียงที่ได้ยินก็ได้ยินเพียงเสียงคนตรี และเสียงการสวดภาวนา การสวดเทเซ่ใช้ระยะเวลาประมาณ 1.30 ชั่วโมง หลังจากนั้นชาวชนก็ได้แยกย้ายกันกลับเข้าที่พักเพื่อพักผ่อน

วันสุดท้ายของการเข้าค่ายในวันที่ 23 พฤศจิกายน ได้เริ่มกิจกรรมตั้งแต่ในช่วงเวลา 6.00 น. ชาวชนทุกคนพร้อมกันที่หอประชุมของบ้านสวนขอแซฟเพื่อรับประทานอาหารเช้า และซ้อมการแสดงลีลาประกอบเพลงอีกครั้งหนึ่งก่อนการแสดงจริง และได้มีการแจกผ้าพันคอสีแดง

ซึ่งพิมพ์ตราแผนกเขาวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯทุกคนเพื่อให้เขาวชนผูกไว้ที่คอเพื่อแสดงว่าเป็นเขาวชนจากกลุ่มใด ซึ่งเขาวชนที่เข้าค่ายในครั้งนี้เป็นเขาวชนของวัดทั้ง 6 เขตการปกครองและกลุ่มองค์กรวช.ซี.เอส อีก 1 กลุ่ม จากนั้นเดินทางไปร่วมพิธีชุมนุมศีลมหาสนิทที่หอประชุมใหญ่โรงเรียนขอแซฟพลัมภ์ที่นั่งของกลุ่มเขาวชนได้รับการจัดให้อยู่ค้ำหน้าถัดจากกลุ่มเขาวชนจะที่เข้ารับศีลกำลังและเขาวชนจากโรงเรียนคาทอลิกที่เข้าร่วมกิจกรรมและกลุ่มเขาวชนเขตทั้งหมด จากนั้นจึงจะเป็นที่นั่งของกลุ่มองค์กรต่างๆและสัตบุรุษที่มาร่วมงานในวันนี้ จำนวนคนที่เข้าร่วมพิธีมิชชันนี้มีประมาณ 1,500 – 2,000 คน ซึ่งในงานมิชชันนี้จะมีลักษณะคล้าย ๆ กับการฉลองวัด และมีการจัดอาหารจำหน่ายในราคา 5 บาท ทุกอย่างเพื่อเป็นรายได้ในการทำกิจกรรมขององค์กรต่าง ๆ มีการออกร้านขายของจากองค์กร โรงเรียน บุคคลทั่วไป เพื่อขายสินค้าให้กับผู้ที่มาร่วมงาน

สำหรับในหอประชุมก่อนการประกอบพิธีมิชชัน คุณพ่อได้พูดคุยซักซ้อมกับเขาวชนและประกาศให้ผู้ที่มาร่วมงานได้รับรู้ศักยภาพของเขาวชนคาทอลิกว่ามีความพร้อมที่จะเป็นกำลังให้กับสังคมได้ และให้ผู้ร่วมงานชื่นชมและยกย่องในความสามารถของเด็กเขาวชนซึ่งเป็นกลุ่มคนที่สำคัญที่สุดในวันนี้ เมื่อเข้าสู่พิธีมิชชันในช่วงแรกจะเป็นพิธีพื้นฟูศีลล้างบาปให้กับผู้มาร่วมงาน ในช่วงต่อมาเป็นพิธีรับศีลกำลังของเขาวชนที่เตรียมตัวมารับศีลในวันนี้ หลังจากนั้นเป็นการประกอบพิธีสทบูรนามิชชัน เมื่อเสร็จพิธีมิชชันเขาวชนได้เตรียมตัวไปขึ้นประจำตำแหน่งของตนที่ได้ซ้อมเอาไว้ พระคาร์ดินัล ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ได้ทำพิธีเปิดอนุสาวรีย์ของพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 จากนั้นเขาวชนเริ่จากโรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ได้แสดงจินตลีลาชุด เราคือหนทาง (I Am The Way) กลุ่มเขาวชนก็ได้แสดงลีลาประกอบเพลง jubilee song ซึ่งเป็นอันสิ้นสุดพิธีสทบูรนามิชชัน และสิ้นสุดช่วงเวลาของการเข้าค่ายเขาวชน เขาวชนกลับมาเก็บของ ณ ที่พักของตนเองแล้วแยกย้ายกันกลับบ้าน

ในการร่วมค่ายเขาวชนในครั้งนี้ ทำให้เขาวชนส่วนใหญ่ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้รู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่สำคัญของวัดและสังคมไทย อีกทั้งได้พบกับเพื่อนเก่าอย่างน้อยได้พบกันปีละครั้ง ในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายเขาวชน เมื่อจบกิจกรรมผู้วิจัยจึงทราบว่าทำไมเขาวชนของวัดซางตาครู้ส ไม่มีมาร่วมเข้าค่ายเลยเพราะเขาวชนได้มาเข้าค่ายของ โรงเรียนที่ได้จัดไว้ที่ใกล้เคียงกันแต่อยู่คนละส่วนของสถานที่ เพราะได้มีการจัดกิจกรรมค่ายกระจายอยู่ทั้งบริเวณโรงเรียนขอแซฟพลัมภ์ ทำให้เขาวชนจำเป็นที่จะต้องมาเข้าค่ายของทางโรงเรียนจัด หลังการจบกิจกรรมการเข้าสู่

ปีพระจิตเจ้า กิจกรรมที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลถัดมาก็คือ กิจกรรมของเขาวชนวัดฆางตากรัฐซึ่งจัดทำโดยเฉพาะไม่เกี่ยวกับกลุ่มเขาวชนจากที่อื่นๆก็คือ การเตรียมงานวันคริสต์มาส ปี พ.ศ. 2540

เทศกาลฉลองวันคริสต์มาสและปีใหม่

ดังที่กล่าวไว้แล้วในข้างต้นว่า ในการประชุมกลุ่มย่อยของเขาวชนวัดฆางตากรัฐนั้น จะประชุมกันอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลเวลาที่มีประชุมกลุ่มย่อยได้ ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลในด้านต่างๆของชุมชนและกิจกรรมของเขาวชนกับสังคมภายนอกชุมชน แต่จะได้รับการข่าวสารการเตรียมงานคริสต์มาสเป็นระยะ ๆ จากसारวัด ในคอลัมน์ “บอกข่าวแม่ที่ต่อเรื่องเขาวชน” และคอลัมน์ข่าวต่าง ๆ ในसारวัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกตัญญูในการดำเนินงาน ตั้งแต่การขอความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากสัตบุรุษที่จะประกาศลงในसारวัดเป็นระยะ ๆ และมีการลงรายละเอียดของการจัดงานคริสต์มาส ว่ามีการจัดกิจกรรมใด ๆ ในปีนี้ กลุ่มเขาวชนได้จัดกิจกรรมการสอยดาว ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ได้ทำทุก ๆ ปี และในसारวัดได้ลงข่าวสารเกี่ยวกับการเชิญรูปปั้นพระกุมารไปอวยพรตามบ้านว่า จะเริ่มขึ้นในวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2540 หลังพิธีมิชชาค้ำ และได้ลงรายชื่อบ้านที่มีความประสงค์จะรับพระกุมาร เพื่อจะได้รู้ว่าบ้านของผู้ไคร้รับพระกุมารในวันไหน ซึ่งसारวัดนี้ได้จัดพิมพ์และแจกจ่ายในทุกวันอาทิตย์ โดยจะลงข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน เป็นตัวแทนการติดต่อระหว่างคนในชุมชนกับทางวัดและยังเป็นการบอกข่าวให้กับเขาวชนทั้งหมดที่ไม่มีตำแหน่งในกลุ่มเขาวชนของวัด ก็จะได้เตรียมตัวไปร่วมร้องเพลงอวยพรตามบ้านต่าง ๆ และไปรวมตัวกันว่า จะไปร้องเพลงที่บ้านหลังใดเป็นบ้านหลังแรก และหลังใดเป็นหลังสุดท้ายของการร้องเพลงในแต่ละวัน โดยจะเริ่มลงข่าวเกี่ยวกับการสวดพระกุมารตามบ้านประมาณต้นเดือนธันวาคมเป็นต้นไป เมื่อเข้าสู่ช่วงการเตรียมรับเทศกาลวันคริสต์มาส คุณพ่อวัลลภ จำหน่ายผล พระสงฆ์จากคณะมหาไถ่มาช่วยเทศน์ให้สัตบุรุษเตรียมจิตใจประมาณ 10 วันก่อนจะเข้าสู่วันคริสต์มาส และออกเยี่ยมเยียนผู้คนตามบ้านในชุมชนนอกเหนือจากคุณพ่อเจ้าวัดและคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสด้วย

การร้องเพลงในชุมชน

การเชิญพระกุมารอวยพรตามบ้านนี้ เขาวชนที่เข้าร่วมในกิจกรรมภายในชุมชนมีจำนวนมากประมาณ 50 คน เพราะมีเขาวชนที่เป็นทั้งเด็กเล็กและเด็กโตเข้าร่วมกิจกรรมกันอย่างพร้อมเพรียง โดยจะมีการนัดรวมตัวในช่วงเวลาหลังพิธีมิชชาค้ำเล็ก ในวันปกติจะเริ่มร้องเพลงภายในหมู่บ้านเวลาประมาณ 19.30 น. สำหรับวันเสาร์และวันอาทิตย์จะเริ่มในเวลา 20.00 น. จะมี

เขาวชนกลุ่มหนึ่งจะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เล่นกีตาร์ คือ ฮ่วน อ้า โอง ส่วนเขาวชนที่คอยแจกหนังสือบทเพลงสวดพระกุมารให้กับเจ้าของบ้านที่รับพระกุมารที่ร่วมร้องเพลงกับสวดภาวนาคือ ปอง และเปิ้ล ถ้าขาดเขาวชนที่รับผิดชอบทั้ง 2 ฝ่ายก็จะร้องเพลงไม่ได้ แต่มี ชาย เป็นผู้ดูแล และคอยแก้ปัญหาต่างๆอีกทีหนึ่ง การรวมตัวพบกันก่อนเดินทางไปร้องเพลงตามบ้าน จะต้องรอทั้งคู่พอ เขาวชนที่มาร่วมร้องเพลง เล่นดนตรี และแจกหนังสือบทเพลง มิเช่นนั้นก็จะออกเดินทางไม่ได้ การไปร้องเพลงตามบ้านจะไปประมาณ 8-10 บ้านต่อ 1 วัน ในช่วงก่อนวันคริสต์มาสจะร้องเพลง we wish you a merry christmas และเพลงที่เกี่ยวกับเทศกาลวันคริสต์มาสเป็นหลัก

ต่อจากนั้นคุณพ่อจะนำการสวดบทภาวนา ได้แก่บท ข้าแต่พระบิดา การอวยพรโดยเนื้อหาการอวยพรในปีนี้จะเกี่ยวกับการให้พระกุมารอยู่เคียงข้างเรา และทำให้มีกำลังใจที่จะสู้ทน เสรษฐกิจตกต่ำอย่าให้มีเรื่องเคียดแค้นเลย สำหรับครอบครัวคริสตังที่ดี หลังจากคุณพ่ออวยพรเจ้าของบ้านและสมาชิกได้รูปพระกุมาร และเขาวชนจะร้องเพลงอีกหนึ่งเพลงเป็นอันเสร็จสิ้นในแต่ละบ้านหลังจากเสร็จพิธีเจ้าของบ้านจะแจกของที่ระลึกให้กับเด็กๆ โดยจะให้ไว้กับกลุ่มเขาวชนก่อน เมื่อร้องเพลงถึงบ้านหลังสุดท้ายภายในวันนั้น ๆ ก็จะนำของที่ได้รับจากแต่ละบ้านมาแจกจ่ายให้กับเด็ก ๆ เขาวชนที่มาร่วมร้องเพลง ของที่แจกส่วนมากจะเป็นของชำร่วยประเภทพวก กุญแจ กระเป๋ายิบเล็ก ๆ ขนม นม น้ำอัดลม สบู่ ฯลฯ ซึ่งการแจกของต่าง ๆ อาจจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เด็ก ๆ เขาวชนอยากที่จะร่วมร้องเพลง เพื่อที่จะได้ของแจก จำนวนเด็กที่ร้องเพลงในแต่ละวันนั้นก็จะเป็นจำนวนค่อนข้างคงที่คือประมาณ 30 - 50 คน แต่ถ้าเป็นวันศุกร์และเสาร์ จำนวนเด็กที่มาร่วมร้องเพลงก็จะเพิ่มมากขึ้นอีกเล็กน้อย เพราะว่าเป็นวันหยุดสามารถนอนได้ดึกกว่าในวันธรรมดา

หลังจากที่ร้องเพลงอวยพรเสร็จในแต่ละบ้าน คุณพ่อก็จะแวะพูดคุยสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไร เสรษฐกิจที่ตกต่ำได้ส่งผลกระทบต่อคนภายในครอบครัวหรือไม่ และจะอวยพรขอให้ไม่ประสบปัญหาใด ๆ ในปีนี้และที่สำคัญให้หมั่นสวดมนต์ขอพรพระ ใน 3 วันแรก คุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดฆางตาคูรัฐเป็นผู้ออกไปกับกลุ่มเขาวชนที่ร้องเพลงตามบ้าน หลังจากนั้นคุณพ่อวัลลกก็เป็นผู้ที่ไปกับเขาวชนแทนจนกระทั่งการร้องเพลงในหมู่บ้านเสร็จสิ้น

การร้องเพลงนอกชุมชน

การเชิญพระกุมารอวยพรภายในชุมชน และรอบๆชุมชนดำเนินการตั้งแต่วันที่ 12-21 ธันวาคม โดยการเชิญพระกุมารอวยพรภายในชุมชนดำเนินการทั้งหมดโดยกลุ่มเยาวชนของวัด ซึ่งจะเป็นผู้จัดระเบียบว่า บ้านใดจะได้เชิญพระกุมารอวยพรในวันใด และเป็นบ้านที่เท่าไร แต่สำหรับการเชิญพระกุมารและร้องเพลงอวยพรคริสต์มาสปีใหม่นอกชุมชนจะดำเนินการโดยสมาชิกกลุ่มพลมารีเป็นผู้ติดต่อและจัดวางระเบียบการเดินทางซึ่งในแต่ละวันจะสวดตามบ้านจำนวน 7-10 หลังคาเรือน ซึ่งขึ้นอยู่กับความใกล้ไกลและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

โดยการออกเดินทางนั้นจะเดินทางหลังพิธีมิชชาท่าในแต่ละวันเช่นกัน ซึ่งทางวัดจะจัดเตรียมรถตู้ 1 คัน ไว้สำหรับอำนวยความสะดวกในการร้องเพลงอวยพรคริสต์มาสปีใหม่ ผู้ที่เดินทางจะเป็นผู้ใหญ่และเยาวชนที่เป็นเด็กโต กับคุณพ่อเจ้าอาวาสหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสเท่านั้น จะไม่อนุญาตให้เยาวชนที่เป็นเด็กเล็ก ๆ ไป เพราะต้องเดินทางระยะไกลพอสมควร ทำให้ใช้เวลาในแต่ละครั้งทีออกนั้นนานหลายชั่วโมงและจะกลับถึงชุมชนประมาณ 23.00-01.00 น. ซึ่งเยาวชนที่เป็นเด็กเล็กคงไม่สะดวกที่จะไปอีกทั้งผู้ปกครองก็ไม่อนุญาตให้ไปด้วยเช่นกันโดยเฉลี่ยแล้วจะมีคนที่สามารถโดยสารไปกับรถตู้ได้ประมาณ 14 คน ระหว่างทางจะมีการพูดคุยเล่นกันอย่างสนุกสนานระหว่างผู้ใหญ่ในชุมชน คุณพ่อ และเยาวชน เพราะว่าเป็นคนในชุมชนเดียวกัน รู้จักกันมาโดยตลอดทำให้ไม่มีปัญหาใด ๆ ในการปรับตัวเข้าหากันมากนัก และถ้ามีเรื่องไม่พอใจก็จะเก็บกันเอาไว้ไม่พุดออกมาเนื่องจากเกรงใจคุณพ่อที่มาด้วย

สำหรับบรรยากาศการร้องเพลงอวยพรในเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ ในแต่ละบ้านโดยทั่ว ๆ ไปก็คล้ายกับการร้องเพลงภายในหมู่บ้าน แต่คุณพ่อจะพูดคุยกับเจ้าของบ้านนอกหมู่บ้านมากกว่าเมื่อเทียบกับเจ้าของบ้านในชุมชน และมีการแจกขนมและน้ำให้กับนักขับร้องเยาวชนให้รับประทานกันมากกว่าในชุมชน บางบ้านได้จัดเตรียมอาหารอย่างดีคอยต้อนรับคุณพ่อ และเยาวชนที่มาร้องเพลงในบางครั้งการเดินทางก็มีการหลงเส้นทาง ทำให้เสียเวลาในการหาบ้านที่จะต้องไปพอสมควร และบางบ้านที่ได้ติดต่อไว้ก็ปิดประตูเข้านอนแล้ว เพราะคิดว่าไม่มา ทำให้ต้องมีการประสานงานติดต่อกันใหม่ การร้องเพลงนอกหมู่บ้านจะร้องต่อจากการร้องเพลงภายในหมู่บ้าน ซึ่งจะเลขวันคริสต์มาส และวันปีใหม่ไป สำหรับในปีนี้การร้องเพลงอวยพรนอกหมู่บ้านเริ่มตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2540 - 4 มกราคม 2541 โดยหลังจากวันปีใหม่เพลงที่ใช้ร้องจะเป็นเพลงเกี่ยวกับวันปีใหม่แทน เช่น เพลงพรปีใหม่ เป็นต้น

กิจกรรมวันคริสต์มาส (วันที่ 24 – 25 ธันวาคม พ.ศ. 2540)

ส่วนบรรยากาศของวันคริสต์มาสนั้น ชาวชนมีการเตรียมสถานที่โดยประสานงานกับทางวัดและกลุ่มต่าง ๆ มีการเตรียมสถานที่ จัดดอกไม้ และคิดตั้งต้นสนขนาดใหญ่ไว้ที่หน้าวัด ซางตาครูส ส่วนการซ้อมการแสดงจินตลีลาประกอบเพลงคริสต์มาสของเด็ก ๆ ทำเมื่อวันอาทิตย์ที่ 21 ธันวาคม 2540 เป็นอาทิตย์สุดท้ายก่อนถึงวันที่ 24 ธันวาคม ซึ่งเป็นวันจัดกิจกรรมวันคริสต์มาส และวันที่ 23 ธันวาคม ในช่วงเย็นกลุ่มเยาวชนได้ร่วมมือการติดตั้งเหล็กราว เพื่อเตรียมนำเอาดรัมสอยคามาแขวนแขวนแขวนที่รับผิชอบหน้าที่ทำดรัมสอยคาวก็คือ เถีล และเช้าวันที่ 24 ได้มีการจัดสถานที่เล่นการสอยคาวเพิ่มเติม และจัดทำบอร์ดลงดรัมสอยคาว ซึ่งได้เตรียมไว้ประมาณ 4,000 คลับ ซึ่งได้ติดตั้งโคซมี ฮ้วน โอง และอีกหลายๆคนมาช่วยจนเสร็จเรียบร้อย ในช่วงบ่ายก่อนการเปิดงานวันคริสต์มาส วันที่ 24 ธันวาคม ในช่วงเวลา 18.30 น. และเมื่อถึงเวลา 18.30 น. เปิดงานวันคริสต์มาส โคซมีถูกพ่อวัลลภเป็นผู้ศรัทธาบิณฑบาตต่อเจ้าอาวาส และกลุ่มเปิดไฟต้นคริสต์มาสเป็นการเริ่มงานคริสต์มาส จากนั้นก็มีการแสดงจินตลีลาประกอบเพลงของเด็กเล็กๆในชุมชน 2 เพลง และการแสดงโดยกลุ่มเยาวชนอีก 1 ชุดคือ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง jubilee song

จากนั้นเปิดการเล่นเกมส์สอยคาวของเยาวชนที่บริเวณหน้าวัดซางตาครูส และเกมช้อนไข่ปลาของกรรมการชุมชนที่สนามเด็กเล่นด้านหลังวัดซางตาครูสซึ่งได้มีการจัดการประชาสัมพันธ์การจัดงานเกมที่มีในงาน ของรางวัลที่จะได้โดยคิดไว้ที่ทำเรือข้ามฟากทำภูฏีจีน และกำแพงหน้าบ้านพักพระสงฆ์ บริเวณศาลาสาธาณสุข ก่อนถึงวันงานหลายวัน ทั้งกลุ่มเยาวชนและกรรมการชุมชนได้เริ่มเปิดการขายคุปอง สำหรับการเล่นสอยคาวตั้งแต่เวลา 17.30 น. ซึ่งเป็นเวลาก่อนพิธีเปิดงานคริสต์มาสอย่างเป็นทางการ โดยขายคุปองชุดละ 100 บาท มีทั้งหมด 10 ใบ และมีผู้ใหญ่ที่ช่วยเหลืองานเยาวชนเป็นประจำช่วยจำหน่ายบัตรให้ เช่น พี่กั้ง พี่อ้อม เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่เป็นผู้ขายค่อนข้างแข็งแรงได้แก่ ฮ้วน ฮั่ว โอง จะทำหน้าที่จัดระเบียบในการสอยคาว เนื่องจาก มีคนสนใจ และเล่นเป็นจำนวนมาก ส่วน ชาย เก้ง อ้อม เปิ้ล ปอ ตอง ฯลฯ เป็นคนดูแลในการแลกของรางวัลตามเบอร์ที่อยู่ในคลับ หลังจากเปิดงานจึงค่อยแยกขายคุปองที่ละ 1 ใบ ในราคาใบละ 10 บาท ซึ่งมีคนทั้งในชุมชนภูฏีจีน และคนนอกชุมชนให้ความสนใจกันมากมาเข้าแถวจับสอยคาวเป็นแถวยาวอยู่ตลอดเวลา ของรางวัลที่ชาวบ้านได้รับ ส่วนใหญ่ค่อนข้างที่จะพอใจเพราะมีมูลค่าเทียบเท่ากับราคาคุปองที่ได้ซื้อไปเช่น น้ำมันพืชขวดเล็ก นม ปลากระป๋อง กระจก ไร่ใบเล็กๆ แต่ก็มีบางชิ้นที่มีมูลค่าน้อยกว่าบ้างปะปนกันไป ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมเล่นเกมสอยคาว

ด้วยเช่นกันเพื่อสังเกตการร่วมกิจกรรมของคนในชุมชน จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.30 น. คลับ
สอยดาวก็หมดลง

ในอดีตบางปีนั้นก็มีการจัดสอยดาว และจัดเกมส์อื่น ๆ ด้วย เช่น เกมหญิงลงรู เป็นต้น
ซึ่งเกมนี้เป็นที่ชื่นชอบของคนในชุมชนพอสมควร ก็ไม่ได้จัดให้มีการเล่นในปีนี้ แต่เกมการช้อน
ไข่ปลาของกรรมการชุมชนยังเปิดให้คนทั้งในและนอกชุมชนเล่นไปเรื่อย ๆ เพราะของรางวัลยังไม่หมด
เมื่อถึงเวลาประมาณ 22.30 น. มีการแสดงละครศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการ
ประสูติของพระกุมารภายในโบสถ์ โดยเด็กๆเยาวชนในชุมชนเป็นผู้แสดงทั้งสิ้น มีผู้แสดง
ประมาณ 20 คน การแสดงชุดนี้อยู่ในความดูแลของกลุ่มเยาวชนวัดซางตาครู้สเช่นกัน หลังจาก
ละครศักดิ์สิทธิ์ได้จบลงก็เริ่มพิธีมิชชาสมโภชพระคริสตสมภพในช่วงเวลาประมาณ 23.00 น. ใน
พิธีมิชชาคืนนี้คุณพ่อได้เทศน์ มีเนื้อหาหลักถึงเรื่องการสื่อสารต่างภาษาว่าทำไมจึงสื่อถึงกันและ
เข้าใจกันได้อย่างไร การที่เราจะพูดและสื่อสารกันให้เข้าใจนั้น จะต้องใช้ภาษารักเท่านั้นจึงจะสื่อ
สารได้อย่างเข้าใจ ภาษารักก็คือการพูดด้วยความไพเราะและการปฏิบัติตาม ถ้าพูดด้วยความ
ไพเราะแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามก็ไร้ประโยชน์เช่นกัน

หลังจากจบพิธีมิชชาสมโภชพระคริสตสมภพก็จะมีการรูด และชื่นชมพระกุมารที่ได้
ทรงบังเกิดมา บทเพลงที่เยาวชนที่เป็นกลุ่มนักร้องในวันนี้จะเป็บบทเพลงที่เกี่ยวกับ
เทศกาลวันพระคริสตสมภพทั้งสิ้น ขณะที่สวดบวชทุกคนชื่นชมพระกุมาร เยาวชนนักร้องก็จะร้อง
เพลงประกอบตลอดเวลา ซึ่งบรรยากาศในการร้องเพลงมีความสุขสนุกสนาน นักร้องทุกคนมี
ความสุขที่ได้ร้องเพลง และทางวัดยังได้จัดเตรียมไอศกรีมไว้สำหรับแจกสวดบวชที่มาร่วมพิธีเมื่อ
เสร็จพิธีมิชชาแล้ว

ส่วนบรรยากาศทุกๆบ้านภายในชุมชนตั้งแต่ช่วงประมาณกลางเดือนธันวาคมจน
กระทั่งปีใหม่ จะมีการประดับประดาด้วยสายรุ้ง มีการจัดถ้าพระกุมารเล็ก ๆ ตามฐานะของแต่ละ
บ้านไว้อย่างสวยงาม ภายในคืนวันที่ 24 ธันวาคม ทุกบ้านจะมีการจัดงานเลี้ยงรับประทานอาหาร
และจับฉลากของขวัญภายในกลุ่มญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน โดยเริ่มงานเลี้ยงทานอาหารกันตั้งแต่
ในช่วงเย็นเป็นต้นไป ในบางกลุ่มก็มีการดื่มสุรา และส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนบ้านพอสมควร แต่
ทุกคนก็ไม่ได้ใส่ใจที่จะตักเตือน เพราะถือว่าเป็นวันฉลองก็ต้องมีการส่งเสียงดังกันบ้างเป็นของ
ธรรมดา

ในวันที่ 25 ธันวาคม 2540 ทางวัด ได้มีการจัดพิธีมิชชาในเวลา 8.30 น. เพียงรอบเดียว มีสัตบุรุษเข้าร่วมในพิธีมิชชาเป็นจำนวนพอสมควรเพราะส่วนหนึ่งได้ขอลาหยุดงาน ทำให้วันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันที่ชุมชนค่อนข้างจะเงียบเหงา เนื่องจากคนในชุมชนได้ออกไปเที่ยว และพบปะสังสรรค์ญาติพี่น้องแต่ก็มีอีกบางส่วนที่ยังคงไปทำงานตามปกติ

สำหรับกลุ่มเยาวชนนั้นก็มีการจัดซ้อมการแสดงของเด็ก ๆ เยาวชนเพื่อร่วมงานในวันฉลองครบรอบ 40 ปี คณะพลมารีวัดซางตาครู้สในวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งกลุ่มเยาวชนได้จัดให้เยาวชนเด็กเล็กแสดงจินตลีลา เพื่อเป็นการคั่นจังหวะระหว่างการประชุมกลุ่มพลมารี โดยได้เตรียมการแสดงรำไทย 1 ชุดและการแสดงจินตลีลาประกอบเพลง jubilee song เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์รื้อปีศักดิ์สิทธิ์ที่จะมาถึงให้ คณะพลมารีได้รับทราบเช่นเดียวกับที่ได้แสดงไปในวันคริสต์มาสที่ผ่านมา

กิจกรรมวันปีใหม่

กิจกรรมในช่วงสุดท้ายที่ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการเก็บข้อมูล คือ กิจกรรมในวันปีใหม่ และกิจกรรมเลี้ยงขอบคุณแขวนที่ร่วมมือในการทำงาน

กิจกรรมในช่วงวันปีใหม่ เริ่มตั้งแต่ในวันที่ 31 ธันวาคม 2540 โดยภายในวันนี้จะมีการจัดกิจกรรมโดยเรียกกันว่า “ ข้าวหม้อ แกงหม้อ ” เป็นกิจกรรมที่กลุ่มต่างๆภายในชุมชนได้ร่วมกันทำอาหารแล้วนำมาเลี้ยงและรับประทานกับคนภายในชุมชนร่วมกันภายหลังจากพิธีมิชชาท่าเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อเวลาประมาณ 17.00 น. ก่อนพิธีมิชชาท่า กลุ่มเยาวชนได้นัดกันมารวมตัวที่บ้านพักพระสงฆ์ เพื่อทำการเคารพคุณพ่อเจ้าอาวาสและคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาส แต่ปรากฏว่าคุณพ่อทั้งสองไม่อยู่เพราะไม่ได้นัดไว้ก่อน กลุ่มเยาวชนก็พยายามรอแต่ก็ไม่พบ เพราะกว่าคุณพ่อทั้งสองเดินทางกลับเข้ามานั้นเกือบถึงเวลาเริ่มพิธีมิชชาท่า

ภายในพิธีมิชชาท่าคุณพ่อได้มีการเทศน์พูดถึงให้สัตบุรุษทุกคนคิดถึงเรื่องราวในปีที่ผ่านมา และจะทำตัวอย่างไรในปีถัดไป

หลังจากเสร็จพิธีมีสมาชิกฯ ก็เตรียมเปิดงานกิจกรรมสังสรรค์ในชุมชนก็คือ กิจกรรม “ ข้าวหม้อ แกงหม้อ ” การจัดกิจกรรมสังสรรค์ของชุมชนภูฎีจีนนั้น ได้มีการจัดทำมาหลายปี โดยในปีที่ผ่านมา ๆ มาจะมีการขายบัตร และจัดเลี้ยงอาหารเป็นแบบโต๊ะจีนสำหรับการจัดงานวันปีใหม่ในปีนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ จึงเปลี่ยนรูปแบบการจัดงาน เป็นงานเลี้ยงแบบบุฟเฟต์ โดยกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนได้จัดเตรียมอาหาร และร่วมกันรับประทานอาหารอย่างเป็นกันเองแทนจุ่มอาหารเริ่มมีการจัดตั้งและเตรียมเวทีในบริเวณลานกว้างหน้าวัดฆางตากรู้สตั้งแต่นั้น ช่วงเย็น จุ่มอาหารมีอยู่ทั้งหมด 12 จุ่ม โดยมีกลุ่มต่าง ๆ นำเอาอาหารมา ได้แก่

1. สหกรณ์แครคิยูเนียน ได้เตรียมคือ ผัดผักกะโรนี
2. กรอบครัวอัครเอกผาลิน ได้เตรียม ขนมจีน น้ำยา
3. โรงเรียนฆางตากรู้สศึกษา ได้เตรียม ข้าวสวย และเครื่องคิม
4. โรงเรียนฆางตากรู้สคอนแวนท์ ได้เตรียม ข้าวจุ้นเส้น
5. กลุ่มชมรมผู้สูงอายุ ได้เตรียม หมูสะเต๊ะ
6. กลุ่มสภาอภิบาลวัดฆางตากรู้ส ได้เตรียม ลูกชิ้นทอด
7. กลุ่มเยาวชนวัดฆางตากรู้ส ได้เตรียม ทอดมันและเกี้ยวทอด
8. คณะกรรมการชุมชนภูฎีจีน ได้เตรียม หมูหัน ข้าวจุ้นเส้น ผักจุ้นเส้น และหมี่กรอบ
9. คณะวินเซนส์ เดอ ปอล ได้เตรียม ถั่วเขียวคัมน้ำตาล
10. โรงเรียนแสงอรุณ ได้เตรียม ถั่วเขียวคัมน้ำตาล และ ไอศกรีมกะทิสด
11. กลุ่มพลมารี ได้เตรียม ถั่วเขียวคัมน้ำตาล
12. โรงเรียนอนุบาลฆางตากรู้ส ได้เตรียม ขนมชั้นและของหวาน

เมื่อถึงช่วงเวลา 18.00 น. คณะกรรมการชุมชนกุฎีจีนได้จัดเกมช้อนไข่ปลา โดยนำของรางวัลที่เหลือ จากการเล่นเกมในวันคริสต์มาสมาจัดเกมต่อ ที่บริเวณสวนหย่อมด้านหลังวัด และเวลาประมาณ 19.00 น. อาหารจากกลุ่มต่าง ๆ ได้เริ่มนำมาจัดเตรียมเพื่อรอเปิดงานในเวลาประมาณ 19.30 น. (หลังพิธีมิชชาค่า) โดยมีคุณพ่อสมศักดิ์ ธีรศักดิ์ เจ้าอาวาสวัดช่างดาครู้ส เป็นผู้กล่าวเปิดงานปีใหม่ของชุมชน และนำก่อนสวดก่อนเริ่มรับประทานอาหาร จากนั้นเป็นการแสดงของกลุ่มเยาวชน เป็นการแสดงจินตลีลาประกอบเพลง jubilee song โดยเยาวชนจำนวน 4 คน ได้แต่งกายในชุดไทย เป็นการแสดงชุดแรก และมีการแสดงประกอบเพลงของเด็ก ๆ เยาวชนอีก 1 รายการ หลังจากนั้นเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ สลับกับการจับรางวัลแจกให้กับผู้ที่มีส่วนร่วมเลี้ยง โดยนำรายชื่อของคนทั้งชุมชนมาจับรางวัล ถ้าอยู่ในงานเลี้ยงก็มารับรางวัลได้ที่

บรรยากาศโดยทั่ว ๆ ไปของงานนั้น ในช่วงแรกมีผู้มาร่วมงานเป็นจำนวนมากพอสมควร สมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ก็ได้มาประจำชื้ออาหาร สำหรับกลุ่มเยาวชนได้เตรียมทอดมัน และเกี้ยวทอด โดยเยาวชนส่วนใหญ่และคุณพ่ออนุรัตน์ ณ สงขลา ผู้ช่วยเจ้าอาวาสเจ้าอาวาสก็ได้มาช่วยทอดเกี้ยว และทอดมันด้วย โต๊ะและเก้าอี้ที่ได้จัดเตรียมไว้สำหรับรับประทานอาหารนั้นมีปริมาณเพียงพอกับจำนวนผู้ที่มีส่วนร่วมงาน แต่เมื่อเริ่มงานไปได้สักกระยะหนึ่ง ก็มีคนบางส่วนได้ทยอยกลับกันไปเพราะรับประทานอาหารอิ่มแล้ว แต่ก็เหลือคนจำนวนพอสมควรเพราะมีการแจกรางวัลให้กับผู้ที่มีส่วนร่วม และเยาวชนก็ได้มาร่วมร้องเพลงคาราโอเกะกันอย่างสนุกสนาน งานเลี้ยงปีใหม่ได้เสร็จสิ้นลงเมื่อเวลาประมาณ 24.00 น. เพราะในวันที่ 1 มกราคม 2540 จะมีการจัดพิธีมิชชาขอพรพระสำหรับปีใหม่ที่เริ่มต้น

พิธีมิชชาขอพรพระสำหรับปีใหม่ในวันที่ 1 มกราคม 2540 นอกเหนือจากการประกอบพิธีมิชชาปกติแล้ว ยังมีกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมหลังพิธีมิชชาอีกด้วยก็คือ พิธีการค่านับคุณพ่อทั้ง 2 องค์ โดยมีตัวแทนจากชุมชนคือ กลุ่มสภาอภิบาล และกลุ่มเยาวชนวัดช่างดาครู้ส ได้ทำการกล่าวขอบคุณคุณพ่อทั้งสองที่ได้ช่วยเหลือและทำประโยชน์ให้กับชุมชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะงานบูรณะวัดหลังปีจจุบันให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยผู้ที่กล่าวคำอวยพรก็คือ เพรียญภิบาลสภาอภิบาลวัดช่างดาครู้ส มีตัวแทนจากสภาอภิบาลได้อบคำกล่าวอวยพรและกระเช้าดอกไม้ และกลุ่มเยาวชนได้มอบของขวัญให้กับคุณพ่อทั้งสอง

หลังจากนั้นคุณพ่อทั้งสองได้กล่าวให้โอวาทเนื่องในวันปีใหม่ โดยพูดเตือนใจสั่งสอนให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องเป็นคริสตังที่ดี และได้พูดขอบใจกลุ่มเยาวชนที่ได้ช่วยเหลืองานของวัดเป็นอย่างดี โดยกิจกรรมที่จัดล่าสุดของกลุ่มเยาวชนก็คืองานสอยดาวนั้น กลุ่มเยาวชนได้มอบเงินจำนวน 30,000 บาทสมทบทุนกองทุนการบูรณะวัดซางตาครู้ส และได้กล่าวว่าเยาวชนของชุมชนทุกคนเป็นเยาวชนที่ดี ไม่เคยทำความเคียดแค้น หรือทำเรื่องเสื่อมเสียให้กับทางวัดหรือชุมชน และคงจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

หลังจากนั้นคุณพ่อทั้งสองคนได้ทำการอวยพรเด็ก และเยาวชนที่มาร่วมในพิธีมิชซา โดยการเรียกเด็กทุกคนที่มาร่วมพิธีมิชซาเข้ามาเข้าแถวเรียงกัน และคุณพ่อได้พรมนำเสกเป็นการอวยพรให้กับเด็ก ๆ และได้แจกของเล่นคือ ป๊องแป้ง และอมยิ้มให้กับเด็ก ๆ ทุกคน จำนวนเด็กที่เข้ารับการอวยพรมีประมาณ 200 คน เมื่ออวยพรเด็กเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ป๊องแป้ง และอมยิ้มที่ยังเหลือ สัตบุรุษส่วนหนึ่งจะเข้าแถวรับของขวัญปีใหม่ต่อจากเด็ก ๆ ซึ่งทุกคนที่มาร่วมงานนั้นค่อนข้างที่จะมีความสุข กลับไปด้วยรอยยิ้ม กลุ่มเยาวชนก็ได้มอบของขวัญให้กับคุณพ่อทั้งสองสำเร็จหลังจากที่จะต้องการมอบให้เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2541

กิจกรรมต่อมาที่ผู้วิจัยได้ร่วมทำการเก็บข้อมูลก่อนที่จะยุติการเก็บข้อมูลในชุมชนก็คือ กิจกรรมเลี้ยงขอบุณของกลุ่มเยาวชน โดยจัดขึ้น ณ บ้านพักพระสงฆ์ กิจกรรมนี้ได้จัดขึ้นภายหลังวันที่ 1 มกราคม ประมาณ 1 อาทิตย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกจากชุมชน ยุติการเก็บข้อมูลไปแล้ว แต่ได้รับการติดต่อจากเยาวชนว่าคุณพ่อได้ให้บอกอ้อมร่วมงานนี้ด้วย เพราะผู้วิจัยได้ช่วยทำงานร่วมมือในการถ่ายภาพกิจกรรมในช่วงเทศกาลคริสต์มาสให้กับกลุ่มเยาวชน

ในงานเลี้ยงขอบุณนี้ได้เริ่มงาน หลังพิธีมิชซาก่าเช่นเดียวกันกับหลาย ๆ กิจกรรมที่ได้ผ่านไปในช่วงเวลาที่ผ่านไป งานเลี้ยงในครั้งนี้ก็ขึ้นนโยบายการประหยัดเหมือนกับการจัดงานปีใหม่ ก็คือ เยาวชนได้ซื้ออาหารสดมาจัดทำรับประทานกันเอง ในบางส่วนได้จัดทำเตรียมมาจากที่บ้าน แล้วนำมาช่วยรับประทานอีกส่วนหนึ่งเป็นอาหารที่ต้องทำขณะนั้น คือ การร้อง การข่าอาหารทะเล บาร์บีคิว และก่อนที่จะเริ่มงานเลี้ยง เยาวชนได้มีการขอพรจากคุณพ่อทั้งสอง และขอให้ผูกข้อมือเป็นที่ระลึกแก่เยาวชน และผู้ที่ทำงานในช่วงเทศกาลคริสต์มาสทุกคน หลังจากนั้นจึงเริ่มรับประทานอาหาร เยาวชนทุกคนสนุกสนานกับการทำอาหารกันพอสมควร และมีการแบ่งกลุ่มกันทำเนื่องจากอาหารที่เตรียมไว้มีจำนวนมาก จำนวนเยาวชนที่ร่วมในงานเลี้ยงมีประมาณ 30-40 คน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเยาวชนที่เป็นเด็กโต และผู้ใหญ่ที่เป็นหลักในการจัดกิจกรรม ส่วนเด็กเล็กมีจำนวนน้อย งานเลี้ยงนี้ได้ยุติเมื่อเวลาประมาณ 22.30 น. อาหารที่เหลือมีเยาวชน

ส่วนหนึ่งเอาไปให้เพื่อนรับประทานกันต่อ หลังจากการเลิกงานเขาวชนทุกคนก็ช่วยกันเก็บโต๊ะ และเก้าอี้อย่างเรียบร้อย

การธัมมนาถกลุ่มเขาวชนวัดฆางตาครูต

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ออกมาจากรวมชนแล้วประมาณ 2 เดือน แต่นั่นได้ส่งข่าวมาบอกผู้วิจัยว่า ทางกลุ่มเขาวชนจะไปสัมมนาเขาวชนที่ บางของ ลากูน รีสอร์ท จังหวัดเพชรบุรีในวันที่ 4 ถึง 5 เมษายน พ.ศ. 2541 ผู้วิจัยจึงตัดสินใจที่จะขอเข้าไปร่วมการประชุมด้วยเพื่อเป็นการเก็บผลสรุปของการดำเนินงานกิจกรรมของเขาวชน แต่การร่วมกิจกรรมในครั้งนี้กลุ่มเขาวชนรู้สึกไม่ค่อยอยากที่จะให้ผู้วิจัยไปร่วมการประชุมด้วยเท่าไรนัก แต่คุณพ่อเจ้าอาวาสได้อนุญาตให้ผู้วิจัยไปด้วยได้ ซึ่งกลุ่มเขาวชนแกล้งผู้วิจัยโดยไม่ให้ขึ้นรถผู้ไปด้วย แต่ให้ไปขึ้นรถของคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสแทนทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บบรรยากาศต่างๆไประหว่างการเดินทางของกลุ่มเขาวชนได้ เขาวชนที่ไปร่วมการสัมมนามีทั้งหมด 19 คน ผู้ใหญ่ที่ไปช่วยในการเตรียมอาหารให้กับเขาวชนอีกประมาณ 5 คน กลุ่มเขาวชนได้ออกเดินทางจากวัดฆางตาครูตเมื่อเวลาประมาณ 8.00 น. โดยใช้รถตู้ในการเดินทางทั้งหมด 2 คัน สำหรับผู้วิจัยออกเดินทางพร้อมกับคุณพ่อเวลาประมาณ 10.00 น. และเดินทางไปถึงที่พักเมื่อเวลาประมาณ 13.00 น. เมื่อผู้วิจัยเดินทางไปถึงพบว่ามียอดผู้ของเขาวชนที่โดยสารมาถึงก่อนแล้ว 1 คัน ส่วนอีกคันไปซื้อของเพื่อเตรียมทำอาหารเย็นทำให้ถึงช้ากว่าผู้วิจัย

เมื่อเขาวชนทุกคนเดินทางมาถึงจึงได้เข้าที่พักเพื่อเตรียมตัวในสัมมนาบ้างบางส่วนคนที่เหลือก็จะจัดเตรียมพับใบลานประมาณ 7 – 8 คน เพื่อใช้ในพิธีแห่ใบลานในวันรุ่งขึ้น ณ ที่พักเนื่องจากว่าวันที่ไปสัมมนาตรงกับวันแห่ใบลานพอดี สำหรับปองซึ่งเป็นคนติดต่อกับคุณพ่ออีกองค์หนึ่งให้มาเพื่อช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มเขาวชนในการสัมมนาที่รอคอยด้วยความหวังว่าคุณพ่อจะมาได้หรือไม่เนื่องจากว่าติดต่อกไม่ได้ แต่ในที่สุดคุณพ่ออีกท่านก็เดินทางมาถึง เขาวชนหลายๆคนได้เข้าไปสวัสดี และทักทายคุณพ่ออย่างสนิทสนมสักพัก คุณพ่อจึงขอตัวขึ้นไปเก็บของบนห้องพัก เมื่อผู้วิจัยสอบถามกับเขาวชนที่ผู้วิจัยมีความสนิทสนมด้วยว่าคุณพ่อที่มาเป็นใคร ก็ได้รับคำตอบว่า เป็นคุณพ่อที่มาจากบ้านเณร และดูแลงานเขาวชนด้วยเช่นกัน

การสัมมนาจึงเริ่มขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 15.00 น. โดยมีคุณพ่อ 2 องค์เป็นประธานในการสัมมนา และได้เริ่มเปิดการสัมมนาโดยการพูดคุยถึงเรื่องชีวิตของเขาวชนเพื่อปรับความเข้าใจและให้เห็นความสำคัญของกลุ่มเขาวชน ดังมีรายละเอียดในการพูดคุยดังนี้

- คุณพ่อ : เวลาที่เราทำงานสำเร็จเรื่อยๆจนมีความมั่นใจสูง ในบางครั้งอาจจะเกิดการผิดพลาดในการทำกิจกรรมได้เพราะฉะนั้นลองมาทบทวนว่าแต่ละคนเคยทำอะไรไปแล้วบ้างสามารถบอกได้ไหม
- เขาวชน : ได้ช่วยชมรมผู้สูงอายุทุกเดือน ทำความสะอาดวัดเดือนละครั้ง
- คุณพ่อ : รู้สึกว่ากลุ่มเขาวชนของเราค่อนข้างที่จะทำงานเป็นกลุ่มเป็นก้อนพอสมควร ในบางครั้งเราอาจรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เราทำ จริงๆแล้วสิ่งนั้นมันเป็นส่วนเดียวไม่ว่าใครเมื่อทำงานสำเร็จก็ย่อมที่จะภูมิใจ เขาวชนคาทอลิกควรถือว่ามันเป็นเพียงจุดเล็กๆจุดหนึ่งเท่านั้น แล้วลองดูว่ามีใครทำอะไรบ้างที่น่าสลดใจ คุณพ่อจะลองยกตัวอย่างให้ฟังว่า เราเคยเห็นข่าวที่มีเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกาบางคนในโรงเรียนตายไปหลายคน เด็กที่ทำผิดนั้นก็ยังไม่มากเท่าไรและเป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อว่าเด็กจะเป็นคนทำ คนเราในปัจจุบันหาทางออกในสิ่งที่ผิดๆมากขึ้น และถ้าไม่มีการดูแลเชื่อว่าอีก 5 – 10 ปีอาจจะมีเรื่องราวแบบนี้เพิ่มมากขึ้น แล้วพวกเราลองมาดูเรื่องที่ใกล้ตัวดูซิว่าใครมีเพื่อนที่อายุเท่าๆกันแล้วไม่ได้เป็นเขาวชนบ้าง
- เขาวชน : มีเยอะเลย
- คุณพ่อ : มีเพื่อนใครบ้างที่ไม่เคยมาวัดเลขต่างๆที่เป็นคาทอลิก
- เขาวชน : มี
- คุณพ่อ : มีเพื่อนใครบ้างที่เรียนไม่จบและมีเยอะไหม
- เขาวชน : มี
- คุณพ่อ : มีบ้างไหมที่ติดขาสพดิด
- เขาวชน : มี

คุณพ่อ : มีคนใกล้ตัวเราบ้างไหมที่ติดคุก

เขาวชน : มี

คุณพ่อ : คนที่มีปัญหาต่างๆเหล่านี้ เราเคยไปช่วยเหลือเขาบ้างหรือเปล่า

เขาวชน : เคย

คุณพ่อ : แล้วคนที่เราไปหาเขาฟังเราบ้างไหม

เขาวชน : มีฟังบ้างไม่ฟังบ้าง

คุณพ่อ : ในรอบหมู่บ้านของเรามีทั้งคนที่ดีบ้าง ไม่ดีบ้างปะปนกันไป แต่ทุกคนนั้นรอคนที่ จะมาคอยช่วยเหลือเขา ซึ่งก็คือ หน้าที่ของเขาวชนคาทอลิกที่จะต้องไปช่วยเหลือ และเขาวชนจะต้องหมั่นไปวัด และทำหน้าที่ของตัวเราต่อกลุ่มและครอบครัวให้ คืออย่าได้บกพร่อง ในกลุ่มเขาวชนของเราในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีได้รับการเอา ใจใส่และให้ความสำคัญเป็นพิเศษจากคุณพ่อซึ่งเป็นจิตตาริการกลุ่ม ดังนั้นกลุ่ม เขาวชนของเรามาดำเนินไปได้ด้วยดีพอสมควร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ภายใน กลุ่มคุณพ่อว่าไม่น่าที่จะมีปัญหาอะไร ดังนั้นพ่อมีกิจกรรมบางอย่างลองให้ทำ ลองให้พวกเราแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกคนที่คิดว่าสำคัญที่สุดใน ใต้

เขาวชนกลุ่มที่ 1 : ปอง

เขาวชนกลุ่มที่ 2 : เล็ก

คุณพ่อ : จากนั้นให้ทุกคนมองดูยังคนที่เลือกๆไว้ เราหาข้อดีของคนที่เราเลือกได้ไหม หาส่วน เสียดได้ไหม ถ้าได้จะให้เวลาชั่วคราวจดข้อดีและข้อเสียดเพื่อไม่ให้ซ้ำกัน แล้วอ่านข้อดี ข้อเสียดที่ตนเองเขียนดู

บรรยากาศโดยทั่วไปขณะที่ทำกิจกรรมในช่วงนี้ จะมีการแซวกันไปกันมาระหว่าง โต้ะ และใช้เวลาพอสมควรในการทำกิจกรรมช่วงนี้ประมาณ 3 – 5 นาที เมื่อทุกคนเขียนข้อดีและ ข้อเสียเป็นที่เรียบร้อยคุณพ่อให้ทุกคนอ่านออกมาดังๆทุกคน

คุณพ่อ : เป็นอย่างไรบ้าง ยากไหมที่จะเขียนชมคนอื่น

เขวชน : ไม่ยาก

คุณพ่อ : รู้สึกอย่างไรบ้างที่มีคนชม

เขวชน : รู้สึกดีและจะดีกว่านี้ถ้าชมอย่างจริงใจ

คุณพ่อ : ในบางครั้งการร่วมมือในการทำงานของเขวชนดำเนินไปได้เรื่อยๆ แต่บางครั้งเรา อาจลืมกัน ไม่ได้ใส่ใจซึ่งกันและกัน เราควรหันมาใส่ใจกัน มองส่วนดีของกันและกัน บ้าง โดยเฉพาะเวลาที่มีเรื่องไม่เข้าใจกันซึ่งจะต้องนึกถึงส่วนดีของกันและกัน ให้มากที่สุด ถ้าเรามองแบบนี้ ปัญหาในการทำงานที่มีจะลดน้อยลงได้ ถ้าเรายกโทษให้กัน และกัน

เขวชน : เขวชนโดยรวมจะนั่งเงียบไม่ออกความคิดเห็นอะไร

คุณพ่อ : สมมติว่าปองรู้ว่ามีคนในกลุ่มนิทานจะรู้สึกอย่างไร

เขวชน : คงจะรู้สึกเกลียด ไม่อยากเห็นหน้า

คุณพ่อ : ถ้าเราว่ามีคนว่าเราจริง กลุ่มของเราคงจะมีรอยร้าวและแตกกันไปได้ง่าย การรวม กลุ่มที่มีรอยร้าว ไม่นานมันก็แตกอย่างแน่นอน คุณพ่อชอบใจเขวชนที่เคยพบกลุ่ม หนึ่ง เขามีการช่วยเหลือเป็นอย่างดี เช่น ช่วยกันเรียนหนังสือ พ่อคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเขวชนก็จะกลายเป็นแบบที่แบบน้องจริงๆ กลุ่มเขวชน จะต้องมีความสัมพันธ์และความศรัทธาต่อกันและกัน เขวชนก็จะอยู่ร่วมกันด้วยดี เมื่ออยู่ร่วมกันด้วยดี การทำงานของกลุ่มก็就会有ความก้าวหน้าไปเรื่อยๆคงไม่ใช่ออก หลัง

คุณพ่อ : เพราะฉะนั้นคุณพ่ออยากจะสรุปให้ทุกคนฟังว่า คนแต่ละคนมีความดีภายในตัวของมันเอง พ่อเชื่อว่าทุกคนที่มาในวันนี้มีความไฝ่ดี นอกเหนือจากการมองกันและกันคั่งที่ว่าคุณพ่อได้กล่าวไปแล้วนั้นอยากที่จะให้ทุกคนมองตัวเองด้วย ถ้าตนเองไม่หวังดีต่อตนเองแล้ว ถึงจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไรก็คงจะไม่ดีขึ้น แล้วเราจะพิสูจน์คุณค่าของตัวเองได้อย่างไร ถ้าเขาวชนไม่สามารถชมตนเองว่า ตนเองมีอะไรที่ดีได้ ก็คงชมผู้อื่นไม่ได้เช่นกัน อย่างเช่น ผู้ใหญ่หลายๆคน ได้ชมเชยกลุ่มเขาวชนของเรา และอยากให้ความช่วยเหลือเขาวชนให้มากกว่านี้ เราจะได้เห็นว่าเขาวชนสามารถเป็นพลังในการสร้างสรรค์ชุมชน และวัดได้ จะเห็นได้ว่าเขาวชนที่ได้กระทำดีมาโดยตลอดนั้นได้เข้ามาอยู่ในจิตใจของคนในชุมชนได้บ้างแล้ว และจะเพิ่มขึ้นได้อีกโดยความทุ่มเทและเสียสละของกลุ่มเขาวชนนั่นเอง

จากนั้นจึงหยุดการสัมมนาชั่วคราว เขาวชนต่างก็แยกย้ายไปพักผ่อนเขาวชนผู้หญิงไปเดินเล่นชายหาด และบางส่วนเดินไปที่สโมสร เขาวชนผู้ชายจะเดินไปสโมสรเพราะ ต้องการไปว่ายน้ำเล่นที่สระ แต่เมื่อเดินทางไปถึงปรากฏว่า สระว่ายน้ำไม่สะอาด จึงเดินกันไปเล่นน้ำทะเลจนกระทั่งเย็น จากนั้นกลับมาเตรียมตัวเข้าพิธีมิชชา คุณพ่อให้เขาวชนได้แก่บาปในช่วงเย็น มีเขาวชนแก่บาปจำนวน 5 - 10 คน ก่อนประกอบพิธีมิชชา และหลังจากนั้นร่วมกันรับประทานอาหารเย็นที่บ้านพัก ผู้ที่ทำอาหารเย็นให้รับประทานคือ ชายคู่หนึ่ง พี่กั้ง อ้อม และพี่ดาว โดยรับประทานอาหารร่วมกันทุกคนที่โต๊ะที่บ้านพักนั่นเอง ขณะรับประทานอาหารก็มีการพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ผู้วิจัยนั่งรับประทานข้างคุณพ่อทั้งสอง และต่อด้วยเขาวชน แต่ก็ได้ขยับเสียงพูดคุยกระทบกระทั่งกับผู้วิจัยบ้างเนื่องจากว่าเขาวชนบางส่วนรู้สึกไม่พอใจที่ผู้วิจัยมาร่วมสัมมนาในครั้งนี้ด้วย แต่ความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้รุนแรงจนรู้สึกอึดอัด เมื่อรับประทานอาหารเป็นที่เรียบร้อยก็มีการจัดเวรในการล้างจานและเก็บโต๊ะอาหารโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มรถตู้คันที่ 1 และกลุ่มรถตู้คันที่ 2 คอยสลับสับเปลี่ยนกันทำหน้าที่ตลอดการสัมมนา

หลังจากเก็บสถานที่เรียบร้อยแล้วจึงเริ่มสัมมนาต่อในช่วงค่ำคอนนั๋งคุยเพื่อเริ่มทำกิจกรรม คุณพ่อได้แจกกระดาษคนละ 1 แผ่น แล้วตั้งคำถามทั้งหมด 4 ข้อให้เขาวชนคิดและเขียนลงไปใบกระดาษ คำถามดังกล่าวคือ

1. มีความรู้สึกอย่างไรกับครอบครัวเรา
2. สิ่งที่เราภูมิใจที่สุดในครอบครัวของเรา

3. ที่ผ่านมามีบทบาทยังไรในครอบครัวบ้าง

4. ต่อจากนี้ไปจะตั้งใจทำอะไรให้กับครอบครัวบ้าง

คุณพ่อได้พูดถึงแนวในการตอบคำถามว่า ให้นึกถึงตัวตนของเราว่าเป็นอย่างไร ให้ทบทวนความรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างจริงจัง หลังจากนั้นเขาวางแผนก็แยกย้ายไปเขียนคำตอบลงในกระดาษใช้เวลาในการเขียนประมาณ 30 นาที และเปลี่ยนสถานที่รวมกลุ่มจากใต้บ้านพักเป็นระเบียงบ้านพักชั้นบน

เมื่อมารวมตัวกันครบคุณพ่อได้ให้ทุกคนพูดถึงเกี่ยวกับครอบครัวของตนเอง บรรยายลักษณะที่เขาวางแผนได้เริ่มเล่าเรื่องราวของครอบครัวแต่ละคนนั้นจะเรียบสงบ ไม่ค่อยพูดเล่นกันเหมือนในกิจกรรมในช่วงแรก เขาวางแผนผู้ที่เล่าเรื่องจะร้องไห้เกือบทุกคนทั้งหญิงและชาย มีบางคนที่ร้องไห้ตลอดขณะที่ฟังเรื่องราวของเขาวางแผนคนอื่น จนไม่สามารถที่จะเล่าเรื่องราวของตนเองได้

หลังจากเขาวางแผนได้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองจนเกือบครบทั้งหมด คุณพ่อได้สรุปกิจกรรมในช่วงนี้ว่า ไม่คิดจะทำให้เขาวางแผนแต่ละคนสะเทือนใจที่เล่าเรื่องครอบครัวของตน แต่จิตใจที่เขาวางแผนได้คิดถึงครอบครัวของตนเอง และเขาวางแผนอย่าลืมครอบครัวขอให้รักครอบครัวมากๆ เขาวางแผนส่วนใหญ่รู้สึกดีกับกิจกรรมที่ได้ทำครั้งนี้ หลังจากนั้น ปองได้ประกาศหมายกำหนดการของวันรุ่งขึ้น แล้วจึงแยกย้ายกันไปพักผ่อน บางส่วนก็นั่งร้องเพลง และพูดคุยกันต่อ

ในวันรุ่งขึ้นเขาวางแผนส่วนใหญ่ตื่นนอนกันตั้งแต่เวลา 6.00 น. และจัดเตรียมสถานที่บริเวณชั้นบนของบ้านพักเพื่อจัดทำพิธีมิชชาและเสกใบลานในเวลา 7.30 น. อุบัติการณ์ในการประกอบพิธีมิชชา นกจะเป็นผู้รับผิดชอบจัดเตรียมอุปกรณ์ในการทำพิธีมา ส่วนหนังสือบทเพลงปรารณาและบทอ่านต่างๆนั้นเป็นผู้จัดเตรียม พิธีมิชชาเสร็จสิ้นเมื่อเวลาประมาณ 8.30 น. หลังจากนั้นก็ร่วมรับประทานอาหารเช้าบริเวณด้านล่างของบ้านพัก และปล่อยให้ทุกคนได้พักผ่อนก่อนการสัมมนาจะเริ่มขึ้นในเวลา 10.00 น.

การสัมมนาในวันนี้เป็นการสรุปผลของกิจกรรมที่ได้ทำมาตลอดในปี พ.ศ. 2540 ประธานกลุ่มเป็นผู้สรุปผลของการทำกิจกรรมทั้งหมดให้กับเขาวางแผนรับทราบ จากนั้นร่วมกันประมวลปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมเช่น

กิจกรรมในวันสงกรานต์ ชาวชนส่วนใหญ่ได้เสนอปัญหาในการทำกิจกรรมดังกล่าวว่าสถานที่ไม่เหมาะสม เวลาคนน้ำผู้ใหญ่แล้วมักจะหกละเทอะ คนมางานช้าทำให้หงุดหงิด ชาวชนมาร่วมงานน้อย หลังจากนั้นชาวชนได้เสนอการแก้ปัญหาเช่น รถถังบอกว่า เวลาคนน้ำผู้ใหญ่ก็ให้ตักน้ำน้อยลง คุณพ่อแนะนำว่า ไม่ต้องรดน้ำทุกคนก็ได้ หาตัวแทนผู้สูงอายุดีกว่าไหม ชาวชนก็ได้มีการคุยกันว่า จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการดำเนินงานในคราวต่อไปอย่างไร เป็นต้น

กิจกรรมงานฉลองวัด ชาวได้รายงานว่ ในปีที่ผ่านมาชาวชนรับผิดชอบด้านกิจกรรมกลางแจ้ง งานร้องเพลงในคืนวันศุกร์และเสาร์ เด็กช่วยมิชชา และงานแบกนุชบกในช่วงแห่พระธาตุ หลังจากนั้นได้พูดคุยเสนอข้อคิดเห็นและปัญหาในการดำเนินงาน ปองบอกว่ามีคนร้องเพลงน้อย ชาวชนไม่ค่อยมา เวลาในการซ้อมร้องเพลงก็น้อยและไม่ค่อยตั้งใจกัน มีการเตือนแล้วก็ยังไม่ฟัง แต่เมื่อถึงวันงานทุกคนก็มาช่วยเหลือกันดี ส่วนในฝ่ายพิธีกรรม ปือไม่ได้มาสัมมนาแต่ก็มีเด็กช่วยมิชชาคนอื่นมาด้วยจึงเสนอปัญหาว่า ขณะประกอบพิธีมีบางคนหลุกหลิกอยู่แล้วไม่ค่อยสำรวจเท่าไร งานแบกนุชบก โองผู้ที่รับผิดชอบ บอกว่าไม่มีปัญหาอะไร ส่วนกิจกรรมกลางแจ้งก็ไม่มีปัญหาเช่นกัน แต่ชาวได้เสนอว่าปีที่ผ่านมามีงานที่จะต้องรับผิดชอบเยอะการทุ่มเทในงานจึงไม่ได้เต็มที่ และชาวชนส่วนหนึ่งรู้สึกว่ถ้าไม่มีชาวชนก็ไม่เสียหายงนฉลองวัดสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีเพราะเห็นว่มีผู้ใหญ่มาช่วยเท่ากันเยอะ

คุณพ่อจึงสรุปปัญหาชาวชนอย่าได้คิดว่งานฉลองวัดไม่ได้เป็นงานของเรา เมื่อเรามีส่วนร่วมงานนั้นๆเราก็ต้องรับผิดชอบ และเมื่อมีคนคิดว่ไม่ไ้งานของเราหรือเปล่าทำให้คนมาร่วมทำงานน้อย เพราะฉะนั้นเราควรวางแผนได้แล้วว่ในปีที่จะถึงนี้ควรทำอะไรและคาดว่มีผลออกมาอย่างไร เมื่อทำสำเร็จก็แสดงว่เรามีความรับผิดชอบ แล้วผู้ใหญ่จะฟังเสียงของเราเพิ่มมากขึ้นและจะมีความหนักแน่นพอในการที่ชาวชนจะเสนอความคิดเห็นอื่นๆตามที่ชาวชนต้องการ แต่ก่อนอื่นควรแก้ไขในจิตสำนึกของเราควรมีกันมากกว่านี้

กิจกรรมในเทศกาลคริสต์มาส สำหรับการร้องเพลงตามหมู่บ้านพบว่า คนในหมู่บ้านไม่ค่อยรับรู้ตารางเวลาของตนเองว่จะมาร้องเพลงที่บ้านเป็นคิวที่เท่าไร บางคนก็อยากได้เวลาตามที่ตนเองต้องการ เมื่อไม่สามารถจัดได้ทำให้ผู้จัดตารางรู้สึกอึดอัด เด็กๆที่ไปร่วมร้องเพลงไม่ค่อยชอบร้องเพลงเสียงดังและมีบางส่วนชอบขึ้นนอกบ้านไม่ยอมเข้าไปข้างใน คุณพ่อได้สอบถามว่ทำไมไม่ไ้ร้องเพลงทุกบ้านเป็นเพราะอะไร หรือว่ช่วงเวลาในการร้องเพลงช้าไปหรือเปล่า ชาวชนก็ได้ผลัดกันตอบคำถามของคุณพ่อว่ เวลาไปสำรวจว่บ้านใดจะรับพระกุมาร บางบ้านรับบางบ้านไม่รับ และลงประกาศในสารวัดด้วยแต่ก็มีบางส่วนที่ไม่ไ้ทำให้เกิดการผิดพลาด จากนั้น

เขวชนบางคนได้ทำการเสนอแนะการแก้ไขปัญหาที่เขวชนรู้สึก เช่น รถถังเสนอให้ขยายเวลาในการร้องเพลงมากขึ้น หรือแบ่งเป็นกลุ่มนักขับร้องเป็น 2 สายคีโหมจะได้ใช้เวลาเท่าเดิมแต่ได้จำนวนบ้านเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคุณพ่อก็รับปากว่าจะรับไปปรึกษากับคุณพ่อเจ้าอาวาสอีกครั้งหนึ่ง

การร้องเพลงนอกหมู่บ้านปัญหาที่พบคือ อากาศให้มีความแน่นอนว่าจะไปที่บ้านไหน และมีที่ที่ต้องไป ควรมีแผนที่ด้วยเพราะไปแล้วหลงทางหาทางเข้าไม่เจอ ทำให้เสียเวลามาก ในบางวันที่ออกไป

สำหรับกิจกรรมสวดดาวในวันที่ 24 ธันวาคม ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการไม่มีมีแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในวันงานมากกว่า และปัญหาที่สำคัญมากที่สุดคือ มีบัตรเหลือแต่ของรางวัลหมดแล้ว สถานที่ที่ใช้ในการสวดดาวแคบและแคบ ทำให้เกิดการกระจุกตัวมาก จึงมีการเสนอกันว่าขยายพื้นที่ให้กว้างขึ้น หรือแบ่งเป็น 2 ที่คีโหม หรือเปลี่ยนจากการสวดดาวเป็นอย่างอื่นไปเลย นอกจากนี้การตรวจเช็คในเรื่องจำนวนบัตรและของรางวัลอาจมีปัญหา จึงมีการเสนอให้เขียนเบอร์รางวัลกับรูปของที่บ้านจะได้เช็คจำนวนที่แน่นอนได้

งานกิจกรรมในวันสิ้นปีหรือ กิจกรรม “ ข้าวหม้อ แกงหม้อ ” เขวชนบอกว่าในวันนั้นรู้สึกเหมือนถูกสั่งจนไม่รู้ว่าจะทำอะไร และการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างถูกชะงัก แต่ก็สนุกดี เขวชนได้ทำทอคมัน และเที่ยวทอดในวันงาน คนที่มาร่วมงานในช่วงหัวค่ำก็เยอะดี แต่คึกๆ แล้วคนก็น้อยลง

งานพิธีกรรมในวัด นั่นคือเขวชนที่รับผิดชอบงานพิธีกรรมรับผิดชอบเสนอปัญหาทันทีว่า ไม่คิเลข มีคนทำน้อยมาก ซึ่งคุณพ่อก็เห็นด้วยเพราะว่า สมาชิกพลมารีที่มาช่วยก่อสวดและอ่านบทอ่านอีดอค์มากที่ไม่มีเขวชนมาช่วยเลขต่างๆที่เป็นงานของเขวชน จึงมีการเสนอจัดเวรเขวชนใหม่ในการทำหน้าที่ตรงนี้ซึ่งก็ดำเนินการจัดการไปได้เรียบร้อย

นอกจากนี้เขวชนยังได้บ่นว่าเวลาที่มึงงานอะไรมาให้เขวชนทำนั้นส่วนมากจะเป็นเรื่องเร่งด่วน บางครั้งได้หนังสือแทบจะวันต่อวันเลขทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างน้อยน่าที่จะบอกก่อนสัก 1 อาทิตย์เพื่อที่จะได้เตรียมตัวทัน ซึ่งคุณพ่อได้รับไปพิจารณาและรับปากว่าจะไปบอกคนอื่นๆให้

บรรยากาศโดยทั่วไปของการสัมมนาในช่วงเช้านี้ค่อนข้างจะสนุกสนาน ชาวชนช่วยกันเสนอปัญหาที่ประสบในการทำกิจกรรมและข้อแก้ไข คุณพ่อจะนั่งฟังชาวชนแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นอยู่เงียบๆตลอดไม่เสนอแนะอะไรมาจนกว่าชาวชนจะเสนอข้อคิดเห็นต่างๆหมดแล้ว คุณพ่อจึงพูดเสนอแนะบ้างเป็นบางกิจกรรม การสัมมนาในช่วงเช้าได้เสร็จสิ้นเมื่อเวลาประมาณ 12.00 น.

การสัมมนาในช่วงบ่ายเป็นการวางแผนในการทำกิจกรรมในช่วงปีนี้ เพื่อเสนอเป็นโครงการให้กับคุณพ่อเพื่อขออนุมัติการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผู้นำการประชุมก็คือ ประธานกลุ่มชาวชนเหมือนกับในช่วงเช้า ชาวชนแต่ละคนจะพยายามเสนอวัตถุประสงค์ในการจัดงานคนละข้อสองข้อ และรูปแบบของการจัดงานเท่าที่จะทำได้ และหาผู้ที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม การสัมมนาในช่วงบ่ายเสร็จสิ้นเมื่อเวลาประมาณ 15.00 น.

หลังจากจบการสัมมนาแล้วชาวชนต่างแยกย้ายกันไปพักผ่อน ส่วนมากจะไปเล่นน้ำทะเลเกือบหมด และชาวชนอีกส่วนออกไปข้างนอกเพื่อซื้อของใช้และขนมกินเล่น ในช่วงค่ำของวันนี้เวลาประมาณ 18.00 น. คุณพ่อและชาวชนได้ร่วมกันสวดสวดภาวนาประจำริมทะเลใช้เวลาประมาณ 40 นาที

ในช่วงค่ำ อ้วน และอ่ำได้เตรียมกิจกรรมสันทนาการมาเล่นกัน 3 เกมส์ด้วยกันคือ เกมคำนวณรูป เกมส่งใจ เกมปะแป้ง และสุดท้ายให้ทุกคนเขียนความรู้สึกซึ่งกันและกันให้กับทุกคน โดยใช้กระดาษติดด้านหลังของแต่ละคนแล้วให้คนอื่นเขียนจนครบและมีการสรุปกิจกรรมที่ทำว่า น่าจะนำเอาความรู้สึกต่างๆที่แต่ละคนได้รับมาพูดกันเพื่อปรับความเข้าใจ และปรับปรุงตัวเองจากนั้นทำการปิดการสัมมนาชาวชน โดยไม่มีกิจกรรมใดๆอีก

ในวันอาทิตย์เช้ามีการประกอบพิธีมิชชาอีกครั้ง จากนั้นชาวชนได้ช่วยกันทำความสะอาดบ้านพักให้เรียบร้อย และเก็บข้าวของเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับในเวลา 9.30 น.และมีการแวะท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆตลอดทาง

จากระยะเวลาในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยนั้น ได้มีกิจกรรมหลัก ๆ ที่ชาวชนได้มีส่วนเกี่ยวข้องและลงมือทำงานหลัก ๆ ประมาณ 5 กิจกรรมใหญ่ ๆด้วยกัน ซึ่งจะมีทั้งงานที่เป็นงานประจำก็คือ การช่วยพิธีมิชชา งานที่เกี่ยวกับวันสำคัญ ๆ ทางศาสนา ได้แก่ เทศกาลมหาพรต วันฉลองปีศาจ งานฉลองวัด เทศกาลคริสต์มาส และวันปีใหม่

นอกจากนั้นเป็นกิจกรรมที่เขาวชนได้คิดจัดทำขึ้นมา หรือการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเขาวชนต่าง ๆ ภายนอกชุมชน เช่น เขาวชนสัมพันธ์เขต 3 งานชุมนุมศิลปศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งทำให้เห็นว่ากลุ่มเขาวชนนั้นจะมีคนจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ทำงานหลัก มีการรับฟังความคิดเห็นของเขาวชนในชุมชนบ้างเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงวิธีการดำเนินงานของตน การดำเนินการต่างๆก็อยู่ภายใต้การดูแลของจิตตาศึกษากรกลุ่มตลอดเวลาแต่ก็มีอิสระในการดำเนินงานพอสมควร กิจกรรมของเขาวชนนอกจากนั้นเป็นการทำงานเป็นครั้งคราวตามคำขอของกลุ่มต่างๆในชุมชน แต่อย่างไรก็ตามเขาวชนทุกคนที่ร่วมกิจกรรมก็พร้อมที่จะทำงานให้พอสมควร แม้ในบางครั้งอาจจะมีการไม่เข้าใจกันบ้าง แต่ทุกคนก็ยังคงร่วมมือกันทำงานในระดับหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ